

ΓΥΝΑΙΚΑ

235

Αφροδίτη 1959

Εξελίξεις της γυναικείας ό-
ψης στον κινηματογράφο!

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

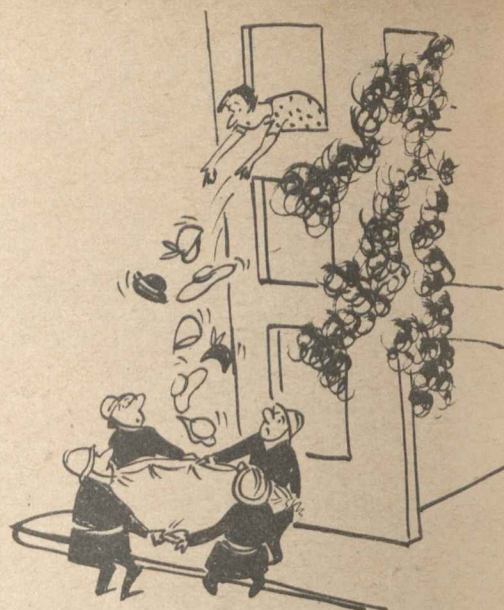
ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΠΑΙΔΙ!

ANNA - MARIA ΠΙΕΡΑΝΤΖΕΛΙ

— Είναι τρυφερό;

ΧΙΟΥΜΟΡ

Χωρίς λόγια

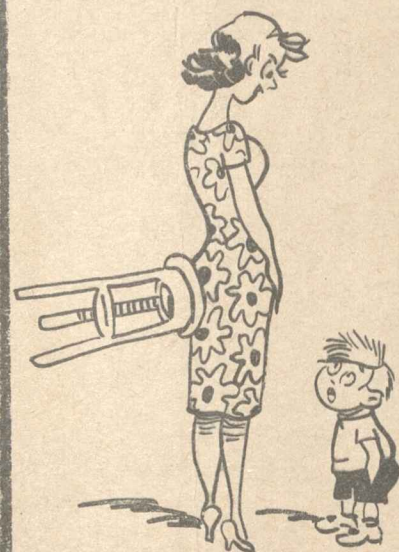
— Μου φαίνεται πώς έχει καλούς σκοπούς.

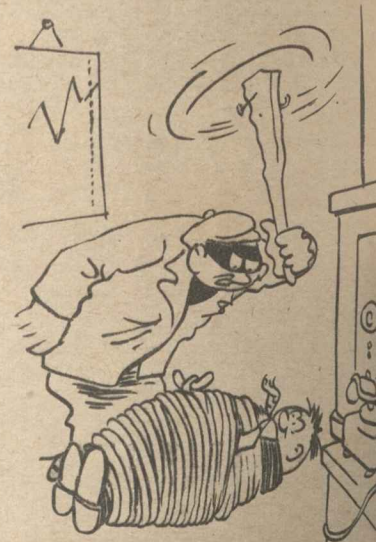
— Ένα τέταρτο έχει κόψει τη γραμμή και αυτή ακόμα μιλάει.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

— Μήπως είδες την κόλλα που κολλάω τις ζωγραφιές μου, μαμά;

— Με συγχωρείτε, κύριε διαρρήκτη, αλλά το κλειδί της κασας το έχω στην τσέπη του πανταλονιού μου!

Έτος 9ον • 21 Ιανουαρίου — 4 Φεβρ. 1959

Αριθμός τεύχους 235 • Τιμή δραχμαί 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιδεώρησις

Ίδιοκτησία - Διεύθυνσις:

Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος

Γραφεία Λεωφ. Πανεπιστημίου 34 • Αριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΔΑ

Επίδειξις Ιταλικής μόδας	Σελ. 9
Οι τσάντες είναι χρωματιστές	» 17
Μιά όμορφη παιδική διτρίνα	» 34
Μοντέρνα και κομψά σύνολα της εποχής	» 36

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Πότε γεννιέται ο άνθρωπος πραγματικά	» 16
Η άκμή στα νεανικά πρόσωπα	» 20
Πότε δεν είναι άργα για παιδί	» 30
Καλμάρετε τα νύχρα σας	» 41
Η καισαρική τομή	» 47

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πώς γίνεται η σφολιάτα	» 14
Πώς καθαρίζονται τα κοσμήματα	» 33
Μιά ποικιλία από διαλεκτά πλεκτά	» 44
Φροντίστε τον άνδρα σας	» 49
Πρακτικά επίπλα για μικρό χώρο	» 62

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Οι γυναίκες μεταξύ μας	» 4
Ακούσαμε, διαβάσαμε για σας	» 6
Ματιές στη μόδα	» 7
Διαλέξαμε για σας	» 9
Ένας άνδρας μονολογεί	» 16
Θεατρικά παρασκήνια	» 17
Η «Ινσάικ» σας συμβουλεύει	» 26
Περνάτε ευχάριστα την ώρα σας	» 50
Ο διακοσμητής μας στο σπίτι σας	» 51
Ο κόσμος της όθονης	» 53
Η σελίδα των παιδιών	» 55
Ο κήπος της γυναίκας	» 56
Άλληλογραφίες γιατρών, όμορφιάς, περιοδικού	» 60
Μιλουν τ' άστρα	» 66

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Μιά γυναίκα στο λεωφορείο (διηγ.)	» 8
Η εξοριστική ευτυχία (διηγ.)	» 22
Ένας γάμος από έρωτα (μυθιστόρ.)	» 27
Θλιμμένη καρδιά (μυθιστόρ. διογραφία)	» 38
Τα μακρυνά ξανθά μαλλιά (διηγ.)	» 46
Το χαμένο όνειρο (μυθιστόρ.)	» 47
Το κινέζικο αγαλματάκι (διηγ.)	» 52
Το φυλαχτό (παιδικό μυθιστόρ.)	» 54
Το λησμονημένο μπασούλο (διηγ.)	» 58

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ο έρωτας στην Έλβετία	» 5
Αφροδίτη 1959	» 11
Τα γυαλιά στον κόσμο	» 18
Βλάπτει ή ωφελεί η ζήλεια	» 22
Οι γυναίκες της Γκόνα	» 24
Μαντάμ Ρεκαμίε	» 32
Το κυνήγι	» 42
Χίλια δολάρια για το κεφάλι μιάς σκιάς	» 64

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού:	Εξωτερικού:
Δρ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ ... 8.50	ΔΡ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ ... 8.50
ΕΤΗΣ. (26 τεύχ.) 156	ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ. ... 3.0.0
ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.) 80	ΓΑΛ. ΦΡΑΓΚ. ... 2.900
ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.) 40	ΒΕΛΓ. ΦΡ. 410

Τα εμβόσματα δέον να αποστέλλονται προς Ε. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, περιοδικόν «Η Γυναίκα», διά ταχυδρομικής ή τραπεζικής επιταγής.

Το εξώφυλλό μας

Η Πιεράντζελλι, διάσημη Ιταλίδα ηθοποιός του Χόλλυγουντ, πήρε τελευταίως διαζύγιο από τον γνωστό τραγουδιστή Βίκ Ντάμον. Αίτια του χωρισμού λέγεται πως είναι η μητέρα της.

Η χαρά του παιδιού σας φέρνει την ευτυχία στο σπίτι σας

Δώστε στο παιδί σας τη χαρά, βοηθήστε την σωστή σωματική και πνευματική του ανάπτυξη, με τα ευρωπαϊκά επιστημονικά είδη και παιχνίδια, για κάθε παιδική ηλικία.

ΒΕΒΕ CONFORT

Πόρτ - μπεμπέ, στρατούλες, ζώνες ασφαλείας, πάγκα και άλλα 100 διάφορα καλοσχεδιασμένα είδη, για να μεγαλώσει άνετα το παιδί σας.

MECCANO - DINKY TOYS - KIDDIKRAFT

για να ψυχαγωγείται, να καλλιεργεί την φαντασία του, να σκέπτεται και να μαθαίνει παίζοντας.

Πλούσια συλλογή ΒΕΒΕ CONFORT και ευρωπαϊκών παιχνιδιών, επί τη βάσει των τελευταίων πορισμάτων της επιστήμης της παιδικής ψυχολογίας, θα βρείτε πάντοτε στο ειδικό τμήμα μας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Η ΠΕΘΕΡΑ

ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ μου κυρία, συμπαθέστατη, φίλη μου ως την ποίμνη, είναι απαρνηγμένη. Αιτία, ο γιος της. 'Η άρραβώνα του. Τό ήξερε η φίλη μου ότι ο γιος της είχε ένα δεσμό με μια κοπέλλα, μα ποτέ της δεν άνακατέυτηκε στα ζητήματά του. Τώρα όμως, σου λέει ο γιός:

— Μαμά, τ'ό καί τ'ό...

Της τό δήλωσε επίσημα και μ' έναν τρόπο που δεν δεχόταν αντίρρηση. Αυτή την κοπέλλα την άγαπούσε. 'Η φίλη μου έκανε ολότετα την ανήγερη.

— Και θα ήθελα να τη γνωρίσεις, μαμά. Σκοπεύουμε να παντρευτούμε. Έτσι. Νέτα, σκέτα.

— Μά συγγνώμη, της λέω. Δεν καταλαβαίνω. Γιατί είστε τόσο στενοχωρημένη.

— 'Ηταν καιρός τώρα για παντρείς, μόλις τακτοποιήθηκε με τις σπουδές του και με μια κάποια θέσι... 'Ηταν ή απάντησή της.

— Αυτό είναι όλο κι' όλο που σ'ας στενοχωρεί;

— Όχι. Δεν ήταν αυτό όλο κι' όλο. 'Υπάρχει και συνέχεια. 'Η νύφη είναι του καιρού του Μαθουσαλά. Νά σκεφθείτε ότι δεν κανιζίζει. Δεν παίζει χαρτιά. Δεν δαίνε με συντροφικές. Και για την πολιτική δεν δίνει ούτε φράγκα, που λένε. 'Όλο τό άπόγευμα που έμεινε με τη μέλλουσα πεθερά της, μίλησε για τα κεντήματά της, μίλησε για συνταγές φαγητών και γλυκών και τό ιδανικό της είναι να ράβεται μόνη της.

— Τι να σ'ας πώ; Μπάφισσα μαζίζεις. Μιά τ'όση δ'ν'όστιμη κουβέντα δεν άκουσα από τό στόμα της. Μετρητό, άνεδατό, πετί πούαν, με βυζαντινή βελονιά εργάστηκε ένα ολόκληρο ανασάμπλ για μεγάλο μακρύ τραπέζι. 'Όλων των ειδών τα κεντήματα χροιάνε στο μυαλό μου μαζί με χυπτικές κρέμες και δλων των ειδών τα κέικ, τα λικέρ, τα κουλούρια, τις πουτίγκες. Δεν ήξερα πιά πώς να συμπαζέω τα μυαλά μου.

Και τώρα, έπρεπε εγώ να τα συμπαζέω τα μυαλά μου, να τα κρατήσω, για να μπορέσω να συζητήσω με τη γνωστή μου κυρία, που την ήξερα τόσο μυαλωμένη, τόσο εκυρία και τώρα την έβλεπα σιγά σιγά να μεταμορφώνεται. Κάποιοι χαυλιόδοντες έπιασαν να χαράζονται κάποια κερατάκια να φανερώνονται, κάποια ούριστα. 'Η κυρία μεταμορφωνόταν σε κλασική πεθερά.

— Μά νομίζω ότι είχατε παράπονα με την κόρη σας που ήταν μοντέρνα.

Ναί. Είχε παράπονα. Και έχει. 'Όμως και τούτο τό χάλι! Κι' εξακολούθησε μία έμπνευμένη και... βελτιωμένη περιγραφή της μέλλουσας νύφης, τόσο, που νομίσαν πιά πώς θα ήταν τό ίδιο τό τέρας του Λόχνης αυτή ή άβλια ή νύφη.

— Σ'αν ποιά δηλαδή μοιάζει;

— Σ'αν την τάδε.

— Μά ή τάδε είναι όμορφη. 'Όμορ-

φη, δηλαδή πολύ καλή, θέλω να πώ.

— Πιθανόν. Μά έμένα δεν μ' άρέσει.

— 'Έχει καμιά μόρφωση;

— Ναί. Είχε τελειώσει τό Γυμνάσιο και τη Γαλλική Σχολή. Και κάποια προικούλα είχε, θα μπορούσε με τα χρήματά της να αγοράσει ένα διαμέρισμα με δλα του τα έπιπλα και τα χρειώδη.

— Μά τότε;

Τίποτε; Δεν υπάρχει «τότε», δεν υπάρχει ούτε ήνος λογικής. Πρόκειται περί της κλασικής μεταμορφώσεως. Και ή μεταμόρφωση της γνωστής μου κυρίας είχε ήδη συντελεσθή πλήρως συντελεσθή. 'Ερριζε τον τελευταίο μου χαρτί στη συζήτηση.

Μά νομίζω ότι μου είχατε πη κάποια φορά, ότι είχατε και σείς άρισμένα παράπονα σχετικά με την πεθερά σας, ακριβώς που είχατε πη ότι σ'ας είχε πειράξει πολύ πού ή πεθερά σας δεν σ'ας εύρισκε του γούστου της. 'Εγώ τουλάχιστο θα νομίζα ότι έσεις που τό δοκιμάσατε αυτό τό πικρό ποτήρι, θα επιθυμούσατε...

Δεν κέρδιζα τίποτα με την ύπενθυμισι και μ' αυτά δλα τα λόγια μου. Δεν είχα πιά άπέναντί μου τη γνωστή μου καλή κυρία, την τόσο συμπαθητική και λογική. Είχα μία πεθερά. Και γώ που νομίζα ότι αυτό τό είδος είχε πιά εκλείψει από τα πολιτισμένα σπίτια; Και ότι αν ήθελες να αντικρύσεις ένα τέτοιο «σπείσιμεν» θα έπρεπε να τό ζητήσης στα δονά τα μακρινά και στ' άπόμερα λαγκάδια; Τι πάλη! Τό είχα μπροστά μου αυτό τό είδος που τό νομίζα τόσο σπάνιο.

Μορφωμένη είναι ή νύφη; Χειραφετημένη; 'Εργάζεται; Παράπονα έχει ή πεθερά. Θα την ήθελε «οικοκυρούλα» και όχι «άντρα». Κομψή είναι; Κοσμηκή είναι; Θα την ήθελε πιδ... συμπαζέμένη, πιδ... σφιγχοτέρα. Πάντα κάτι άλλο, από ό,τι είναι.

Μά τί μ'ας πιάνει λοιπόν, όταν γίνουμε πεθερές; 'Ας ρωτήσουμε τώρα τον εαυτό μας, τώρα που μιλάμε μεταξύ μας. Ποιός δαιμονισμένος άέρος μας τυλίγει, έμείς οι 'Ελληνίδες; Γιατί αυτό που γίνεται σ' έμάς, δεν συμβαίνει στις άλλες χώρες ή δεν συμβαίνει σε τόσο εύρετα κλίμακα. Και να μη νομίσουμε ότι άλλο—άπλουστατα—δεν υπάρχει οίκογένεια. Αυτό είναι μία άνοησις! Γεγονός είναι ότι έμείς οι 'Ελληνίδες παθαίνουμε μία μεταμόρφωση όταν παντρεύουμε τό γυιό μας.

— Μην τό φιλολογάτε, μου είπε μία νεαρή μητέρα, μία κοπέλλα οτολισμένη με πολλές χάρες. 'Ετσι είμαστε έμείς οι 'Ελληνίδες. Είναι μέσα στο αίμα μας. Τόν θέλουμε τό γυιό μας δικό μας. Νά! 'Έμένα τό αγοράκι μου είναι μόλις τριών χρόνων. Στη σκέψη και μόνο ότι μία μέρα θα άνήκη σε μίαν άλλη, αγριεύω. 'Ετσι είμαστε έμείς. 'Αποκλειστικές. Δεν χωράει γιαιτεριά.

Και όμως. 'Η γιαιτεριά χωράει παντού. Σ' αυτήν εδώ την περίπτωση τη λένε «πολιτισμός», άς τό όμολογήσουμε, και άς είναι ντροπή.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΜΠΟΥΣΙΩΤΗ

Διομείας 4 (πάροδος 'Ερμού 18), τηλ. 22-229. Είναι Σχολή οικογενειακή και της έμπιστοσύνης σας. Κάθε μέρα έγγραφικά και μαθήματα. Μαθήματα ιδιαίτερα και ομαδικά. Δι' έπαρχιώτας που έρχονται δι' όλίγας ημέρας εις 'Αθήνας μάθημα δύο φορές την ημέραν διά ταχείαν εκμάθησιν.

Δώδεκα χρήσιμες συμβουλές
για τις υποψήφιες μητέρες

"Ερχεται όμπέμπης

1 Μην κάνετε ούτε πολύ ζεστά, ούτε πολύ κρύα μπάνια. Οι υποψήφιες μητέρες άνέχονται όλες σχεδόν τη θερμοκρασία του νερού στους 37 βαθμούς. Οι καρδιακές να συμβουλευώνται τό γιατρό.

2 Κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης, μη φοράτε πολύ ψηλά τακούνια. Κάθε διαταραχή της ισορροπίας λόγω των αταλλήλων παπουτσιών είναι θλαβερή άλλα και πάρα πολύ επικίνδυνη στο σώμα.

3 Τρώτε άφθονα λαχανικά, σαλάτες, φρούτα, φρέσκες τρφές. 'Ενα καλό διαμινούχο παρασκεύασμα είναι ωφέλιμο. 'Αποφεύγετε πάντα τα βαριά φαγητά.

4 Μην παίρνετε φάρμακα παρά μόνο κατ' έντολή του γιατρού σας. 'Επίσης ύπνωτικά ή καθαρτικά μπορούν να σ'ας θλάσουν πολύ. 'Αποφεύγετε τις άσπιρίνες και τα διάφορα αναλγητικά, χωρίς να έχετε πάρει την έγκρισι του οίκογενειακού γιατρού σας.

5 Στην περίπτωση που πρέπει να φορέσετε κορσέ, φροντίστε να μη σφίγγη τις φλέβες ή τις άρτηρες. Γενικά, οι κορσέδες ύποστηρίξεως κατά την περίοδο της έγκυμοσύνης μόνο κατά τους τελευταίους μήνες πρό του τοκετού πρέπει να χρησιμοποιούνται.

6 'Η έγκυμοσύνη κάνει τους μαστούς πιδ όγκώδεις. Φροντίστε, λοιπόν, έγκαιρα να έχετε προμηθευθεί ένα κατάλληλο σουτί. 'Αλλά και τό πολύ σφικτό σουτίεν δεν κάνει καλό. Μερικές άσπες στην εμφάνισι σας είναι άπαραίτητες, χωρίς δέδια μ' αυτό να θέλουμε να πούμε ότι θα άμελήτε και τον εαυτό σας.

7 'Η έγκυμοσύνη προκαλεί επιδερμικές ούλές, που όφειλονται στη ρηξι έλαστικών δεσμίμων του δέρματος, που λέγονται ραβδώσεις, λόγω της διατάσεως της κοιλιάς. Για να άποφύγετε τις άσχημες αυτές γραμμές πρέπει να περιποιηθείτε με ιδιαίτερη φροντίδα τό δέρμα σας με θρεπτική κρέμα και έλαφρό μασάζ.

8 Κατά την διάρκεια της έγκυμοσύνης, πηγαίνετε τακτικά, δύο φορές τό μήνα, στον όδοντίατρο και παίρνετε ένα παρασκεύασμα άνοθετού για τό άναγκαίο άσθένισι που χρειάζεται τό παιδί τό παίρνει από σ'ας και ή έλλειψι του μπορεί να σας προκαλέση θλάβες των δοντιών που πρέπει να τις άποφύγετε.

Τά ίσια παπούτσια είναι άνασταντικά, χωρίς να στερούνται και κομψότητας.

9 Και τα μαλλιά χρειάζονται στην περίπτωση αυτή ιδιαίτερη περιποίηση. Καθημερινό δουράτισμα των μαλλιών, μασάζ του κεφαλιού και ποτικές έντριβές με μία κατάλληλη λοσιόν είναι άπαραίτητες για την όμορφιά σας. 'Ετσι θα άποφύγετε τη συχνή μετά τον τοκετό πτώσι τους. Μην παρατείνετε επί πολύ τό λούσιμό σας και προσοχή μεγάλη στο δάπεδο του μπάνιού σας.

10 Φροντίστε να έχετε κανονικές κενώσεις. 'Αν είναι δυνατόν όμως χωρίς καθαρτικά και φάρμακα. Τρώτε κάθε πρωί νηστική τρία ως τέσσερα σούκα ή ξερά δαμάσκηνα, που έχετε μουσκεύει.

11 'Αποφεύγετε τα οινόπνευματώδη, τους δυνατός καφέδες, τό τσάι, τό κάπνισμα, τά μαχαρικά. 'Επιβάλλεται να κάνετε μερικές θυσίες στο διαιτολόγιό σας. 'Επίσης, μην τρώτε ύπερβολικά.

12 Μη χρησιμοποιείτε κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης έντονο μακιγιάζ. Τό δέρμα πρέπει να άναπνέει. Μη ξεχνάτε κρέμα μέρα και νύχτα. Φροντίστε ή ζωή σας να είναι φυσική, ξεκούραστη, χωρίς στενοχώριες και ένκευρισμούς και τό κυριότερο, χωρίς παράλογους φόβους, όπως συμβαίνει τις περισσότερες φορές σε έγκυους.

Περιποιηθείτε ιδιαίτερα τα μαλλιά σας, ώστε να παρουσιάστε πάντα όμορφα.

ό έρωτας
στην
Έλβετία

Οι 'Ελβετοί είναι θερμοί και αμόρητοι, άλλα πολλές φορές τό αίσθημά τους έπηρεάζονται από άλλους, έξωτερικούς παράγοντες.

Η ΕΛΒΕΤΙΑ είναι ή χώρα που άκούει κανείς την έρωτική έξομολόγησι σε τρεις γλώσσες, τις γλώσσες δηλαδή που μιλούν οι κάτοικοι της. «Σε δου-ζ-αίμ» (γαλλικά), «'Ιχ λιμπε ντιχ» (γερμανικά), «Τί άμο» (ιταλικά και ρουμανικά). 'Ακριβώς δηλαδή όπως κι' οι φολογικές δηλώσεις. Στις γλώσσες αυτές πρέπει να προσθέσετε άκόμα την άγγλική και τη δανική και τό παράξενο ιδίωμα που χρησιμοποιούν οι περιηγητές που γοητεύονται από την όμορφή αυτή χώρα, στην οποία πηγαίνουν για τό γαμήλιο ταξίδι τους, για άναψυχή, για τόν έρωτα. 'Όλα αυτά θα έπρεπε δέδια από χρόνια να κάνουν τρυφερό τον 'Ελβετό. Κι' όμως! 'Ο 'Ελβετός έχει τα χέρια κλειστά, άλλα την καρδιά άκόμα πιδ κλειστή. Και τό πιδ κλειστό άπ' δλα είναι τό πογγύ του. Γιατί έκτός από τις περπτεστές που κινδυνεύει να πέσι στη γενική περιφρόνησι, ό 'Ελβετός είναι αρκετά τσιγκούνης.

'Ο ταγγούνης 'Ελβετός

Εύτυχως για τις 'Ελβετίδες, ό άνδρας που είναι έκάντο τοις έκάντο 'Ελβετός είναι αρκετά σπάνιος. Πολύς φορές έχει μεγαλώσει στο έξω-περίκο, γιατί ή μητέρα του κατάγε-ται από κάποια γειτονική χώρα ή άναττήκε έξω από τό χωριό που γεννήθηκε κι' έμαθε πιδ στις γυναίκες άρέσει να τις προσέχουν. 'Όταν όμως δεν ξεμυτίσει από τό χωριό που γεννήθηκε, όσο θλιβερό κι' αν είναι πρέπει να τό παραδεχθούμε: ό 'Ελβετός άνδρας είναι τσιγκούνης. Τσιγκούνης στα γάντια αντίλοπ, τσιγκούνης στα φιλοφρονήματα. 'Εδώ όμως ή στοιχειώδης άντικειμενικότητα μάς υποχρεώνει ν' αναγνωρίσουμε ότι ή 'Ελβετία δέχεται γενικά τόσο άσχημα τα φιλοφρονήματα, ώ-στε θ' αποθάρρυνει και τόν ίδιο τόν άνδρα. 'Ετσι γοητευμένος άπ' αυτό άέρος (ή από ευγένεια). 'Μπιά, λά-βας κανέτε, είναι παλός, άπαντά ή καρία, αν δεν σηκώσει τους ώμους λέγοντας «έ, όχι δά!»

'Ο 'Ελβετός έραστής

Στό έξαιρετικά λεπτό αυτό σημείο οι διαπιστώσεις όφειλονται σ' ένα πλήθος γυναίκες που ρωτήθηκε: δεκάδες παλότητες, γιαιτρίνες, άρχι-τέκτονες, δασκάλες, δακτυλογράφοι, διδλιοθηκάριοι... 'Εγινε δηλαδή ένα είδος έρευνας ά λ ά Κίνισυ. Λοιπόν, να τό αποτέλεσμα: 'Ο 'Ελβετός σ'αν έραστής είναι μερικές φορές θερμός και παθητικός, άλλες πάλι λιγώτερο. 'Αν διαθέτη ένα δικό του μικρό διαμερισμάκι, με μπάνιο και τηλέφωνο, χωρίς κεντρική θέρμανσι, χωρίς υπαράκι με όινονευματώδη, τότε ό 'Ελβετός έραστής είναι μάλλον ήρεμος τύπος. Τού άρέσει τό ραχάτι. Και πρέπει ναχουμε υπ' όψη μας ότι από τό τέτοιο είδος έραστό προέρχονται και οι σύζυγοι. Στό πεδίο των έξωσυζυγιών σχέσεων την προτεραιότητα έχει ή ιδιαίτερη γραμμάτις, άλλα αυτή διακρίνεται από τις συνάδες της

'Ο σπάταλος 'Ελβετός

Η άντικειμενικότητα μάς επιβάλλει επίσης να μην είμαστε άπόλυτοι. Πρώτα—πρώτα δεν πρέπει να νικησουμε : ή 'Ελβετία έχει και σπάταλους και χουβαντάδες. Πρό πάντως όταν πρόκειται να σ'ας πούν πως τα περνούσαν στο στρατό. Γιατί ή σπατάλη φυσικά είναι «τά λά-βας». Θα σ'ας διηγηθή πώς πέρασε άπό την ύπνισμική έπιτροπή και θα σας περιγράψω με τη μεγαλύτερη λεπτομέρεια τό συστήσι που έτρωγε και άπειρα τέτοια. 'Ετσι, αν κανείς άλλος βέλη να μιλήσει θα πρέπει να περιμένη τουλάχιστον μισή ώρα... Τα λόγια είναι ή μόνη σπατάλη του 'Ελβετού.

'Ο 'Ελβετός σόζυγος

Τό αποτέλεσμα είναι ότι μία 'Ελβετία στις έπτά παντρεύεται με ζέ-νον, μη 'Ελβετό. Τόν παντρεύεται για τη γενναϊότητα του, για τη συντροφικότητά του, για τις συγχρο-νισμένες ιδέες του ως προς τη θέσι των γυναικών στην κοινωνία, για τα ήθηματά που διαθέτει στο έτερό του έσω και για την κομψή εμφάνισι του τελευταίου αυτού. Παράλληλα,

'Ο 'Ελβετός σόζυγος

Δεν υπάρχει πιδ ύπεροχος σύ-ντροφος από τόν 'Ελβετό σύζυγο.

των άλλων χωρών γιατί διαθέτει ένα άνετο διαμέρισμα. Κι' έπειδή ό 'Ελβετός σύζυγος άγαπά την άνεσι και τό ραχάτι....

'Ο άρραβωνιασμένος 'Ελβετός

Είναι γενικά ένα άτομο άξιο έπαινων. Φροντίζει να τελειώσει τις σπουδές του ή περιμένει μία αύρησι μισθού πριν παντρευτή. Νοικιά-ζει ένα διαμέρισμα, κάνει οικονομίες για να αγοράσει ένα μικρό μεταχει-ρισμένο άμάκι, φοράει τό κοινό κο-στούμι στην εργασία του, και τό τουτην σακάκι του στις μεγάλες περιστάσεις. Φροντίζει να καταπο-νή καλά για τα ύπερ και τα κατ'άνω διαφρών άσφάλισαν κατά κιν-δύνων ζωής, πτήσεως και άσθενείας. Παραγγέλλει μερικές φορές φρικαλέα πανάκριβα έπιπλα που πληρώνει με δόσεις επί χρόνια δλόκληρα, προσ-καλεί τη δεσποινίδα στο σινεμά τό Σάββατο βράδυ και όταν τα μέ-λονται πεθερικά του τόν προσκαλούν σε γεύμα, άφίνει την πεθερά και την κόρη να πάνε να πλύνουν τα πιάτα κι' αυτές κουβεντιάζει με τόν πεθε-ρό για τη ζωή, τόν έλβετικό στρα-τό και τόν τραπεζικό τόκο.

Εκείνο που είναι άξιοπερίεργο είναι τούτο: άρραβωνιασμένος ό 'Ελβετός είναι μάλλον προοδευτικών άντιλήψεων και παραδέχεται ότι ή άρραβωνιαστικιά του μπορεί να έχη δικ-κιο θέλοντας νάχη κι' αυτή δικαίω-μα ψήφου (είναι γνωστό πως στην 'Ελβετία οι γυναίκες δεν έχουν δικαίωμα ψήφου). Κολακεύεται γιατί δεν άρραβωνιάστηκε μία ήλιθια ούτε την πρώτη τυχεύσα, κι' έπειδή εί-ναι έρωτευμένος είναι διατεθειμένος να παραδεχθί ότι ή θέσι της γυναι-κάς στην 'Ελβετία είναι κατώτερη, και ότι αυτό δεν είναι σωστό. 'Όταν όμως παντρευτή είναι επίσης άξιο-περίεργο να σημειωθεί ότι οι άπόψεις του επάνω σ' αυτό τό θέμα άλλα-ζουν. 'Ετσι, ό 'Ελβετός που άρπα-ξε από τα χέρια της άγαπημένης του την τσουγκράνα ή την ταβανο-σκουπα για να τη βοηθήσει, όταν γί-ναι σύζυγος δεν μπορεί να καταλά-βη πώς είναι δυνατόν να γυαλίση μονάχος του τα παπούτσια του ή να ξεπλύνει τη μπανιέρα του. 'Ελλωστε οι 'Ελβετοί είναι όημισμένοι στο έ-ξωτερικό για τα τυριά τους, τις σο-κολάτες τους και την εύπείθεια των γυναικών τους που δονθούν τό σύ-ζυγο να φορέσει τό παλτό του ή τού φέρουν κάθε βράδυ τις πατσφλες του. Και τό τελευταίο αυτό φαίνεται σ'αν άναχρονισμός για ένα σύζυγο τό 20ού αϊδνος στις δυτικές του-λάχιστο χώρες.

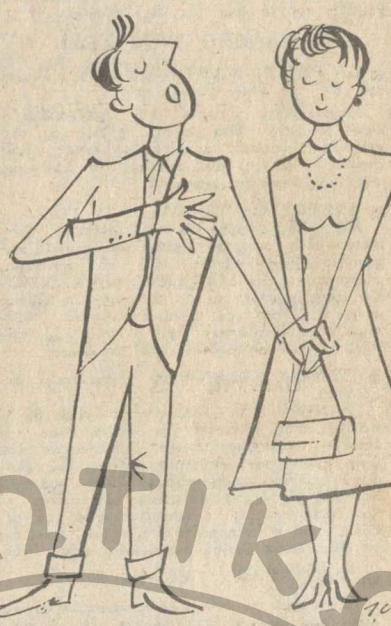
'Ο 'Ελβετός σ'αν σύντροφος

«Δεν υπάρχει πιδ ύπεροχος φίλος από τόν 'Ελβετό», γράσει κάποια συγγραφέας. «Τού άρέσουν πρό πάν-των οι συστοφικές διασκεδάσεις, οι διασκεδάσεις που παίρνει κι' αυτός μέρος, δηλαδή τα... γεύματα». 'Ο έ-ρωτας, όπως και ή φίλια περνούν πολλές φορές από τό στομάχι. Σ' αυτό ό 'Ελβετός δεν διαφέρει από τους άλλους λαούς, κοντινούς ή μα-κρινούς. 'Ετσι, τού άρέσει ή συντρο-φία. Κι' αν στη συντροφία του υπάρ-

χουν και μερικές νόστιμες γυναίκες, τό άρωμα του κρασιού και ή γεύση του τυριού γίνονται άκόμη πιδ νό-στιμα. Δεν υπάρχει όμως λόγος, ν' άπογοητευώνται και οι άσχημες. «Ι-σα - ίσα! 'Αν είναι εύθιμες, έξυ-πνες και έξερουν να διαλέγουν τόν καλό μεζέ θα τις προτιμήσουν οι άν-τρες στη συντροφία τους. Κι' αν πέ-σουν σε κανέναν λαίμαργο μερικές καλές συνταγές μαγειρικής, θα τις οδηγήσουν ως τό δωμά του ύμεναίου. Για τό καλό φαί ό 'Ελβετός είναι ι-κανός για τα πάντα.

Ο 'Ελβετός δεν άπέχει πολύ ά-πό τη Μεσόγειο, εν τούτοις δεν βρί-σκει κανείς στην ψυχολογία του τί-ποτε σχεδόν από τό θερμό, τό έν-θουσιώδες ταμπραμέντο των μεσο-γειακών λαών. Οι δύο από τους κύ-ριους γείτονες του, οι 'Ιταλοί και οι Γάλλοι είναι τόσο διαφορετικοί από αυτόν. 'Αλλά και οι Γερμανοί, οι τρίτοι μεγάλοι γείτονες του δεν τού μοιάζουν σχεδόν καθόλου. Γιατί, άραγε, ή ψυχολογία του δεν έπηρε-άσθηκε από αυτούς;

Πολλοί ύποστηρίζουν πως αυτό ό-φειλεται στο ότι οι 'Ελβετοί έχουν πολλά χρόνια να άναστατώνουν από συγκλονιστικά γεγονότα, όπως είναι

'Αρραβωνιασμένος ό 'Ελβετός έκτιμάει πολύ τη γυναίκα του.

ό πόλεμος. 'Ιδιαίτερα κατά τους δύο τελευταίους πολέμους, τού 1914 και 1939, οι 'Ελβετοί έμειναν ούτε-τεροι και ενώ οι ευρωπαϊκοί λαοί γνώρισαν τρομερές δυστυχίες, θανά-τους, πείνες και δλα τά... καλά έ-πακόλουθα του πολέμου, έκείνοι μα-σοσαν τη σοκολάτα τους έντελώς ή σιγοί.

Ίσως πάλι ή γεωγραφική θέσις της να επιδρά στην άποξένωσι των κατοίκων της από τους γειτονικούς λαούς, γιατί ή 'Ελβετία περιβάλλε-ται από ύψηλα και όγκώδη όρη.

'Ενα συμπέρασμα που
δεν είναι συμπέρασμα

Θά μπορούσαμε να συνεχίσουμε... Δεν υπάρχει όμως λόγος. Μπορεί ό 'Ελβετός σύζυγος, έραστής, σύντρο-φος, άρραβωνιαστικός, να σ'ας φανή τέλειος ή άξιοθρήνητος. Αυτό όμως δεν έχει σημασία. 'Αν τόν ήπτε με τα (τυφλά) μάτια του έρωτα—κι' ό-χι μόνο τόν 'Ελβετό, άλλα όποιον-δήποτε άνδρα—δεν θα προσέξετε ούτε τό κακοκαλλημένο κοστούμι του ούτε τις παμπάλαιες πολύ συχνά θε-ωρίες του.

Όταν άγαπούμε έναν άνδρα, δεν μάς φαίνεται ό καλύτερος σ' όλον τόν κόσμο.

Καμιλ Σώνγκ

'Ακούσαμε για Σας!

1. ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

● **BE MINE TONIGHT** (Απόψε γίνε το κορίτσι μου). Μία περίφημη σε ένορχηστρωση ρούμπρα, που παίζει με θαυμαστή δεξιοτεχνία η ορχήστρα του Τίτο Πονέντε. Το κομμάτι αυτό έγινε μεγάλη επιτυχία, ύστερα από την προμερία, που δόθηκε στο «Παλλέντιον» του Χάλλανγκ. Ήταν ο κουνιστός σος του «Αντρίου Μάρσαλ», έπαιξε μία διασκευή της καμπίνας του Τέννισον Ουίλιαμς «Ρόζ - Τατό», και καταχειροκροτήθηκε από τις πιο όμορφες κινηματογραφικές προσωπικότητες.

● **TANGO OF ROSES** (Το ταγκό των ρόδων). Ένα από τα ωραιότερα ταγκό που γράφθηκαν τα τελευταία χρόνια. Το περίεργο είναι... όπως εξηγεί ο Λού Μοντέ, ο οποίος και το παρουσιάζει με την περίφημη ορχήστρα του — ότι, ως συνθέτης του, το έμπνευσσε σε ένα τουριστικό ταξίδι... στο Θιβέτ, όπου τα τριαντάφυλλα είναι τόσο ανύπαρκτα, όπως και η ευτυχία στη γεμάτη πυρετό ζωή της Ν. Υόρκης.

2. ΕΛΑΦΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

● **LA PETITE MARTINIQUEAISE** (Η μικρή απ' τη Μαρτίνα). Χαριτωμένος σκοπός που τραγουδά ο Λού Μαρτιν. Περιγράφει, μελωδικά, τις ερωτικές... άσπετες μιάς κοπελίτσας, που ανήκει... στους αποικιακούς πειρασμούς της Γαλλικής Δημοκρατίας.

● **PIMPOLLO** (Πιμπολλό). Μία γνήσια μελωδία του Μζεζίκου, διασκευασμένη στη σύγχρονη νοοτροπία και φορτισμένη ειδικά, για το φωνητικό συγκρότημα των **LOS TRES DIAMANTES** Τά άκουσιν μενέτα της δεύτερης κιθάρας, στην τόσο τεχνική αυτή ένορχήστρα, διατηρούν την ποιότητα του ρυθμού του παλιού αυτού τραγουδιού των «Αζτέκων».

● **TIMIDA SERENATA** (Ντροπαλή serenata). Η Νίλλα Πίτσι, όπως είναι γνωστό, από το 1956 διαπορεύει τον τίτλο (που της έδωσαν στον ανοιξιάτικο διαγωνισμό του Σάν Ρέμο) της «πρώτης κυρίας του ελαφρού Ιταλικού τραγουδιού». Είναι περιττό, λοιπόν, να υποστηρίξουμε τον τρόπο με τον οποίο εκτελεί το νόστιμο αυτό τραγουδάκι, που ο σκηνοθέτης Κοσμίνο Γκαλάνο το απέκλεισε εφόρ ποιητικής ευγένειας.

● **MAN SMART** (Έξυπνος άντρας). Ένα από τα πιο αντιπροσωπευτικά καλάρ του Χόου Μπελφόντε. Η ιστορία του κομματιού αυτού είναι αρκετά πρωτότυπη. Το συνέθεσε κάποιος κάτοικος, κάποιου νησιού της Καραϊβικής, ο οποίος είχε τότε ιδέα μουσικής, δηλαδή κι' ο Μπελφόντε... περί πυροσώων. Αυτό, όμως, δεν ήταν λόγος για να το βάλει κάποιος. Πήγε και βρήκε, δοξολογώντας όλες του τις οικονομίες, τον Μπελφόντε και... του το σφύριξε. Από τη στιγμή εκείνη, που νέα επιτυχία έκανε το γύρο του κόσμου.

3. ΑΡΙΕΣ ΑΠΟ ΟΠΕΡΕΣ

● **CARMEN JONES** (Κάρμεν Τζόνς) του Μπιζέ. «Αυτό τ'ν' ή αγάπη», «Στηλίσσου και μονομιάς», «Υπάγει ένα καφενοδοκί στη γωνία».

Κάρμεν: Η Μαρίλιν Χόρν, Χοσέ, ο Μέρβιν Καϊχ. Με μεγάλη ορχήστρα και χορούς.

● Ο 'Αλέξανδρος - Καίσαρας, Λεοπόλδος, Γεώργιος Μπιζέ γεννήθηκε το 1838 στο Παρίσι και μεγάλωσε στο περιβάλλον μιας μικροαστικής οικογένειας. Όταν δεν πήγαινε στο σχολείο κι' έπαιζε με τ' άλλα παιδιά, πλάι στο Σηκουάνα, ξεμάκραινε συχνά από κοντά τους, για να δειρονοπολη κυττάζοντας τα βόλα άγριοιλάνα νερά και τα μικρά ποταμόπλοια, που έφευγαν μαζί τους. Σ' αυτές τις ώρες της φυγής ή παιδική φυγή του άρχισε να παύρη τις πρώτες καλλιτεχνικές διατάσεις. Κι' όταν μία μέρα οι γονείς του τον πήραν στο πανηγύρι του Σαιν - Κλου κι' ήρθε σε άμεση επαφή με το θιωματικό ξεφάντωμα των ανθρώπων, σκέφθηκε: — και το εξομολογείται ύστερα από χρόνια στον 'Αλεξ — όπως η μουσική μπορούσε να γίνει στα χείλια του ένα μέσο για να μεταφέρει το άτομο, της βασανισμένης εποχής του, στη σφαίρα της πραγματικής ζωής, που δημιουργεί ή αδιάβλητη συγκίνηση.

Έγραψε πλήθος επιτυχίες. Διαμένει, δνόμενα σ' αυτές, οι «Κάρμεν» που ο Νίτσε τη χαρακτηρίζει μ' αυτά τα λόγια: «Είναι ένα έργο τέλει, όμο, λεπτό, τραγικό, χαριτωμένο, φλογερό μεσογεικό».

Ο... δισκοβόλος

ΗΧΩ...

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ & Ε**
— ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 26.747-32.010 - ΑΘΗΝΑΙ —

ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ

Διαβάσαμε για Σας!...

«ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ»: Ζαχαρία Παπαγιαννίου.

Έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το «Άγιον Όρος» του Παπαγιαννίου, κι' όμως ακόμα διατηρείται η βαθιά εντύπωση. Η νέα του έκδοση που έγινε πριν από λίγες μέρες από τον έδοξο ολόκληρης «Εστίας» διακοσμημένη με υπέροχη εικονογράφηση του Παπαγιαννίου, είναι η καλύτερη έκδοση των χρόνων. Είναι από τα άριστα ταξιδιωτικά βιβλία της λογοτεχνίας μας.

Ο Παπαγιαννίου επιστήθηκε το «Άγιον Όρος» στη χώρα του άριστα και περιμένει εκεί για αρκετό καιρό μελετώντας τη μοναστική ζωή, τον ασκητισμό και τη βυζαντινή τέχνη. Το βιβλίο του το έζησε χωρίς στα κόλπου στα κεφάλια Βυζαντινών προπονητών, Άγιονομένων, Μοναχών, ψυχολόγων του «Άγιου» ή Τέχνης. Από τις πρώτες κιόλας υποδείξεις σελίδες του βιβλίου, ακολουθώντας πιστά το συγγραφέα στην περιήγηση στη μοναστική πολιτεία του «Άγιου Όρους», ζούμε τις τυραννικές νύχτες της γρύπνιας του και θαυμάζουμε τα μοναχικά βυζαντινά μνημεία που μας τα παρουσιάζει απλά και επαγωγικά.

«ΑΝΕΜΟΙ»: Ηλία Βενέζη. Μία μεγάλη νοελά — γνηστή από παλαιότερη της έκδοσης — ο «Ανέμων» με δώδεκα λιγυρίδια διηγήματα και δυό οδοιπορικά από τη Σαντορίνη και τη Μυστρά από τα οποία του «Ανέμων» που κυκλοφόρησαν σε καλαίσθητη έκδοση από τον οίκο της «Εστίας». Στο βιβλίο αυτό συναντάμε όλες τις γνωριμίες της Βενέζη που τον καθόρισαν ως μία από τις χώρες μας αλλά και στο εξωτερικό. Τα βιβλία του κυκλοφορούν με ιδιαίτερη επιτυχία. Τρυφερό, λυρικό, βαθιά ανθρώπινο το περιεχόμενο των «Ανέμων» κατατάσσεται από τις πρώτες κιόλας σελίδες του άναγνώστη που «ακούει» την ιστορία της Βενέζη να του αφηγείται την ιστορία της φιλίας και γερμενισμένης Μαρούλας και του «Ανέμων» της Βενέζη που την έζησε στην κομψότητα. Ο καμμένος ο νέος που έτοιμαζόταν να της προσφέρει την καρδιά του, αποσπείρεται στους άρχειους τάφους των ανών, όταν γυρνά το μοναχικό άστρο της μοίρας της μυθικής Κλυταιμνήστρας.

Το βιβλίο κλείνει με δυό γλαφυρά διωτικά κεφάλαια από τη Σαντορίνη. Η Βενέζη της παρουσιάζει σε μακροπρόθεσμο, κι' από τη γνηστή πολιτεία της Μυστρά.

«ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ»: Δωδών Σωτηρίου.

Μ' ένα θέμα που δεν ανήκει στη σφιχτή επικαιρότητα, η νέα πεζογράφος μας έδωσε ένα αληθινά αξιοπρόσεκτο μυθιστόρημα που μας στασιάζει για τη δύναμή του, το ρεαλισμό του και κυρίως τη γλώσσά του. Η Δωδών Σωτηρίου θέλει να μας παρουσιάσει μία άλλη πτυχή της Μικρασιατικής καταστροφής και του προπονητικού δράματος, διαφορετική από αυτή που μας παρουσιάζει ως τώρα η πεζογραφία μας. Ο Βενέζης με τη «Γαλήνη» και τη «Γαλήνη» γνήσιος νοσταλγία του χαμένου παρθεναίου των παιδικών χρόνων που άφκουν σε δ, τι τρυφερότερα κλίματα τους οι φώτες του. Η νέα πεζογράφος κινά από τη νοσταλγία αλλά δεν στασιάζει σ' αυτή. Το τελικό συμπέρασμα του μυθιστορηματός της είναι ότι η παύση πρέπει οι φώτες της να έχουν τη δύναμη να σταθούν, πώς δυνατά από το παρελθόν.

«Το χέρι έλκε». Το αίσιο βέ το γινόμενος έμεις. Έμεις θ' ανόχομε τα παρθεναία να μπ' έλκε, πολλές φορές, να μεγαλώσουν τα σπατά, να μεγαλώσουν και τα παιδιά, να ξεμοναχίσουν και τα κατώγια.

Το μυθιστόρημά της άρχίζει στο «Αλβανία» της Μικράς Ασίας στα 1918 σε μία άμφοροπα παραμυθία με την προπονητική ιστορία ενός κοριτσιού που φορούσε φανέλες με μπουκλές και τελειώνει στην Κωνσταντινούπολη, όπου σ' ένα μπλόκο ο Ραμνός έρωτας, Ζήσης, συλλαμβάνεται και εκτελείται.

Το μυθιστόρημα της άρχίζει στο «Αλβανία» της Μικράς Ασίας στα 1918 σε μία άμφοροπα παραμυθία με την προπονητική ιστορία ενός κοριτσιού που φορούσε φανέλες με μπουκλές και τελειώνει στην Κωνσταντινούπολη, όπου σ' ένα μπλόκο ο Ραμνός έρωτας, Ζήσης, συλλαμβάνεται και εκτελείται.

ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ... ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΟΜΟΡΦΗ!

Μεγάλη σημασία έχει ο χαρακτήρας και η προσωπικότητα

ΑΝ ΦΑΝΤΑΖΕΣΘΕ, αγαπητές νεαρές αναγνώστριες, ό-τι μόνον η σωματική όμορφη προσέχει τους νέους, τους μέλλοντες συζύγους κάνετε λάθος. Βέβαια, καλύτερα είναι να έχετε ένα έλκαστικό πρόσωπο και ένα όρατο χαμόγελο: έχετε με αυτά πολλές πιθανότητες επιτυχίας. Αλλά δεν είναι το πόν, γιατί η όμορφη είναι εφήμερη, και εκείνο που έχει πραγματική σημασία, είναι ο χαρακτήρας σας, η προσωπικότητά σας.

Όλες σας γνωρίζετε κοπέλλες αρκετά όμορφες και κάτι περισσότερο, που δεν έρθαν ωστόσο στην αρετή να άραδωνιστούν. Γιατί; Σκεπτόσθε και ανακαλύπτετε τιποτα;

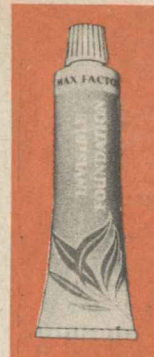
Η Νίτσα έχει ωραία μάτια και είναι ευθύμο κορίτσι, όμως ποσορό πως όταν θα παντρευτή τους, θα θέλει να διευδύν, να διατάξει, να έλεγχο. Κανένας άνδρας δεν θα το δεχόταν αυτό. Είτε πρόκειται για μεγάλα είτε για μικρά πράγματα της ζωής, δεν πρέπει να γυναικά να επιβάλλεται με την δύναμή της. Πρέπει να επιβάλλεται με την υπομονή και ευγένειά της. Μόνο έτσι θα επιτύχη εκείνο που επιδιώκει, όχι άλλο. Οι άνδρες, ακόμη και όταν δεν έχουν μεγάλη αυτοπεποίθηση — και κυρίως σ' αυτή την περίπτωση — απεχθάνονται να είναι υπό τις διαταγές μιας γυναίκας.

Η Έση είναι μία γυναίκα ά-νύπνη: Τα έρει όλα, έχει το πιο σωστό γούστο, είναι άκαταμάχητη στο κάθε τι, τόσο στη μαγειρική, όσο και στα σπορ ή στην κομψότητα. Ο καμμένος ο νέος που έτοιμαζόταν να της προσφέρει την καρδιά του, αποσπείρεται γρήγορα: δεν άρέσει στον άνδρα να ζή με μία γυναίκα ανώτερή τους.

Η Μαρία είναι φύλαρχ. Σας κοροϊεύει, γιατί, χωρίς να πάρη άναπονη, μιλάει για περπατά και παύσια πράγματα. Μιλάει για να έλκε το γέλιο, για τις φίλες της, για τις γειτονισσές της, για όλα ή για όλους — και για τίποτα. Επιχειρείτε να στασιάζετε τον νύμφαρο με μία λέξη. Δεν καρδονάτε τίποτα, γιατί εκείνη δεν ενδιαφέρεται ποσά για τη δική της πολυλογία. Γνωρίζετε κανέναν άνδρα που να εκτιμά τις έλευριες; Έμεις όχι.

Η 'Ισμήνη είναι απαιτητική, ιδιότροπη, έχει μία ιδέα και επιμένει σ' αυτή: ο μέλλον σύζυγός της θα πρέπει να είναι ένας σκλάβος. Θα εργάζεται σκληρά για να μπορεί να ανταποκριθεί σε όλες τις επιθυμίες της, να της κάνει τη ζωή εύκολη και γλυκεία, να είναι σε όλες τις περιστάσεις απλός ο καμμένος που δεν θα είναι αρκετή κι' ολόκληρη ή ζωή για να την ευχαρίστηση που του έκανε την τιμή να τον παντρευτεί. Μαντεύετε αν αυτά μπορούν να τραβήξουν έναν άνδρα;

Οι άνδρες βάλτε το καλά αυτί στο μυαλό σας, δεν αγαπούν τις γυναίκες — χωροφύλακες, ούτε τις τέλειες γυναίκες, ούτε τις πολυλογώδεις, ούτε τις εγωίστριες με τη στεγνή καρδιά. Ακόμη και αν είναι όμορφες — γιατί η ά-ληθη όμορφη δρίσκεται στην καρδιά.

Δίδει στο δέρμα σας την απαιτούμενη υγρότητα δια να διατηρηται φρέσκο και βελουδένιο

ΝΤΑ'ΑΝΑ ΕΛΓΚ της Μ. Γ. Μ.

INBIZIMΠΛΑ ΦΑΟΥΝΤΕ'Ι'ΣΟΝ (INVISIBLE FOUNDATION)

Είναι η θάσος κάθε μακιγιάζ. Προστατεύει το δέρμα σας από τας καιρικές μεταβολές σε κάθε εποχή.

Επί πλέον είναι ιδανική και σαν κρέμα νυκτός διότι εισχωρεί μέσα στο δέρμα δεν δημιουργεί λιπαρά επιφάνεια και διατηρεί το δέρμα σας απαλό, όμορφο, νεανικό.

MAX FACTOR HOLLYWOOD

Νυφικά στο **Bébé Rose** ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ματιές στη Μόδα...

ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΠΕΡΛΕΣ

Είναι πολύ της μόδας φέτος το στολισμα του κεφαλιού. Για το πρώι μπορείτε να βάλετε στα μαλλιά σας μία βελουδινή κορδέλα, ή μία λουρίδα ύφασματος σε οποιοδήποτε χρώμα προτιμάτε, επίσης διάφορα χτενάκια από ταρταρούχα ή ελαστικά, στολίζουν όμορφα το κεφάλι. Για το βράδυ ή μόδα θέλει διάφορα διαδήματα από στράς, από πέτρα, από φτερά ή από γούνα έρμιν. Έκτος απ' αυτά που θα βρήτε στα καταστήματα και που πιθανόν να είναι ακριβά, μπορείτε να φτιάξετε και μόνη σας, αν κεντήσετε πέρες μικρές, ή πουλιές σε ένα κομμάτι ύφασμα. Ακόμη πιο πρόχειρα και πιο όμορφα μπορείτε να στολίσετε το κεφάλι σας με ένα μακρύ μαργαριταρένιο κολιέ κατάλληλα στερεωμένο στα μαλλιά σας.

ΤΑ ΜΕΝΤΑΓΙΟΝ ΜΟΔΑ ΤΟΥ 59

Είχαμε πολλά χρόνια να δούμε τα διάφορα παντατίφ, να στολίζουν το γυναικείο ντεκολτέ. Κάποτε ήταν πολύ της μόδας, μαζί με τα φασμαίν και τις πολυτελείς δεντάλιες. Τώρα τα μενταγιόν ξαναγίνισαν, δεν αποκλείεται δε να δούμε, μία και το θέλει η μόδα και τα φασμαίν και τις δεντάλιες. Τα σχήματα που έχουν τα άραία αυτά στολίσια του ντεκολτέ, είναι διάφορα: ολόστρογγυλά από φιλις, ή σκαλιστές πασατσάσεις στο έσωτερικό, χρυσά με διάφορα σχέδια, άσημένα με χοντρές αλυσίδες και τέλος μενταγιόν από τερακότα. Την αλυσίδα πολλές φορές την αντικαθιστά ένα λεπτό κοκτέκιο μαύρο βελουδάκι.

ΚΟΚΕΤΙΚΕΣ ΛΕΙΠΟΜΕΡΕΙΕΣ

Τα βραδυά φορέματα παρουσιάζουν πολλά ντραπαρισματα στις φούστες, ή λοξές πιέτες. Στέκονται, αν ντυμολαρισθή ολόκληρη η περιφέρεια της φούστας με το ειδικό καρτί. Τα ντεκολτέ επίσης γαρ νύονται με μία φάσα απέν ή βελουδο, που δίνει μετά μπροστά ο ένα αίσιο. Αυτά τα σχέδια, ή μάλλον αυτές οι λεπτομέρειες, μπορούν θραμμάσια να προστεθούν σ' ένα παλαιότερο φορέμα σας και να το μετατρέψουν σε κομψή τουαλέτα με μοντέρνα γραμμή.

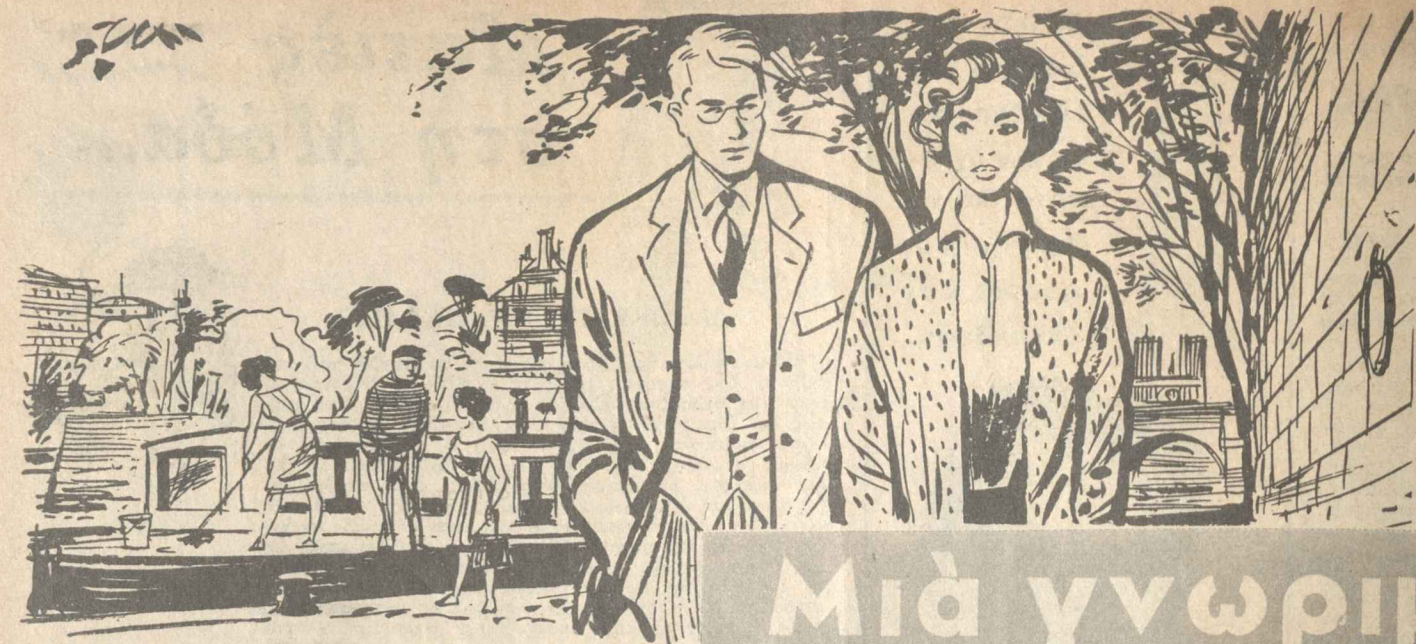
ΚΟΜΨΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣΣΕΣ

Κομψή δεν λέγεται μία γυναίκα μόνο όταν είναι στολισμένη για έξω, γιατί η γυναίκα που θέλει να έχη αυτόν τον τίτλο πρέπει να είναι κοκέτα και περιποιημένη και μέσα στο σπίτι. Λένε, πως το βασίλειο της γυναίκας είναι η κουζίνα, δεν πρέπει λοιπόν να είναι κατάλληλα στολισμένη μέσα σ' αυτό; Μία ποδίστα χαριτωμένη, που θα προφυλάξη το φρεμά της από τους λεκέδες και θα δώσει μία χαρούμενη νότα στην εμφάνισή της, είναι ότι πρέπει για το ντύσιμό της μέσα στο σπίτι της. Οι ποδίσσες γίνονται από διάφορα ύφασματα: πικέ, ποπλίνα, τσιτί, καθώς και από συνδυασμούς ύφασμάτων και χρωμάτων. Πολλές φορές γίνονται κι' από έλαφο έμπριμη νάυλον, με τσεπούλες σουρωτές στα πλάγια.

ΜΟΝΙΜΟ ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ

Πάει πλέον η εποχή που η γυναίκα παρουσιάζε έ-να αντιασθητικό θέαμα με τα άτεταποίητα, άδασα και μισοσπασμένα νύχια της. Μία τελευταία άμερικανική εφεύρεση, που διαδόθηκε κι' έδω, και φυσικά έχει κατακτήσει όλες τις γυναίκες, μικρές και μεγάλες, είναι η κατασκευή βαμμένων νυχιών, που με ειδική κόλλα έσκαρμόζον τέλεια επάνω στο πραγματικό σας νύχι. Το ψεύτικο αυτό νύχι με το μόνιμο μακιγιάζ, είναι μεγάλης άντοχής. Μπορείτε να πλύνετε, να μαγειρεύετε, να κάνετε οποιαδήποτε δουλειά άφοβα και να έχετε τα νύχια σας άκέραια, γυαλιστερά, φρεσκοβαμμένα, λες και δν'ήκατε μόλις προ ολίγου από τη μανικιούριστά σας. Η πρακτική αυτή εφεύρεση πωλείται σε ειδικά κατασκευασμένα κουτάκια από τα διάφορα μεγάλα φαρμακεία καθώς και από τα κεντρικά μωροπωλεία. Τελευταίες πληροφορίες σχετικές με τα ψεύτικα αυτά νύχια άναφέρουν ότι ή Γαλλία και ή Αγγλία στη φετινή σεάζον έδωσαν πάνω εκατομμύρια γαλλικά φράγκα ή μία και ισάριθμο ποσόν αγγλικών λίρών ή άλλη, για την εισαγωγή ψεύτικων νυχιών.

Λένα Βροντάκι

Στο πρώτο σταυροδρόμι σταμάτησαν.

Μιά γνωριμία στο λεωφορείο

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΠΡΩΓΙ εκείνο, ο Άνρϋ ανέβηκε στο λεωφορείο και στάθηκε δρόμος μπροστά σε μία χαριτωμένη κοπέλλα που καθόταν απέναντί του. Ήταν ολόξανθη και δροσερή, σαν ανοιξιάτικο λουλούδι. Ο Άνρϋ δεν χόρταινε να τη θαυμάζει.

Σε μία στιγμή, την είδε να σηκώνεται και την άκουσε να του λέει:

— Καθίστε, παρακαλώ, κύριε, στη θέση μου.

Ο Άνρϋ κοκκίνισε έλαφρά και είπε:

— Σας ευχαριστώ πολύ, αλλά αυτό δεν το δέχομαι.

— Μά, σάς παρακαλώ, καθίστε, επέμεινε η κοπέλλα.

Γέρασσα λοιπόν τόσο πολύ, χωρίς να το καταλάβω; είπε εκείνος.

Η κοπέλλα τον καθυσήχασε με ένα γοητευτικό χαμόγελο και του εξήγησε ότι ήθελε να του παραχωρήσει τη θέση της, επειδή είχε ένα μεγάλο δέμα με βιβλία κάτω από τη μασχάλη του. Όσο για την ηλικία τον εύρισκε πολύ καλύτερο από πολλούς νεαρούς...

Ο Άνρϋ που είχε κλείσει τα σαράντα, την κύταξε με μεγάλη τρυφερότητα.

— Τα είσιτήριά σας!; φώναξε εκείνη τη στιγμή ο εισπράκτωρ.

— Ωχ! Θέε μου, ξεχάσα την τσάντα μου, είπε η κοπέλλα σαστισμένη. Τι θα κάνω τώρα;

— Μη στενοχωρήστε, δεσποινίς, της είπε ο Άνρϋ. Θα μου επιτρέψετε να πληρώσω και το δικό σας εισιτήριο. Είναι τόσο μικρό πράγμα...

Καί πήρε δύο εισιτήρια από τον εισπράκτορα. Η κοπέλλα κοκκίνισε από τη ντροπή της. Έπειτα τον ευχαρίστησε με κάποια δειλία.

— Ορίστε το δικό σας, της είπε ο Άνρϋ. Έγώ θα κατεβώ στην επόμενη στάση. Καί σεις;

— Ω, και γώ το ίδιο. Έτσι δεν γυρίζω στο σπίτι παρά μόνο το βράδυ.

— Τρώτε λοιπόν στο γραφείο το μεσημέρι.

— Μάλιστα, αγοράζω σάντουιτς, φρούτα...

— Μά σήμερα δεν κρατάτε χρήματα μαζί σας! Μου επιτρέψετε;...

— Οχι, όχι, σάς παρακαλώ...

— Άλλά παρ' όλες τις διαμαρτυρίες της κοπέλλας ο Άνρϋ της έβαλε στο χέρι ένα χαρτονόμισμα.

— Έλάτε μη στενοχωρησθε... της είπε. Ξέρω πολύ καλά ότι θα μου τὰ επιστρέψετε αυτά τὰ χρήματα.

— Αποψε κιόλας, κύριε! Μά δεν θα ήθελα να κάνετε τον κόπο νάρθητε στο γραφείο μου. Προτιμώ να συναντηθούμε στο σπίτι.

— Σύμφωνα. Θα σάς περιμένω στην είσοδο. Ποιά ώρα;

Το λεωφορείο είχε σταματήσει και ο Άνρϋ και η Νικόλ κατέβηκαν και άρχισαν να περπατούν μαζί. Στο πρώτο σταυροδρόμι σταμάτησαν.

— Έπρεπε πιά να χωρίσουν.

— Στις έπτά, του είπε η δροσερή ξανθούλα.

— Άλλά μη με περιμένετε στην είσοδο. Άνευθετε επάνω. Με λένε Νικόλ Μαρτέν και κάθομαι στην όδo Σαιντ - Έτιέν αριθμό 28.

ΣΤΙΣ ΕΠΤΑ ακριβώς σιγοτραγουδώντας το τραγούδι: «Βλέπω τη ζωή ρόδινη», ο Άνρϋ ρώτησε το θυρωρό της πολυκατοικίας, που είχε τον αριθμό 28, στην όδo Σαιντ - Έτιέν:

— Τι δεσποινίς Νικόλ Μαρτέν;

— Έισαρτος όρφος, πρώτη πόρτα δεξιά, του άπάντησε ο θυρωρός.

Ο Άνρϋ μπήκε στο άσανσέρ, διώρρωσε τη γραβάτα του και είπε μέσα του: «Από δω αρχίζει η περιπέτεια ενός τυχερού ανθρώπου!» και ύστερα χτύπησε το κουδούνι.

Μιά μελαχρινή γυναίκα έως σαράντα ετών, με ώραία μαύρα μάτια και πολύ πικάντικη φυσιογνωμία, του άνοιξε άμέσως την πόρτα:

— Τί επιθυμείτε, κύριε; τον ρώτησε.

— Θα ήθελα να δω τη δεσποινίδα Νικόλ Μαρτέν, είπε ο Άνρϋ.

— Έγώ είμαι.

— Α, όχι, δεν είσθε σείς! Δεν μπορεί να είσθε σείς.

— Γιατί δεν μπορείτε να είμαι εγώ; Είναι άπολύτως αδύνατο!

— Αυτό είναι όρασιό! Μήπως...

— Οχι, δεν είμαι τρελλός! Η δεσποινίς που συνάντησα σήμερα το πρωί στο λεωφορείο ήταν ξανθή και...

— Άρα, δεν είμαι εγώ! Χαίρετε!

— Μιά στιγμή. Μου είπε ότι λεγόταν Νικόλ Μαρτέν και ότι καθόταν εδώ...

— Τί ιστορία είναι αυτή; ρώτησε.

σε τότε ένας νέος, που παρουσιάστηκε πίσω από τη μελαχρινή γυναίκα. Είμαι ο αδελφός της Νικόλ, της άληθινής Νικόλ! Για εξήγηστε μου τί συμβαίνει...

Ο Άνρϋ είπε το όνομά του στο νέο και εκείνος τον πέρασε στο λιβιγκ ρούμ. Εκεί ο Άνρϋ άφηγήθηκε σ' αυτόν και στην αδελφή του το πρώινό περιστατικό.

— Φαίνεται ότι είναι καμιά... πώς να σάς πιά; Και γώ δεν ξέρω πώς να τη χαρακτηρίσω! παρατήρησε η Νικόλ. Πώς τολμάει να χρησιμοποιήσει το όνομά μου. Μά ποιά είναι;

— Αυτή εδώ! φώναξε ο Άνρϋ και έδειξε με το δάχτυλό του μία φωτογραφία που κρεμόταν στον τοίχο! Τη άναγνωρίζω πολύ καλά!...

— Αυτή εδώ; άπόρρησε κατάπληκτος ο αδελφός της Νικόλ. Μά αυτή είναι η μυστή μου! Δεν είναι δυνατόν...

— Και όμως, σάς δίνω το λόγο της τιμής μου...

— Μιά στιγμή! Περιμένετε εδώ λίγο. Έχω τώρα ένα ραντεβού μαζί της στη στάση να λεωφορείου. Θα πάω να τη φέρω!

Ο Άνρϋ και η Νικόλ έμειναν μόνοι, περιμένοντας την επιστροφή του νέου.

— Λυπάμαι πολύ, κύριε... του είπε η Νικόλ.

— Έγώ δεν λυπάμαι καθόλου, άπάντησε ο Άνρϋ, γιατί έτσι μου δόθηκε η ευκαιρία να σάς γνωρίσω.

Η Νικόλ κοκκίνισε. Σε λίγο, όμως μιλούσε στον Άνρϋ με έγχαριδότητα, για τον έαυτό της, για τον αδελφό της τον Σάρλ και για τη Μαργκαρέτ τη μυστή του. Έκείνος την εύρισκε πολύ έξυπνη και εύχρηστη, και την άκουγε κατενθουσιασμένος.

Ποτέ άλλοτε δεν τού είχε άρέσει τόσο πολύ μία γυναίκα. Μέσα σε λίγη ώρα είχε άντληψη ότι ταίριαζαν σε όλα: στο χαρακτήρα, στις ιδέες στα γούστα, στις άντληψεις για τη ζωή.

Η γνωριμία τους αυτή ήταν και για τους δύο πραγματική ενοια της τύχης. Με την κονέντα τους, μάλιστα, είχαν ξεχάσει τους άλλους δύο, όταν ξαφνικά ο Σάρλ και η Μαργκαρέτ μπήκαν στο λιβιγκ ρούμ.

— Μου τὰ εξήγησε όλα! άνάγγειλε άμέσως ο νέος. Καί τώρα, Νικόλ, πήγαινε μία στιγμή στο δωμάτιό σου.

— Δέν μπορώ να τις άκούσαι καί γώ; άπόρρησε η Νικόλ.

— Ύστερα, ύστερα θα σου εξήγησουμε και σένα, είπε ο αδελφός της, και βγήκε μαζί της από το δωμάτιο.

— Όλα τὰ προϊόντα ΒΙΝΥΦΛΕΞ, τὰ όποια πουλούνται σε όλα τὰ καλά καταστήματα, φέρουν διακριτικές ταινίες ή σταμπητά μάρκα. Πρατήριον χονδρικής, Περικλέους 22 τηλ. 27.522.

Η Μαργκαρέτ θέλει να δώσει μερικές εξήγησεις στον κύριο... Λούπη κι' ο Άντώνιο παρουσίασαν οι μέρη πρώτες μοντέλα του Haute Couture - Antonelli, γουναρικά του οίκου Ρενέ Φλόρ της Ρώμης και λευκέρου της γνωστής σ' όλη την Εύρώπη για τη λεπτεπίλεπτη δουλειά της Madam Gaber, ο δέ Άντώνιο, ένας λεπτός και άνδρoπρεπής νέος, έδειξε με μεσογειανή ζεστασιά και σαζωνικό χιούμορ, την άνδρική φετινή μόδα, με όλες τις εκπλήξεις και καινοτομίες που λανσάρισε, ο διεθνώς γνωστός οίκος Lutitico.

Τα άερινα νυχτικά που θαυμάσαμε μόλις άρχισε ή επίδειξη, όλα χαριτωμένα δημιουργήματα της M. Gaber ήσαν από νάυλον όργαντζα εμπριμέ ή από όλομέταξες μουσελίνας σε μία κόψη πολύ μοντέρνα. Τα ντεζαμπγιγιέ, άλλα ήσαν στολισμένα με άληθινές δαντέλες και άλλα ήσαν κεντημένα με άνάλαφρα χρωματιστά σχέδια. Τις ρόμπες, στυλ «Άμπίρ», από όλομέταξο ταφτά, από μπρόκάρ και από ζωρζέτα, τις χαρακτήριζε μία πραγματική μεγαλόπρεπη χάρι και θύμιαζαν, με τὰ πλούσια φαρδιά μανίκια και τις πολλές πτυχώσεις, πριγκιπικά φορέματα που έπληθον μπροστά μας, από τις σελίδες παιδικού παραμυθιού.

Η Μόλυ, με το πικάντικο μουτράκι και το σπαθότο κορί, έδειξε μία σειρά από έξαιρετικά μοντέλα του Antonelli, που άν και είχαν τονιμένες υπερβολικές λεπτομέρειες, όπως πολύ ψηλά τοποθετημένη τη μέση και τεράστιους φιδόγκους στο στή-

Μιά κομψή γυναίκα ξέριε ότι πρέπει να διαλέξει τα εσώρουκά της με την ίδια προσοχή που δίνει για την έξωτερική της εμφάνιση. Δέν υπάρχει καμιά γυναίκα που να μη συγκινηθεί με τη θέα μιας φινίας κομπινιζών κεντημένης άνεσάτο και φιλιτρε ή με τις αίθριες δαντέλες ενός όμορφου ντεζαμπγιγιέ. Στο κατάστημα «MAISON DE BLANC», όδoς «Ερ-Νικόλ. Της γνώρισα, έδω και λίγαν καιρό, τον καθηγητή που μου άναγγαλικά, μά ή Νικόλ τον όρθηκε σχολαστικά.

— Έπειτα ήρθε ή σειρά ενός φύλου μου ζαργάρου. Άλλά και αυτός δεν της άρεσε. Είχα απελπισθί πια, όταν σήμερα το πρωί μέσα στο λεωφορείο, όταν είδα ότι είσθε τόσο άνθγενικός, τόσο καλός, ένας που καθός πρέπει κύριος, είχα μίαν έμπεισιν...

— Ένας άλλος δεν θα μου έδινε τὰ χρήματα, άλλά θα προδύπονησαν να με καλέσει να φάμε μαζί! Καταλαβαίνετε... Έσείς όμως δείξατε άμέσως ότι είσθε ένας τέλειος!

— Κι' εγώ τότε συλλογίστηκα: «Νά ο ίδανικός άνδρας που παράζει στη Νικόλ».

— Συγγνώμη, είπε ή Νικόλ έσάυνη τη στιγμή καθώς παρουσιάζτηκε στην πόρτα. Τελειώσατε τις έμμοσθηρείσεις σας;...

— Βάζω στοιχήματα ότι ή Νικόλ άπάντησε ή Μαργκαρέτ. Μά μη φοβάσαι! Ο κύριος Άνρϋ είναι πρόθυμος να μου κάνει και μία άλλη πιο μεγάλη έκδύλευση...

— Ποιά ρώτησε ή Νικόλ.

— Νά ζήτηση το χέρι σου!

— Η Νικόλ έγινε κατακόκκινη.

— Αλήθεια; ψιθύρισε.

— Γιατί όχι; της άπάντησε χαμογελώντας ο Άνρϋ. Ταίριαζουμε τόσο πολύ.

Πατρίτσια Βαλό

Μαλέξαμε για Σας...

Τα άκίνδυνα Νάυλον

Υπάρχουν άρισμένα είδη νάυλον τὰ όποια έχουμε άκούσει. Σί είναι επικίνδυνα διότι είναι εύφλεκτα. Σ' αυτή την κατηγορία όμως, δέν υπάγονται τὰ νάυλον τὰ όποια ξέρουμε υπό τη μορφή τραπεζομάντηλων, κουρτινών κλπ.

Τα τελευταία μάλιστα κατ' έμφασημό άποκαλούνται «νάυλον» ενώ ή σωστή τους ονομασία είναι «πλαστικό». Καί αυτά όμως κρύβουν άρισμένους κινδύνους για την υγεία, κυρίως όταν περιέχουν μολυβδόχους σταθεροποιητές. Στην Άμερική άπαγορεύεται ή χρησιμοποίηση αυτών των επικινδύνων συστατικών και ελέγχεται ή παραγωγή από την υπηρεσία τροφίμων και φαρμάκων. Στη χώρα μας επί του παρόντος τέτοια άπαγορεύσει δέν ισχύει και εισάγονται από την Εύρώπη άρισμένα νάυλον που περιέχουν επικινδύνους μολυβδόχους σταθεροποιητές.

Τα νάυλον ΒΙΝΥΦΛΕΞ, υπό τη μορφή τραπεζομάντηλων κουρτινών, άδιαβρόχων, τσαντών κλπ. κλπ. είναι σίγουρο ότι κατασκευάζονται από πρώτης ποιότητας υλικά και έγγυημένα να περιέχουν σταθεροποιητές άπαλλαγμένους κάθε ήθους μολυβδού.

Όλα τὰ προϊόντα ΒΙΝΥΦΛΕΞ, τὰ όποια πουλούνται σε όλα τὰ καλά καταστήματα, φέρουν διακριτικές ταινίες ή σταμπητά μάρκα. Πρατήριον χονδρικής, Περικλέους 22 τηλ. 27.522.

Τα όραία εσώρουχα

Μιά κομψή γυναίκα ξέριε ότι πρέπει να διαλέξει τα εσώρουκά της με την ίδια προσοχή που δίνει για την έξωτερική της εμφάνιση. Δέν υπάρχει καμιά γυναίκα που να μη συγκινηθεί με τη θέα μιας φινίας κομπινιζών κεντημένης άνεσάτο και φιλιτρε ή με τις αίθριες δαντέλες ενός όμορφου ντεζαμπγιγιέ. Στο κατάστημα «MAISON DE BLANC», όδoς «Ερ-Νικόλ. Της γνώρισα, έδω και λίγαν καιρό, τον καθηγητή που μου άναγγαλικά, μά ή Νικόλ τον όρθηκε σχολαστικά.

— Έπειτα ήρθε ή σειρά ενός φύλου μου ζαργάρου. Άλλά και αυτός δεν της άρεσε. Είχα απελπισθί πια, όταν σήμερα το πρωί μέσα στο λεωφορείο, όταν είδα ότι είσθε τόσο άνθγενικός, τόσο καλός, ένας που καθός πρέπει κύριος, είχα μίαν έμπεισιν...

— Ένας άλλος δεν θα μου έδινε τὰ χρήματα, άλλά θα προδύπονησαν να με καλέσει να φάμε μαζί! Καταλαβαίνετε... Έσείς όμως δείξατε άμέσως ότι είσθε ένας τέλειος!

— Κι' εγώ τότε συλλογίστηκα: «Νά ο ίδανικός άνδρας που παράζει στη Νικόλ».

— Συγγνώμη, είπε ή Νικόλ έσάυνη τη στιγμή καθώς παρουσιάζτηκε στην πόρτα. Τελειώσατε τις έμμοσθηρείσεις σας;...

— Βάζω στοιχήματα ότι ή Νικόλ άπάντησε ή Μαργκαρέτ. Μά μη φοβάσαι! Ο κύριος Άνρϋ είναι πρόθυμος να μου κάνει και μία άλλη πιο μεγάλη έκδύλευση...

— Ποιά ρώτησε ή Νικόλ.

— Νά ζήτηση το χέρι σου!

— Η Νικόλ έγινε κατακόκκινη.

— Αλήθεια; ψιθύρισε.

— Γιατί όχι; της άπάντησε χαμογελώντας ο Άνρϋ. Ταίριαζουμε τόσο πολύ.

Πατρίτσια Βαλό

Επί του πλοίου «Άχιλλεύς»

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΜΟΔΑ

ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΗΣ!...

Δέκα χαριτωμένα και λυγρόκορμα μανεκέν της Ιταλίας παρουσίασαν στη δεξίωσι που έδόθη στο άτμόπλοιο «Άχιλλεύς», τὰ τελευταία μοντέλα των πλέον γνωστών οίκων μόδας της χώρας τους. Την κρουαζιέρα αυτή άργάωσε το Athena Travel Bureau, που έδωσε μ' αυτή του την αξιόλογη προστάθεια, σ' όλους τούς έκλεκτους καλεσμένους του, και ιδίως στις κομψές προσκεκλημένες, την ευκαιρία να θαυμάσουν το γούστο, τη φινέτσα και τη χάρι, ιδιότητες που διακρίνουν τούς Ιταλούς μοντέλιστες, τις Ρωμαίες σχεδιάστριες έσώρουχων και τούς έμπόρους γουναρικών της Ιταλικής πρωτεύουσας.

Τα μανεκέν, ή Έλενα, ή Τζούλια, ή Άννα - Μαρία, ή Λορέτα, ή Μόλυ, ή Λούπη κι' ο Άντώνιο παρουσίασαν οι μέρη πρώτες μοντέλα του Haute Couture - Antonelli, γουναρικά του οίκου Ρενέ Φλόρ της Ρώμης και λευκέρου της γνωστής σ' όλη την Εύρώπη για τη λεπτεπίλεπτη δουλειά της Madam Gaber, ο δέ Άντώνιο, ένας λεπτός και άνδρoπρεπής νέος, έδειξε με μεσογειανή ζεστασιά και σαζωνικό χιούμορ, την άνδρική φετινή μόδα, με όλες τις εκπλήξεις και καινοτομίες που λανσάρισε, ο διεθνώς γνωστός οίκος Lutitico.

Τα άερινα νυχτικά που θαυμάσαμε μόλις άρχισε ή επίδειξη, όλα χαριτωμένα δημιουργήματα της M. Gaber ήσαν από νάυλον όργαντζα εμπριμέ ή από όλομέταξες μουσελίνας σε μία κόψη πολύ μοντέρνα. Τα ντεζαμπγιγιέ, άλλα ήσαν στολισμένα με άληθινές δαντέλες και άλλα ήσαν κεντημένα με άνάλαφρα χρωματιστά σχέδια. Τις ρόμπες, στυλ «Άμπίρ», από όλομέταξο ταφτά, από μπρόκάρ και από ζωρζέτα, τις χαρακτήριζε μία πραγματική μεγαλόπρεπη χάρι και θύμιαζαν, με τὰ πλούσια φαρδιά μανίκια και τις πολλές πτυχώσεις, πριγκιπικά φορέματα που έπληθον μπροστά μας, από τις σελίδες παιδικού παραμυθιού.

Η Μόλυ, με το πικάντικο μουτράκι και το σπαθότο κορί, έδειξε μία σειρά από έξαιρετικά μοντέλα του Antonelli, που άν και είχαν τονιμένες υπερβολικές λεπτομέρειες, όπως πολύ ψηλά τοποθετημένη τη μέση και τεράστιους φιδόγκους στο στή-

θος, είχαν όλα τους άνεξαιρέτως τη σφραγίδα, ενός θαυμάσιου ραψίματος και μίας περίφημης εφαρμογής.

Τα μανεκέν στη συνέχεια της επίδειξης, παρουσίασαν καθένα με τον τρόπο του, τις διάφορες δημιουργίες των Ιταλών μοντέλιστ. Οι έμπνεύσεις τους όμως, καθώς περνούσε ή ώρα, είδαμε να παίρνουν σχήματα απλά, εύκολοφόρετα, κοκέτικα, λες και οι Ιταλοί θέλησαν να μάς πούν: «Ορίστε το «Άμπίρ» και το «Ντιρεκτοούρ». Δήτε πώς ξεπεράσαμε τούς Γάλλους συναδέλφους μας. Νά και τὰ υπάλοιπα σχέδια. Διαλέξτε και πάρτε, κυρίες μου». Άν μάς δινόταν λοιπόν ή ευκαιρία,θα διαλέγαμε και θα παίρναμε... Τα άπλά, τὰ εύκολοφόρετα. Τα κοκέτικα, γιατί έδω που τὰ λέμε, οι Ιταλοί, με τη σύγκριση των δύο γραμμών του «Ντιρεκτοούρ» με την ψηλά τοποθετημένη μέση και την άσουλούπωτη φούστα, και τού κλασικού σχεδίου, που δείχνει το στήθος κανονικά, με ένα άξυστε κορσάκι και άφίνει τη μέση στη θέση της, άδίκησαν το πρώτο και απέδειξαν πως δέν άπέχει πολύ ή λογική στις δημιουργίες της μόδας.

Η λούπα, μία γλυκιά ξανθοειά Ναπολιτάνα, με λιγνιστικό δάδισμα, έδειξε με χάρι, ένα μαύρο ταγιέρ, γαρνιρισμένο στις μανσέτες με διπλή σειρά έρμινια. Τά γουναρικά του οίκου Ρενέ Φλόρ της Ρώμης, ήταν θαυμάσια κατεργασμένα και έμφανίστηκαν με συνδυασμό χρωμάτων και ποιοτήτων. Έτσι είδαμε ένα παλτό από όλοκληρα δέρματα άστρακάν, γαρνιρισμένο με λουρίδες γκρι βιζόν που πέρανε ανάμεσα από το δέρμα, όπως μία κορδέλα τρού - τρού.

Ο Άντώνιο έκανε μία έντυπωσιακή εμφάνιση με ένα καλορραμένο σκόκιον σε χρώμα τέτ - ντε - νεγκρ. Ακολούθησαν δέ, δύο άλλες εμφάνισεις του με ένδυμα περιπάτου, από γκριζά φανέλλα με άρκετα μαρκαρισμένη μέση και με ένα βραδυκό κοστούμι από μαύρο λαινάκι με έξεξητημένο κόκκινο σατέν γιλέκο.

Τα κοκταίλ και βραδυνά φορέματα, ήταν πραγματικές εκπλήξεις για όλες τις παρευρισκόμενες. Κατ' άρχην ή σχεδιάστρις Antonelli προτίμησε να έμφανισή στη συλλογή τους

Φόρεμα κοκτέιλ από εμπριμέ ότομάν του Antonelli

τη δαντέλα, που οι Γάλλοι τη θεωρούν ύψισμα άρχοντικό μέν, άλλά ξεπερασμένο. Την παρουσίασε λοιπόν με μία άναανεμένη μορφή, ως δαντέλα ντεμπρόντ, κεντημένη δηλαδή με στράς με πούλιες, ή μαργαριτάρια, στον ίδιο ή σε διαφορετικό χρωματισμό. Οι πέρες, τὰ στράς και οι πούλιες, στα κοκταίλ φορέματα της επίδειξης ήταν το απαραίτητο γαρνιρίσμα. Τα βραδυνά, είχαν μίαν έξαιρετική απλότητα, άλλά στενά, κατάλληλα για πολύ λεπτές γυναίκες και άλλα φαρδιά, πλούσια σε πιέτες και σούρες με τη μέση κανονικά τοποθετημένη, με μεγάλη ντεκολτέ ή τράπλες.

Τα χρώματα των φορεμάτων είχαν και αυτά μία ποικιλία από διάφορες γκαμες άποχρώσεων. Έκτός από το μαύρο που έμφανίστηκε σε άπογευματινά ταγιέρ, σε κοκταίλ φορέματα και σε βραδυνά, το ροζ, το φινέ, το γκρι σιέλ, το ιώδ και το λαδί, χρώματα που λανσάρισε φέτος ο Άντο- nelli, είχαν μεγάλη επιτυχία. Τα εμπριμέ ύφασματα, τα μπρόκάρ, τὰ ότομάν και οι ραβδάδες στόλιζαν τὰ σώματα των μανεκέν.

Η επίδειξη τελείωσε, με την κλασική πιά εμφάνιση ενός νυφικού, που ήταν από σατέν και δαντέλα, σε στυλ ρεντικότας. Η κολεξιόν άφησε θαυμάσιες εντυπώσεις. Τα μανεκέν τις πρώινες ώρες θα έφευγαν με το ίδιο πλοίο των «Άχιλλεύς» που τόσο φιλόξενα τις είχε μεταφέρει από την πατρίδα τους. Στους τόσους σταθμούς που έκαναν πριν φτάσουν στην Ελλάδα με την τελευταία τους επίδειξη, τονίσανε με τις δημιουργίες που παρουσίασαν, τη φινέτσα και την προσωπικότητά τους, πως ή μόδα... δέν είναι πλέον μονοπώλιο των Γάλλων...

Λένα Βροντάκη

Από το ντεφιλέ των μανεκέν στον «Άχιλλεύς»

Έκλεκτες πορσελάνες

Ποιός δεν ξέρει το «PORZELAN»; Ποιός δεν ξέρει την πηγή της γερμανικής πορσελάνης; Στο «PORZELAN» θα όρθε τις πιο έμφυτες πορσελάνες ΒΑΒΑ- RIA στις καταπληκτικότερες τιμές: Σερίβ φαγητού HEINRICH 74 τεμ. των 3.600 δραχμές 2. 300, σερίβς τείου ΒΑΥΑΡΙΑ 8χι 400 άλλα 295 δρχ., σερίβς τείου LIMOGES 8χι 380 άλλα 280. Καί οι πρωτοτυπίες του «PORZELAN»: α) Χωρίς επιδάρουσι θα έχετε στο σερίβτιο ή τις μπου- πονιές σας, το χρυσό άνεξίτη- λó μονόγραμμα ή άφιέρωσί σας β) ή τιμάρχο σας λείπει από σερίβτιο σας, το «PORZELAN» θα σας το άντικατάστήση.

«PORZELAN» ΒΑΥΑΡΙΑ, Άνθί- μου Γαζή 9.

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ TIDE

Γιατί μόνο το TIDE, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τα ρούχα, έγγυάται:

Καθαριότητα: Ο καταπληκτικός άφρός του έχει την ιδιότητα να διαπερνά τους πόρους των ρούχων, να διαλύει και να αιχμαλωτίζει κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και να τις παρασύρει με το ξέβγαλμα.

Εύκολία: Βάζοντας μπουγάδα με TIDE τα ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (έκτός ίσως σε μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται ή μέση σας, δεν χαλάτε τα χέρια σας.

Οικονομία: Με λίγο TIDE έχετε πολύ και πλούσιο άφρο, ακόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Το TIDE πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρη τα ρούχα, γι' αυτό και τα ρούχα σας θα βαστήξουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' ακόμη: Το TIDE είναι άβλαβές για τα χέρια σας. Δοκιμάστε και σεις σήμερα τον νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με TIDE. Θα πεισδητε μόνες σας ότι:

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

ΑΝ Ο ΠΑΡΙΣ ξαναγύριζε στη Γη σε ποιά γυναίκα άραγε θα έδινε το βραβείο της τέλειας ομορφιάς; Κάποτε έβρεχε από τη μυθολογία, το έβρεχε στην 'Αφροδίτη — της έβρεχε το «μήλο της έριδος» διαλέγοντά την ως την πιο ωραία (καλλίστη), όπως λέει ο αρχαίος ποιητής) ανάμεσα σε αυτήν, την 'Ηρα και την 'Αθηνά. Ποιές θα ήταν οι σύγχρονες 'Αφροδίτες; Και στις διάφορες εποχές του κινηματογράφου, σε ποιές δεν έβρεχε, θα είχε δώσει ο Πάρις το μήλο; 'Απαντώντας σ' αυτή την έρώτηση κάναμε αυτόματως μια συγκριτική μελέτη της γυναικείας ομορφιάς όπως εμφανίστηκε στον κινηματογράφο. Γιατί ο Πάρις πάντα υπήρξε. 'Ιδίως όταν αφορά τον κινηματογράφο. Έχει αναρίθμητα κεφάλια, αναρίθμητα μύτια και αναρίθμητες καρδιές γυμνούν μέσα του. 'Ονομάζεται «κοινόν» και στην περίπτωση των γυναικών ήθοποιών, είναι κυρίως το τεράστιο ανδρικό κοινό, που σε όλα τα μήκη και πλάτη της υδρογείου, εκφράζει τα γούστα του και τις προτιμήσεις του για τη γυναικεία ομορφιά, δημιουργώντας έτσι την επιτυχία ή την αποτυχία άριστων στάρ. 'Η γυναικεία ομορφιά όπως την παρουσιάζει ο κινηματογράφος είναι εκείνη που υπάρχει και στην πραγματικές 'Αφροδίτες» και έξω από το πιάτο πιστός καθρέφτης της ζωής. 'Ο κινηματογράφος πρέπει να δώσει στους θεατές εκείνο που θέλουν, εκείνο που επιθυμούν. Έτσι, οι 'Αφροδίτες» των διαφόρων εποχών του κινηματογράφου, που επί ένα μήνα, ένα χρόνο ή πέντε χρόνια εκπροσώπησαν την ιδανική ομορφιά μπορούν να θεωρηθούν ως πραγματικές 'Αφροδίτες» και έξω από τον κινηματογράφο.

... είχαν στην 'εχίστρια, της 'εφήμερης κανικών, ενόγκωναν με την ήταν κάτι δια- 'Αντιπροσώ-πολεμική τάση ικεία ομορφιά, όπως η Τζάι-ιο στήθος, με 'ε φωτογραφηθ-ς στις καμπυ-παρέλειψε να μόνο μπροστά μιά και στους ογράφου. 'Η μιά συνοδευ-ιά προσπονη- , που είχε το μα. 'Έτσι, ή στικά, συνδυ-ένα είδος γυ-υ ή Μαίριλιν πετυχημένο ύ-αναμφισβήτη-ς μεταπολεμι-ι συγκέντρωσε άνδρες στο από την ιδαι-ής αυτής. 'ια ανατομικά ν προσπονητή-ρίλιν Μονρόε. Συνδυάζει με αρίσματα και που ασφαλώς θα μπορούσε ή ναίκα πειρα-δχι μόνο δεν αλλά που συγ-θουμασμο των 'ο προικισμένη αλλά έρεει να χμιά άλλη ως ι κάνη.

Η 'Αφροδίτη της εποχής μας
Αυτός είναι ο λόγος που εδώ και λίγα χρόνια, οι νέες 'Αφροδίτες» του σινεμά είναι Ευρωπαίες. Και μάλιστα ή νέα 'Αφροδίτη είναι Ευρωπαϊά. Και λέγεται Μπριζίτ Μπαρντό. 'Ενσαρκώνει το γυναικείο ιδανικό τόσο στην 'Αμερική, όσο και στην Ευρώπη, και ο 'Πάρις του Ντέν-βερ και του Σικάγου είναι εξ ίσου πρόθυμοι να το παραδεχτή σαν ιδανικό του, όσο και ο 'Πάρις του Παρισιού, των Βρυξελλών ή της Νε-απόλεως. 'Η επιτυχία των φιλμ της Μπέ - Μπέ το αποδεικνύει: είναι το ίδιο μεγάλο στις 'Ην. Πολιτείες, όσο και στην Ευρώπη και για πρώτη φορά οι κινηματογραφικοί παραγω-γοί της 'Αμερικής ταξινόμησαν μιά Ευρωπαϊά δυνάτα ανάμεσα στις δέκα μεγαλύτερες «δεντέτες» της αύριου». 'Αλλά ή Τζίνα Λολλομπρίτζινα δεν έπεβαλε μόνο την ευρωπαϊκή ομορ-φία στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, δικαί-ωσε και τις αξιώσεις της για τον τί-τλο της 'Αφροδίτης» του 50 και πέρα. 'Ενώ ή Μαίριλιν Μονρόε άλ-λας, γένος, από πάντων άφ' ότου παντρεύτηκε τον 'Αρθουρ Μίλλερ, για να γίνει κυρίως «ήθοποιος», ή Τζίνα Λολλομπρίτζινα, που είναι ή-θοποιός, εξακολουθούσε να επιδει-κνύη την ομορφιά της, ακόμα και μετά που έγινε μητέρα. Τό κάνει μάλιστα περισσότερο από κάθε άλ-λη φορά στην 'Αννα από το Μπρού-κλιν», όπου ή ομορφιά της είναι ά-πόλυτα τέλεια. Ποιά διαφορά υπάρχει ανάμεσα στις δυο αυτές δυνάμεις της Μαίρι-λιν Μονρόε και της Μπριζίτ Μπαρντό;

... πάντα αυστηρή. Το αντίθετο, ακριβί υπάρχει στην έκφραση της Λολλι-πρίτζινα και στα μάτια της π πάντων: ψυχή.

Η Μπέ-Μπέ εφευρίσκει την 'Αφροδίτη-διαφθαμένη μεμπελένα

Έδώ, και δυο τρία χρόνια δι-αναφάνεται μιά άλλη γενικά, π προσπαθεί να επιβάλει μιά νέα μί-φη γυναικείας ομορφιάς. Πρόδρο-σ' αυτό το είδος υπήρξε ή Μαρ Καρόλ. 'Η άμεση διάδοχος της Μι-τίν είναι ή Μπριζίτ Μπαρντό, ή ρίφημη Μπέ - Μπέ (άπό τα άρχι «μπεμπέκα») και είναι ή άδισμ σθήτη της 'Αφροδίτης» της Γαλλί-σ' όλες τις όθονες του κόσμου. 'Ο-πος της γατίσιας ομορφιάς της πιβάλλεται με τέτοια δύναμη τ κανείς δεν μπορεί να αντιταχθί ή ο αμερικανικός κινηματογράφος, τη σειρά του, «μπαρντοτίζει». 'Ο-πος της γαλλικής θηλυκότητας, π έπεβαλε ή Μπέ - Μπέ είναι τόσο κατανικτός, ώστε για να δοκιμά να προβλέψη κάποια αντίσταση Χόλλυγουντ δεν βρήκε παρά έν τρόπο: να καταφύγει σε μιάν έλ-Γαλλίδα, την 'Ανιές Λωράν. Και στη Γαλλία ακόμα ή Μπ-ζιτ έχει επιβάλει τη γατίσια εύ-γισία της και τη διεσθαρμένη αί-λεια της. Συναντά κανείς στους δι-μους δλων των γαλλικών πόλεων ναυρημένες «Μπριζίτ Μπαρντό», πως συναντούσε άλλοτε αναρίθμ-τες «Τζίν Χάρλου». Το ίδιο σι-θαίνει και στη γαλλική όθονη. 'Αν όμως ή Μπέ - Μπέ είναι πρώτη της γενιάς της δεν είναι τούτοις ή μόνη. Παλεύουν από τώ κιόλας για τη διαδοχή της. Θα ναι άραγε ή 'Αφροδίτη του 1959 πως ήταν ή 'Αφροδίτη του 1955; Και κείνη που θα τη διαδεχθ- ένα μήνα, σε ένα χρόνο, σε δυο χι-νο, σε πέντε χρόνια...;—θα έγκ-νισή κανένα νέο τύπο ομορφιάς θα μείνει πιστά στον τύπο που μ

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ

'Αφροδίτη 1959

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΜΑΙΡΗ ΠΙΚΦΟΡΝΤ

Στην αρχή: Οι παχουλές γυναίκες του Μελιές

Πριν καταπιναστούμε με το κυρί-ως θέμα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι, επί πολύ καιρό, ή γυναικεία ο-μορφιά, που παρουσιάζει ο κινημα-τογράφος, ήταν κυρίως αμερικανική. 'Από τις 'Ηνωμένες Πολιτείες και ή-δως από το Χόλλυγουντ, έρχόταν ή μόδα, λόγω της αναμφισβήτητης ύ-περοχής του αμερικανικού κινηματο-γράφου. Τα τελευταία χρόνια μόνον άλλαξε ή κατάσταση και τα πρότυπα της γυναικείας ομορφιάς είναι κυρί-ως ευρωπαϊκά—ακόμα και για τους 'Αμερικανούς. 'Ο πρώτος που σκέφθηκε να χρη-σιμοποίηση τη γυναικεία ομορφιά στην όθονη ήταν ο Μελιές, ένας από τους πρωτοπόρους του κινηματογρά-φου. Το 1907, έβαλε σε ένα από τα φιλμ του γκερλς των Φολι Μπερζέρ.

Οι νέες αυτές ήταν φυσικά στη μό-δα και στα γούστα εκείνης της ε-ποχής, της εποχής του 1900: παχου-λούστακες, στρουμπουλές, έντελως δια-φορετικές από τις σημερινές γυναι-κες. Δεν ήταν φτιαγμένες για τα σκώτερ και για το ρόκ - εν - ρόλ, αλλά για τα άρωματισμένα μπαιν-τουάρ, τα αμαξία με τα άλογα και το δάος. Αυτή όμως ή κινηματογρά-φισι των γκερλς ήταν χωρίς σημα-σία. 'Η συνέχεια επρόκειτο να είναι όλο διδάγματα.

Ποιν άπ' το 1920; Μαίρη Πικφορντ, ή γυναικα-παιδί

Πριν από το 1920 τη γυναικεία ομορφιά αντιπροσώπευε ή Μαίρη Πικφορντ. Πράγματι, αυτή κυριαρχού-σε όλο αυτό το διάστημα και απέτε-λεσε το όνειρο για κάθε άνδρα. Τί είδους γυναίκα ένσάρκωνε ή Πικ-

φορντ; Θα ρωτήσετε. 'Απαντώντας στην έρώτησή αυτή, πρέπει να ανα-φέρουμε πως ακριβώς, οι άνδρες φανταζόνταν την εποχή εκείνη την ιδανική γυναίκα. 'Η ιδανική αυτή γυναίκα έπρεπε να ναι γλυκεία, τρυφερή, με πολλή θηλυκότητα. 'Η υπεροχή της μάλιστα ήταν αναμφισβήτητη αν είχε, όπως ή Μαίρη Πικφορντ, ξανθείες, μπου-κλές και ύψος παιδικό. 'Αγαπούσε τα ζώα και ένας άνδρας δεν θα ένοιω-θε καθόλου δυσφορία βλέποντάς την να παίζει με τις κούκλες. 'Ηταν ή γυναικα - παιδί. Δεν ήταν μιά ένκε-νύ, αλλά κάτι πιο άγνο ακόμα: ένα παιδί. Ένα παιδί όμως που διέγει-ρε τον πόθο των ανδρών. Και φυσί-κα ντυνόταν κατά τρόπο που να μην υπογραμμίζη τις καμπύλες της, για-τί αλλιώς θα χανε όλη την παιδική της γοητεία. Το γεγονός ότι ο Πάρις—οι άν-

ΓΚ

δρ.
δο.
μ.
κα.
ρη.
θυ.
ναι.

το.
δα.
ιδε.
μά.
πα.
μα.
πα.
Με.
Πε.

της γυναίκας—παιδιού, γυναίκας - θύματος της ανδρικής κτηνωδίας, της γυναίκας δηλαδή όπως την ήθελε τότε το ανδρικό κοινό.

1920-1930; Κλάρα Μπούου ή γυναίκα-γαρσόνι

Από το 1920 ως το 1930 τα πράγματα άλλαξαν. Ο πόλεμος είχε τελειώσει. Ο άνεμος της χειραφετήσεως της γυναίκας φυσούσε σε όλο τον κόσμο, όπως ύστερα από κάθε πόλεμο. Θάλεγε κανείς, ότι ύστερα από κάθε πόλεμο, οι άνδρες, εξαντλημένοι και κουρασμένοι από τις μάχες, δεν είχαν πια τη δύναμη να αντισταθούν στη γενική έφοδο που έκανε θριαμβευτικά το ασθένες φύλο. Και η «Αφροδίτη» της εποχής εκείνης ήταν ο τύπος της «γκαρσόν». Δεν ήταν πια το θύμα, αλλά μια σύντροφος ίσης στα δικαιώματα. Δεν είχε τίποτα πια το παιδικό και ταυτοχρονα έχανε τη θηλυκότητά της. Γινόταν πρόθυμα αναδής, τα μάτια της άστραφταν από κακεντρέχεια. Φορούσε κοντά φουστάνια και δεν είχε σχεδόν στήθος (για να διατηρήσει τον ανδρικό τύπο). Άνταποκρινόταν θαυμάσια σε μία εποχή που οι άνδρες ήταν κουρασμένοι από τον πόλεμο και ενδιαφέρονταν μονάχα να διασκεδάσουν μετά την ανθρωποσφαγή. Η δεντέτα που αντιπροσώπευε την «Αφροδίτη» στα 1920—1930 ήταν η Κλάρα Μπούου. Ήταν η γυναίκα που συμβόλιζε καλύτερα από κάθε άλλη τη θηλυκότητα στα βουβά φιλμ και την ομορφιά στη φαντασία των ανδρών. Έπρεπε να τη δει κανείς ντυμένη με το κοντό φουστάνι της, που κολλούσε επάνω της, το σιγά-σιγά στο στόμα, το γεμάτο ανάδεια βλέμμα, το τσιουλίφι των μαλλιών που έπεφτε στο μέτωπο και το πρόσωπο που περιβαλλόταν από μαύρα

ΙΣ

ΝΙΚΕΣ ΑΦΡΟΔΙΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΩΧΡΙΟΥΝ ΜΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ

τίας 1930—1940. Κι' έσε δλα αυτά τα χρόνια που απειράριθμες γυναίκες έβγαλε τη μόδα των νέων μαλλιών σε όλο

από την «Αφροδίτη» προηγήθη. Άποκατά- τους τη δόξα τις γυναίκες που είχε αρνηθεί γκαρσόν» δέκα χρόνια αποκάλυψε ένα πλούσιο πτό τότε επεβλήθη και αι στη φαντασία των κρέτα Γκάμπο ήταν

πο δαωμή από τη Χάρλου σαν ή-θοποιός του κινηματογράφου, αλλά κανείς δεν θα σκεφτόταν να θεωρήσει τη Γκάμπο σαν «Αφροδίτη», ενώ για τη Τζην ή σύγκριση ερχόταν μονάχη της.

Η εποχή της γάμπας

Στο πεδίο της «ανάτομιας» της γυναίκας ομορφιάς, τα χρόνια 1930—1940, επικρατούν οι γάμπες. Σ' όλες τις θόδους δεν έδλετε κανείς παρά γάμπες: είτε οι δεντέτες ανα-σκήκαν ψηλά τα φουστάνια τους,

είτε έμφανίζονταν με έσώρουκα, αλλά πρό πάντων με μαγιό στα μαύ-σικά φιλμ, που κατέκλυζαν τον κο-βή μείνη στην ιστορία της γυναικει-ας ομορφιάς ως η περίοδος του στή-ψυχισι. Μία υποψήφια ήθοποιός που δεν διέθετε ωραίες γάμπες δεν έ-πληρχε λόγους να χτυπήσει την πόρ-τα των σπουντιό. Είχε εξοστρα-σθή εκ των προτέρων. Έλεγαν μάλ-στα ότι στα σπουντιό, προκειμένου να στρατολογήσουν «φιγκράντα» τις έβδαν να σπώσουν πολύ ψηλά τα φουστάνια τους και τις διάλεγαν με-μόνο αυτό το κριτήριο. Οι γαλο-γραφίες για το θέμα αυτό άδωνού-σαν στις εφημερίδες και αντιπροσ-πευαν την πραγματικότητα.

Μετά το 1945: Η βασίλειά του πλούσιου στήθους

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλε-μος που μεσολάβησε επέφερε όπως ήταν φυσικό, μία ανατροπή: άμωας μόλις τελείωσε έφερε στο προσκή-νιο γυναίκες, που από σωματι-νιο γυναικίστον πλευρά, έδειχναν τη με-γαλύτερη θηλυκότητα, που είχε πο-τέ φανή στην οδόν.

Η περίοδος του 1930—1940 ή-ταν η περίοδος της γάμπας. Αυτή που άρχισε με τη λήξη του πολέμου και έληξε με την ιστορία της γυναικει-ας ομορφιάς ως η περίοδος του στή-ψυχισι. Μία υποψήφια ήθοποιός που δεν διέθετε ωραίες γάμπες δεν έ-πληρχε λόγους να χτυπήσει την πόρ-τα των σπουντιό. Είχε εξοστρα-σθή εκ των προτέρων. Έλεγαν μάλ-στα ότι στα σπουντιό, προκειμένου να στρατολογήσουν «φιγκράντα» τις έβδαν να σπώσουν πολύ ψηλά τα φουστάνια τους και τις διάλεγαν με-μόνο αυτό το κριτήριο. Οι γαλο-γραφίες για το θέμα αυτό άδωνού-σαν στις εφημερίδες και αντιπροσ-πευαν την πραγματικότητα.

ΚΛΑΡΑ ΜΠΟΥΟΥ

τα δεν ήταν η «Ιδέωδης «Αφροδίτη» της εποχής εκείνης. Στις «Ηνωμέ-νες Πολιτείες ήττήθηκε από τη Μαί-ριλυν Μονρόε, που την είχαν στην άρχή θεωρήσει σα συνεχίστρια, της Μπέττυ Γκράιμπλ, της «εφήμερης «Αφροδίτης» των αμερικανικών ενό-πλων δυνάμεων. Τη συγκρίναν με την Τζην Χάρλου, αλλά ήταν κάτι δια-φορετικό από την Τζην. Άντιπροσ-πευε δέδοια τη μεταπολεμική τάση όσον αφορά τη γυναικεία ομορφιά, γιατί δεν είχε μονάχα, όπως η Τζαί-ν Ράσελ ένα πλούσιο στήθος, μά μπορούσε θαυμάσια να φωτογραφη-μπρός και πίσω, χωρίς στις καμπυ-λότητες της που δεν παρέλειπε να τις εκμεταλλευθή όχι μόνο μπροστά στους φωτορεπόρτερ, μά και στους όπερατέρ του κινηματογράφου. Η ανατομική αυτή αφοδία συνοδεύ-ταν «αυτοχρονά από μία προσποιη-τή ψυχολογική αφέλεια, που είχε το πτό περιεργό αποτέλεσμα. Έτσι, η γυναίκα—μητέρα σωματικά, συνδυ-αζόταν πνευματικά με ένα είδος γυ-ναίκας—παιδιού, που η Μαίριλυν Μονρόε έδωσε το πτό πετυχημένο υ-πόδειγμα. Γι' αυτό, αναμφισβήτητα της αξίζει ο τίτλος της μεταπολεμι-κής «Αφροδίτης», γιατί συγκέντρωνε επάνω της όλα όσα οι άνδρες στο σύνολό τους ζητούσαν από την ιδανι-κή γυναίκα της εποχής αυτής.

Εκτός από τα πλούσια ανατομικά της χαρίσματα και την προσποιητή παιδική αφέλεια, η Μαίριλυν Μονρόε έχει ένα ακόμη άτου. Συνδυάζει με τα δυο παραπάνω χαρίσματα και την πρόκληση, τέτοια που άσφαλ-δύ ούτε να διανοηθή δεν θα μπορούσε η «Αφροδίτη». Είναι η γυναίκα πειρα-σμός, η γυναίκα που όχι μόνο δεν περνάει απαρατήρητη αλλά που συγ-κεντρώνει το γενικό θαυμασμό των ανδρών. Δεν είναι μόνο προικισμένη από ωραίες καμπύλες αλλά ξέρει να τις τονίζει, έτσι που καμμία άλλη ως τώρα δεν μπόρεσε να κάνη.

Μία αντίπαλος της Μαίριλυν: Η Τζίνα

Υπήρξαν και άλλες που έκπρο-σωπούσαν τη γυναικεία ομορφιά, που χαρακτηρίζον από τον πλού-το του στήθους όπως η Άνιτα Έκ-μπεργκ, που συνεχίζει την πλευ-ρά αυτή, όπως και η Τζαίην Μάν-σφελντ—και η Σοφία Λάρεν, η ο-ποία όμως πήρε άλλη κατεύθυνση άφ' ότου έφυγε από την Ιταλία. Το ίδιο και η Τζίνα Λολλουμπρίτζινα. Και αυτή είναι η μόνη που μπορεί αλη-θινά να διαμφισβητήσει από τη Μαί-ριλυν Μονρόε τον τίτλο της «Αφρο-δίτης» στα χρόνια αυτά, γιατί η δη-μοτικότητα της άναμεσα στο ανδρικό κοινό ήταν έξ ίσου μεγάλη όπως και της ξανθείας αντίπαλου της στις

τά δεν ήταν η «Ιδέωδης «Αφροδίτη» της εποχής εκείνης. Στις «Ηνωμέ-νες Πολιτείες ήττήθηκε από τη Μαί-ριλυν Μονρόε, που την είχαν στην άρχή θεωρήσει σα συνεχίστρια, της Μπέττυ Γκράιμπλ, της «εφήμερης «Αφροδίτης» των αμερικανικών ενό-πλων δυνάμεων. Τη συγκρίναν με την Τζην Χάρλου, αλλά ήταν κάτι δια-φορετικό από την Τζην. Άντιπροσ-πευε δέδοια τη μεταπολεμική τάση όσον αφορά τη γυναικεία ομορφιά, γιατί δεν είχε μονάχα, όπως η Τζαί-ν Ράσελ ένα πλούσιο στήθος, μά μπορούσε θαυμάσια να φωτογραφη-μπρός και πίσω, χωρίς στις καμπυ-λότητες της που δεν παρέλειπε να τις εκμεταλλευθή όχι μόνο μπροστά στους φωτορεπόρτερ, μά και στους όπερατέρ του κινηματογράφου. Η ανατομική αυτή αφοδία συνοδεύ-ταν «αυτοχρονά από μία προσποιη-τή ψυχολογική αφέλεια, που είχε το πτό περιεργό αποτέλεσμα. Έτσι, η γυναίκα—μητέρα σωματικά, συνδυ-αζόταν πνευματικά με ένα είδος γυ-ναίκας—παιδιού, που η Μαίριλυν Μονρόε έδωσε το πτό πετυχημένο υ-πόδειγμα. Γι' αυτό, αναμφισβήτητα της αξίζει ο τίτλος της μεταπολεμι-κής «Αφροδίτης», γιατί συγκέντρωνε επάνω της όλα όσα οι άνδρες στο σύνολό τους ζητούσαν από την ιδανι-κή γυναίκα της εποχής αυτής.

Εκτός από τα πλούσια ανατομικά της χαρίσματα και την προσποιητή παιδική αφέλεια, η Μαίριλυν Μονρόε έχει ένα ακόμη άτου. Συνδυάζει με τα δυο παραπάνω χαρίσματα και την πρόκληση, τέτοια που άσφαλ-δύ ούτε να διανοηθή δεν θα μπορούσε η «Αφροδίτη». Είναι η γυναίκα πειρα-σμός, η γυναίκα που όχι μόνο δεν περνάει απαρατήρητη αλλά που συγ-κεντρώνει το γενικό θαυμασμό των ανδρών. Δεν είναι μόνο προικισμένη από ωραίες καμπύλες αλλά ξέρει να τις τονίζει, έτσι που καμμία άλλη ως τώρα δεν μπόρεσε να κάνη.

Μία αντίπαλος της Μαίριλυν: Η Τζίνα

Υπήρξαν και άλλες που έκπρο-σωπούσαν τη γυναικεία ομορφιά, που χαρακτηρίζον από τον πλού-το του στήθους όπως η Άνιτα Έκ-μπεργκ, που συνεχίζει την πλευ-ρά αυτή, όπως και η Τζαίην Μάν-σφελντ—και η Σοφία Λάρεν, η ο-ποία όμως πήρε άλλη κατεύθυνση άφ' ότου έφυγε από την Ιταλία. Το ίδιο και η Τζίνα Λολλουμπρίτζινα. Και αυτή είναι η μόνη που μπορεί αλη-θινά να διαμφισβητήσει από τη Μαί-ριλυν Μονρόε τον τίτλο της «Αφρο-δίτης» στα χρόνια αυτά, γιατί η δη-μοτικότητα της άναμεσα στο ανδρικό κοινό ήταν έξ ίσου μεγάλη όπως και της ξανθείας αντίπαλου της στις

αντίπερα άκτες του Άντλαντικού. Υπήρξε μάλιστα η πρώτη Ευρωπαϊά στάρ που έγινε τόσο δημοφιλής, όχι μόνο σαν Ευρωπαϊά στάρ, μά και σαν Ευρωπαϊά γυναίκα, όσο η «Α-μερικανίδα δεντέτα, άναμεσα στο ανδρικό κοινό των «Ηνωμένων Πολι-τειών. Και το γεγονός αυτό έχει σοδαρές συνέπειες γιατί δείχνει το πέρασμα από την ιδανική γυναικεία ομορφιά των αμερικανικών άκτων στις ευρωπαϊκές άκτες.

Η «Αφροδίτη της εποχής μας

Αυτός είναι ο λόγος που έδω και λίγα χρόνια, οι νέες «Αφροδίτες» του σινεμά είναι Ευρωπαϊές. Και μάλ-ιστα η νέα «Αφροδίτη είναι Ευρω-παία. Και λέγεται Μπριζίτ Μπαρντ. «Ενσρκώνει το γυναικείο ιδανι-κό τόσο στην «Αμερική, όσο και στην Ευρώπη, και ο «Πάρις» του Ντέν-νερ και του Σικάγου είναι έξ ίσου πρόθυμοι να το παραδεχτή σαν ιδανι-κό του, όσο και ο «Πάρις» του Παρισιού, των Βρυξελλών ή της Νε-απόλεως. Η έπιτυχία των φιλμ της Μπέ - Μπέ το άποδεικνύει: είναι το ίδιο μεγάλο στις «Ην. Πολιτείες, όσο και στην Ευρώπη και για πρώτη φορά οι κινηματογραφικοί παραγω-γοί της «Αμερικής ταξινόμησαν μίαν Ευρωπαϊά δεντέτα άναμεσα στις δέκα μεγαλύτερες «δεντέτες της αύριου».

Αλλά η Τζίνα Λολλουμπρίτζινα δεν έβδανε μόνο την ευρωπαϊκή ομορ-φία στις «Ηνωμένες Πολιτείες, δικαί-ωση και τις αξιώσεις της για τον τί-τλο της «Αφροδίτης» του 50 και πέρα. Ένώ η Μαίριλυν Μονρόε άλ-λαξε γένος, προ πάντων άφ' ότου παντρεύτηκε τον Άρθουρ Μίλλερ, για να γίνει κυρίως «ήθοποιός», η Τζίνα Λολλουμπρίτζινα, που είναι ή-θοποιός, εξακολουθούσε να έπιδει-κνύη την ομορφιά της, άκόμα και μετά που έγινε μητέρα. Το κάνει μάλιστα περισσότερο από κάθε άλ-λη φορά στην «Άννα από το Μπρού-κλιν», όπου η ομορφιά της είναι ά-πόλυτα τέλεια.

Ποιά διαφορά υπάρχει άναμεσα στις δυο αυτές ομορφίες, της Μαίρι-λυν Μονρόε και της Τζίνα Λολλου-μπρίτζινα; Η πρώτη έπιδεικνύει την ομορφιά της με προκλητικότητα. Η δεύτερη την έπιδεικνύει με αφέλεια. Είναι, μπορεί να πη κανείς, η άγνη ομορφιά που συγκινεί βαθύτερα το θεατή. Στην πρώτη διακρίνει πρώτα την ομορφιά και μετά την ήθοποιία. Στη δεύτερη είναι και τα δυο ταυ-ριασμένα. Η μάλλον, μέσα από την ήθοποιία προβάλλεται η ομορφιά, ο-χι όμως με πουμπώδη τρόπο.

Στις δυο αυτές στάρ υπάρχει και διαφορά προσώπων. Το πρόσωπο της Τζίνα είναι πιο πειστικό από της

Μαίριλυν, πιο συμπαθητικό, πιο σοβαρό. Το πρόσωπο της Μαίριλυν θυμίζει κούκλα, μά η κούκλα είναι πάντα άψυχη. Το αντίθετο, άκριδώς, υπάρχει στην έκφραση της Λολλου-μπρίτζινα και στα μάτια της προ-πάντων: ψυχή.

Η Μπέ-Μπέ έφευγίσει την «Αφρο-δίτη-διεφθαμένη μπεμπέκα

Έδώ, και δυο τρία χρόνια άμως αναφαίνεται μία άλλη γενιά, που προσπαθεί να έπιβάλη μία νέα μορ-φή γυναικείας ομορφιάς. Πρόδρομος σ' αυτό το είδος υπήρξε η Μαρτίν Καρόλ. Η άμεση διάδοχος της Μαρ-τίν είναι η Μπριζίτ Μπαρντ, η πε-ρίφημη Μπέ - Μπέ (άπό τα άρχικά «μπεμπέκα») και είναι η άδιαμφι-σβήτητη «Αφροδίτη» της Γαλλίας σ' όλες τις θόδους του κόσμου. Ο τύ-πος της γαλλικής ομορφιάς της έ-πιβάλλεται με τέτοια δύναμη που κανείς δεν μπορεί να άντισταθή και ο αμερικανικός κινηματογράφος, με τη σειρά του, «μπαρτοτίζει». Ο τύ-πος της γαλλικής θηλυκότητας, που έπέβαλε η Μπέ - Μπέ είναι τόσο ά-κατανίκητος, ώστε για να δοκιμάσει να προβλέψη κάποια άντίσταση το Χόλλυγουντ δεν ήρθε παρά ένας τρόπος: να καταφύγει σε μίαν άλλη Γαλλίδα, την Άνιες Λωράν.

Και στη Γαλλία άκόμα η Μπρι-ζίτ έχει έπιβάλει τη γατίσια εύλυ-γισία της και τη διεφθαρμένη αφέ-λεια της. Συναντά κανείς στους δρό-μους όλων των γαλλικών πόλεων ά-ναρρήμτες «Μπριζίτ Μπαρντ», ό-πως συναντούσε άλλοτε άναρήμη-τες «Τζην Χάρλου». Το ίδιο συμ-βαίνει και στη γαλλική οδόν.

Άν όμως η Μπέ - Μπέ είναι η πρώτη της γενιάς της δεν είναι ή-τούτοις η μόνη. Παλεύουν από τώρα κιόλας για τη διαδοχή της. Ο ά ελ-ναι άραγε η «Αφροδίτη» του 1959 ο-πως ήταν η «Αφροδίτη» του 1958; Και κείνη που θα τη διαδεχθή—σ' ένα μήνα, σε ένα χρόνο, σε δυο χρό-νο, σε πέντε χρόνια...—θα έγκανι-νίσση κανένα νέο τύπο ομορφιάς ή θα μείνη πιστή στον τύπο που μάς δίνει τώρα ο κινηματογράφος: μία γυναίκα, που να πλησιάζει όσο είναι δυνατό περισσότερο τη φύσι και που να άνταποκρίνεται έτσι στην άνάγ-κη μας να άντιδράσουμε σε κάθε τι το τεχνικό που έμπασε στη ζωή μας η εκδομηχανισμός, ο έπιστημονισμός, η γραφειοκρατία και η μηχανοποι-ή των πάντων. Για μία φορά έ-κμα θα καταφύγουμε στην «Αφρο-δίτη» για να μάς σώση, τη μία και μοναδική «Αφροδίτη», του αλάνου κάλλους που ξεπήδησε από την Έλ-λάδα.

Στις δυο αυτές στάρ υπάρχει και διαφορά προσώπων. Το πρόσωπο της Τζίνα είναι πιο πειστικό από της

Μαίριλυν, πιο συμπαθητικό, πιο σοβαρό. Το πρόσωπο της Μαίριλυν θυμίζει κούκλα, μά η κούκλα είναι πάντα άψυχη. Το αντίθετο, άκριδώς, υπάρχει στην έκφραση της Λολλου-μπρίτζινα και στα μάτια της προ-πάντων: ψυχή.

Η Μπέ-Μπέ έφευγίσει την «Αφρο-δίτη-διεφθαμένη μπεμπέκα

Έδώ, και δυο τρία χρόνια άμως αναφαίνεται μία άλλη γενιά, που προσπαθεί να έπιβάλη μία νέα μορ-φή γυναικείας ομορφιάς. Πρόδρομος σ' αυτό το είδος υπήρξε η Μαρτίν Καρόλ. Η άμεση διάδοχος της Μαρ-τίν είναι η Μπριζίτ Μπαρντ, η πε-ρίφημη Μπέ - Μπέ (άπό τα άρχικά «μπεμπέκα») και είναι η άδιαμφι-σβήτητη «Αφροδίτη» της Γαλλίας σ' όλες τις θόδους του κόσμου. Ο τύ-πος της γαλλικής ομορφιάς της έ-πιβάλλεται με τέτοια δύναμη που κανείς δεν μπορεί να άντισταθή και ο αμερικανικός κινηματογράφος, με τη σειρά του, «μπαρτοτίζει». Ο τύ-πος της γαλλικής θηλυκότητας, που έπέβαλε η Μπέ - Μπέ είναι τόσο ά-κατανίκητος, ώστε για να δοκιμάσει να προβλέψη κάποια άντίσταση το Χόλλυγουντ δεν ήρθε παρά ένας τρόπος: να καταφύγει σε μίαν άλλη Γαλλίδα, την Άνιες Λωράν.

Και στη Γαλλία άκόμα η Μπρι-ζίτ έχει έπιβάλει τη γατίσια εύλυ-γισία της και τη διεφθαρμένη αφέ-λεια της. Συναντά κανείς στους δρό-μους όλων των γαλλικών πόλεων ά-ναρρήμτες «Μπριζίτ Μπαρντ», ό-πως συναντούσε άλλοτε άναρήμη-τες «Τζην Χάρλου». Το ίδιο συμ-βαίνει και στη γαλλική οδόν.

Άν όμως η Μπέ - Μπέ είναι η πρώτη της γενιάς της δεν είναι ή-τούτοις η μόνη. Παλεύουν από τώρα κιόλας για τη διαδοχή της. Ο ά ελ-ναι άραγε η «Αφροδίτη» του 1959 ο-πως ήταν η «Αφροδίτη» του 1958; Και κείνη που θα τη διαδεχθή—σ' ένα μήνα, σε ένα χρόνο, σε δυο χρό-νο, σε πέντε χρόνια...—θα έγκανι-νίσση κανένα νέο τύπο ομορφιάς ή θα μείνη πιστή στον τύπο που μάς δίνει τώρα ο κινηματογράφος: μία γυναίκα, που να πλησιάζει όσο είναι δυνατό περισσότερο τη φύσι και που να άνταποκρίνεται έτσι στην άνάγ-κη μας να άντιδράσουμε σε κάθε τι το τεχνικό που έμπασε στη ζωή μας η εκδομηχανισμός, ο έπιστημονισμός, η γραφειοκρατία και η μηχανοποι-ή των πάντων. Για μία φορά έ-κμα θα καταφύγουμε στην «Αφρο-δίτη» για να μάς σώση, τη μία και μοναδική «Αφροδίτη», του αλάνου κάλλους που ξεπήδησε από την Έλ-λάδα.

ΝΟΡΜΑ ΣΗΡΕΡ

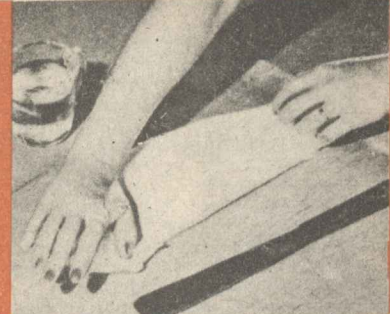
ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ

ΓΚΛΟΡΙΑ ΣΒΑΝΣΟΝ

Ένα θαυμάσιο υλικό βάσις για ωραιότατα γλυκίσματα, που θα φτιάξετε μόνη σας με προσοχή

ή ζύμη σφολιάτα

Η ΖΥΜΗ σφολιάτα θεωρείται μία από τις καλύτερες ζύμες, γιατί από αυτήν γίνονται πολλά νόστιμα και εκλεκτά παρασκευάσματα. Για να επιτύχει η ζύμη σφολιάτα χρειάζεται προσοχή και λίγη πείρα. Πολλές φορές και ο καλύτερος τεχνίτης δαγκάει από το φούρνο ένα παρασκευάσμα φρικτό. Η ζύμη γίνεται από αλεύρι, νερό, αλάτι και χυμό λεμονιού. Μέσα στη ζύμη τυλιγεται το δούτυρο και κατόπιν αυτή ανοίγεται σε φύλλο μακρόστενο (τρεις φορές μακρύτερο από το φάρδος του). Διπλώνεται και ανοίγεται 6 φορές και έτσι χωρίζεται σε λεπτά φύλλα δούτυρωμένα που χωρίζονται από αέρα. Όταν η σφολιάτα μπαί στο φούρνο οι φούσκες αέρος που είναι άναμεσα στα φύλλα σκάνε και τη φουσκώνουν.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΖΥΜΗ ΣΦΟΛΙΑΤΑ

4 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι δυνατό ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού φρέσκο δούτυρο ■ 1 κουταλιά «Φρεσκο» ή «Μαρφίλ» ■ 1 κουταλιά σούπας χυμός λεμονιού ■ 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό αλάτι ■ 1½ φλυτζάνι τσαγιού περίπου νερό κρύο.

Εκτέλεσι: Πλάθετε το δούτυρο σε σχήμα ορθογώνιο 8Χ12Χ 1½ περίπου εκατοστά. Το αλευρώνετε και το τυλίγετε σε λαδόχαρτο. Το αφήνετε στο ψυγείο έως ότου παγώσει.

Εικόνα 1: Βάζετε σε μία λεκάνη το αλεύρι και ανοίγετε στο κέντρο ένα λακκάκι. Ρίχνετε μέσα το χυμό λεμονιού και το αλάτι. Κατόπιν ρίχνετε λίγο - λίγο τόσο νερό όσο το αλεύρι σηκώνει για να γίνει ζύμη μαλακή, που να καλλά ελαφρά στα χέρια.

Εικόνα 2: Τη ζυμώνετε καλά επί 20 λεπτά και τη χτυπάτε πότε-πότε επάνω στο σανίδι για να αποκτήσει ελαστικότητα. Βυθίζετε μία ή δυο φορές τα δάχτυλά σας στο νερό και τη ραντίζετε για να μη γίνει πολύ σφιχτή και στεγνή. Όταν γίνει λεία τη βάζετε επάνω σε ένα αλευρωμένο πανί.

Εικόνα 3: Ανοίγετε τη ζύμη με τον πλάστη στο σχήμα που φαίνεται στην εικόνα. Ανοίγετε τις τέσσερις γλώσσες λεπτότερες από το κέντρο. Η ζύμη ανοιγμένη θα έχει το σχήμα τετράφυλλου τριφυλλίου. Βάζετε στο κέντρο το δούτυρο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΜΕ ΖΥΜΗ ΣΦΟΛΙΑΤΑ

«ΒΟΛ-Ω-BAN»

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε ζύμη σφολιάτα όπως περιγράφεται στη συνταγή και την ανοίγετε σε φύλλο πάχους 2)3 περίπου εκατοστού. Την κόβετε σε μικρούς δίσκους - διαμέ-

τρώνε σε ένα ώριμο υψος, με τη θερμότητα ψήνονται τα φύλλα και στερεοποιούνται. Για να επιτύχει η σφολιάτα πρέπει να γίνει με αλεύρι εκλεκτής ποιότητας πολύ δυνατό. Το δούτυρο δεν πρέπει να έχει υγρασία. Εάν χρησιμοποιήσετε μαργαρίνη τη ζυμώνετε άναμεσα στις χούφτες σας για να γίνει μαλακή όσο και η ζύμη. Αντιθέτως το δούτυρο το έχετε παγωμένο, γιατί αυτό μαλακώνει εύκολα και λιώνει με τη θερμότητα του χειριού. Ανοίγετε τη ζύμη, χωρίς να την πιέζετε, όσο μπορείτε μολαλά και προς μία κατεύθυνση - πάντοτε προς το μέτρο - προσπαθώντας, ώστε το φύλλο να μη γίνεται σε άλλα σημεία χονδρό και σε άλλα λεπτό. Όταν ανοιχτή στο κανονικό του πάχος, τότε μόνο μπορείτε να το ανοίγετε και προς το

φάρδος, για να γίνουν και οι άκρες, όσο είναι και το κέντρο του φύλλου, λεπτές και ίσιες. Σε κάθε ανοίγμα και διπλώμα του φύλλου η ζύμη δεν πρέπει να σκάσει και να φανή το δούτυρο. Αν συμβεί αυτό κλείνετε το μέρος άμεσας με αλεύρι. Έπειτα ξεχωρίζετε το ψήσιμο της σφολιάτας, από το όποιον εξαστάται, κατά μέγα μέρος, η επιτυχία της. Η ζύμη πρέπει να είναι παγωμένη και ο φούρνος στην αρχή του ψήματος πολύ δυνατός (450ο Φαρενάιτ). Εάν δεν είναι θα συμβεί το ίδιο: Οι φούσκες του αέρος που είναι άναμεσα στα φύλλα δεν θα σκάσουν άμεσας για να τα φουσκώσουν, το δούτυρο θα αρχίσει να λιώνει και να ψήνεται με τη ζύμη και τότε ο κόπος σας και η όση προσπάθεια που καταβάλατε θα πάει χαμένη. Προσοχή λοιπόν.

κόβετε στο κέντρο με μικρότερο κουπί - πάτ διαμέτρου 5 εκατοστών εις τρόπον, ώστε να γίνει ένας κρίκος. Τον τοποθετείτε επάνω στο δίσκο σφολιάτας. Αλείφετε και την επιφάνεια του κρίκου με αυγό. Τέλος παίρνετε τρίτο δίσκο σφολιάτας και πατάτε ελαφρά στο κέντρο του το κουπί - πάτ των 5 εκατοστών ώστε να χαραχθεί ένας κύκλος. Τον βάζετε επάνω στο δεύτερο δίσκο (κρίκο). Το «βόλ-ω-δάν» έχει σχηματισθεί. Τα ετοιμάζετε όλα κατά τον ίδιο τρόπο και τα αφήνετε στο ψυγείο για να παγώσουν. Κατόπιν τα αλείφετε στην επιφάνεια με αυγό και τα βάζετε σε φούρνο δυνατό (450ο Φαρενάιτ). Μετά 5 λεπτά ελαττώνετε τη θερμοκρασία του φούρνου σε μέτρια (350ο Φαρενάιτ) και τ' αφήνετε να ψηθούν ακόμη επί 20 περίπου λεπτά. Τότε ξεκολλάτε το κομμάτι στο σημείο που το χαραχάτε με προσοχή. Ο μικρός αυτός δίσκος θα χρησιμοποιηθεί για καπάκι όταν θα γεμισθεί το «βόλ-ω-δάν». Εάν υπάρχει άψιχη μαλακή ζύμη μέσα στα «βόλ-ω-δάν» τη δαγκάτε με ένα κουταλάκι και τα γεμίζετε με γέμισι της εκλογής σας όταν πρόκειται να τα σερβίρετε. Πριν όμως τα γεμίσετε τα ξαναζεσταίνετε.

Εικόνα 4: Σηκώνετε μία - μία τις 4 γλώσσες, τις τραβάτε ελαφρά και τις διπλώνετε επάνω από το δούτυρο. Κολάτε τις άκρες εις τρόπον, ώστε να κλεισθή μέσα το δούτυρο. Τυλίγετε τη ζύμη σε λαδόχαρτο και την αφήνετε στο ψυγείο επί 20 λεπτά.

Εικόνα 5: Ανοίγετε τη ζύμη ελαφρά σε φύλλο ορθογώνιο επάνω σε αλευρωμένο πανί. Πρέπει να έχει πάχος 1 περίπου εκατοστό και μήκος τρεις φορές μεγαλύτερο από το φάρδος.

Εικόνα 6: Διπλώνετε τη ζύμη στα τρία και την αφήνετε στο ψυγείο επί 15 ως 20 λεπτά. Την ανοίγετε ξανά σε φύλλο ορθογώνιο και τη διπλώνετε στα τρία. Την αφήνετε στο ψυγείο επί 15 ως 20 λεπτά. Επαναλαμβάνετε το άνοιγμα και το διπλώμα τέσσερις ακόμη φορές. Δηλαδή έξι εν όλω. Κάθε άνοιγμα και διπλώμα της ζύμης λέγεται και ένας «γύρος». Σε κάθε γύρο η ζύμη πρέπει να ξεκουράζεται 15 ως 20 λεπτά. Σε αυτό το σημείο η ζύμη είναι έτοιμη για να χρησιμοποιηθεί ως βάση διαφόρων παρασκευασμάτων.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΗ Η ΣΦΟΛΙΑΤΑ πρέπει να είναι το αλεύρι δυνατό. Κατάλληλο είναι το αλεύρι της φρυγανιάς. Το δούτυρο πρέπει να είναι χωρίς υγρασία. Εάν χρησιμοποιήσετε μαργαρίνη τη ζυμώνετε με τα χέρια σας για να μαλακώσει λίγο. Η ζύμη πρέπει να είναι παγωμένη και ο φούρνος δυνατός.

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε τη ζύμη σφολιάτα όπως περιγράφεται στη συνταγή. Τη χωρίζετε σε δύο μέρη και την ανοίγετε σε φύλλο πάχους 2)3 περίπου εκατοστού. Το κόβετε σε μικρούς δίσκους με όδοντωτο «κουπί - πάτ». Βάζετε τους δίσκους ζύμης στο ψυγείο και ετοιμάζετε τη γέμισι:

Για ένα φλυτζάνι τσαγιού μπισκομέλ βάζετε σε κατσαρόλα μικρή 3 κουταλιές σούπας κοφτές δούτυρο φτυγίτη και 4 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι. Ανακατεύετε το μίγμα σε σιγανή φωτιά και προσθέτετε λίγο - λίγο 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα. Η μπισκομέλ είναι έτοιμη. Ρίχνετε τη φέτα, την παρμεζάνα, τα κροκάνια των αυγών, ελάχιστο μοσχοκάρυδο και πάπρικα. Ανακατεύετε το μίγμα συνεχώς σε σιγανή φωτιά επί 4 έως 5 λεπτά. Το κρύνετε.

Βάζετε τους δίσκους σφολιάτας από το ψυγείο, αφού κάνετε τη σχετική προθερμασία στο φούρνο. Βάζετε επάνω στο κάθε δίσκο από 1 κουπιά κουταλιά γέμισι, βρέχετε τις άκρες τριγύρω με λίγο νερό και τοποθετείτε επάνω ένα δίσκο σφολιάτα. Πατάτε ελαφρά τις άκρες και βάζετε τις τυρόπιτες σε ταψί αβουρωτό αφού το σκουπίσετε με ύγρο πανί. Αλείφετε την επιφάνειά τους

τάρια. Ξαναζεσταίνετε τα «βόλ-ω-δάν» με τη γέμισή με το ζεστό μίγμα. Τα σερβίρετε άμεσας. **«ΜΠΟΥΣΕ»:** Ετοιμάζετε και ψήνετε μικρά «βόλ-ω-δάν» διαμέτρου 6 περίπου εκατοστών όπως περιγράφεται στη συνταγή. Τα γεμίζετε με ένα μίγμα από πηχτή μπισκομέλ αναμικτή με γαρίδες ψιλοκομμένες και με λίγο πιπερί καγιέν ή με μολαλά βρασμένα και ψιλοκομμένα.

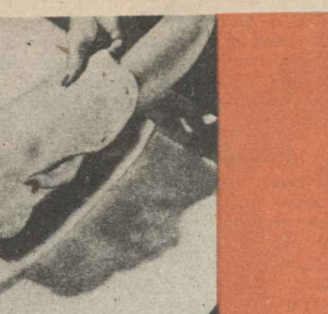
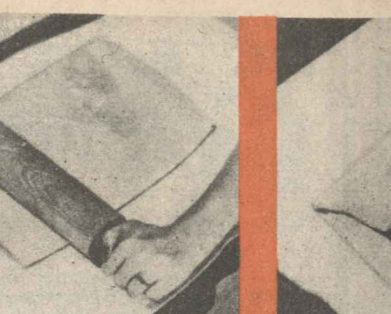
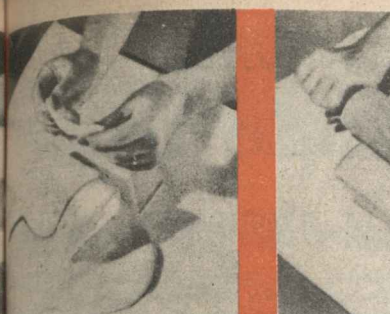
ΤΥΡΟΠΗΤΕΣ

Ζύμη σφολιάτα ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού πηχτή μπισκομέλ ■ 100 δράμια φέτα τριμμένη ■ 25 δράμια παρμεζάνα τριμμένη ■ 1 ως 2 κροκάνια αυγών ■ Λίγο μοσχοκάρυδο (προαιρετικό) ■ Λίγη πάπρικα (προαρ).

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε τη ζύμη σφολιάτα όπως περιγράφεται στη συνταγή. Τη χωρίζετε σε δύο μέρη και την ανοίγετε σε φύλλο πάχους 2)3 περίπου εκατοστού. Το κόβετε σε μικρούς δίσκους με όδοντωτο «κουπί - πάτ». Βάζετε τους δίσκους ζύμης στο ψυγείο και ετοιμάζετε τη γέμισι:

Για ένα φλυτζάνι τσαγιού μπισκομέλ βάζετε σε κατσαρόλα μικρή 3 κουταλιές σούπας κοφτές δούτυρο φτυγίτη και 4 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι. Ανακατεύετε το μίγμα σε σιγανή φωτιά και προσθέτετε λίγο - λίγο 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα. Η μπισκομέλ είναι έτοιμη. Ρίχνετε τη φέτα, την παρμεζάνα, τα κροκάνια των αυγών, ελάχιστο μοσχοκάρυδο και πάπρικα. Ανακατεύετε το μίγμα συνεχώς σε σιγανή φωτιά επί 4 έως 5 λεπτά. Το κρύνετε.

Βάζετε τους δίσκους σφολιάτας από το ψυγείο, αφού κάνετε τη σχετική προθερμασία στο φούρνο. Βάζετε επάνω στο κάθε δίσκο από 1 κουπιά κουταλιά γέμισι, βρέχετε τις άκρες τριγύρω με λίγο νερό και τοποθετείτε επάνω ένα δίσκο σφολιάτα. Πατάτε ελαφρά τις άκρες και βάζετε τις τυρόπιτες σε ταψί αβουρωτό αφού το σκουπίσετε με ύγρο πανί. Αλείφετε την επιφάνειά τους

με αυγό χτυπημένο και τις βάζετε σε δυνατό φούρνο (450ο Φαρενάιτ). Μετά 5 λεπτά ελαττώνετε τη θερμοκρασία του φούρνου σε μέτρια (350ο Φαρενάιτ) και αφήνετε να ψηθούν επί 20 περίπου λεπτά. Τις σερβίρετε ζεστές.

ΚΟΤΟΠΗΤΕΣ

Ζύμη σφολιάτα ■ 1 κότα ■ 150 δράμια κρεμμυδιά ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού μπασμάλι ■ 3 ως 4 αυγά ■ 50 δράμια παρμεζάνα τριμμένη ■ Αλάτι, πιπέρι μοσχοκάρυδο ■ Ελάχιστη πάπρικα (προαιρετική) ■ Δούτυρο ή φτυγίτη.

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε τη ζύμη σφολιάτα όπως περιγράφεται στη συνταγή. Κόβετε τα κρεμμυδιά και τα βράζετε μαζί με την κότα σε λίγο νερό. Βγάζετε την κότα και αφαιρείτε τα κόκκαλα. Την κόβετε σε λεπτά μικρά κομματάκια. Στραγγίζετε τα κρεμμυδιά και τα περνάτε από μηχανή για να πολτοποιηθούν.

Βάζετε σε κατσαρόλα τα κομματάκια της κότας, τον πολτό των κρεμμυδιών και λίγο δούτυρο και τα σωταίνετε μερικά λεπτά. Μετά από το ζωμό της κότας και εάν δεν είναι δύο φλυτζάνια τσαγιού τον συμπληρώνετε με γάλα. Ετοιμάζετε με αυτόν πηχτή μπισκομέλ ως εξής:

Βάζετε σε μικρή κατσαρόλα 4 κουταλιές σούπας κοφτές δούτυρο ή φτυγίτη και 8 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι. Ανακατεύετε το μίγμα και το αλάτι. Βράζετε το γάλα και το ρίχνετε στα στεγνά υλικά, ενώ ανακατεύετε συνεχώς. Βράζετε την

Εκτέλεσι: Καθαρίζετε τα μήλα και αφαιρείτε την καρδιά με ειδικό εργαλείο. Τα ρίχνετε, ένα-ένα καθώς τα καθαρίζετε μέσα σε νερό με χυμό λεμονιού για να μη μαυρίσουν. Βάζετε σε κατσαρόλα τα μήλα με το νερό και τα αφήνετε να σιγοβράσουν έως ότου σχεδόν μαλακώσουν. Ρίχνετε τη ζάχαρη και βράζε-

Γεμίζετε τα «βόλ-ω-δάν» με ένα μίγμα της εκλογής σας και σερβίρετε.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

— Η τάξις στην κουζίνα

Καλό είναι να υπάρχει τάξις παντού. Στην κουζίνα όμως είναι απαραίτητη. Η καινούργια νοικοκυρά όταν ετοιμάζει ένα φαγητό ή ένα γλυκίσμα πρέπει να συνηθίσει να βάζει άμεσας στη θέση του κάθε πράγμα που έχει χρησιμοποιήσει και που δεν χρειάζεται πια. Όταν το τραπέζι της κουζίνας, τα μαρμαρά και ο νεροχύτης είναι άδεια και καθαρά θα είναι λιγότερο έκνευρισμένη, και θα εργάζεται με περισσότερη σιγουριά.

— Γιατί το ρύζι στο ρυζόγαλο δεν φουσκώνει;

Το ρύζι στο ρυζόγαλο δεν φουσκώνει εάν δράση μαζί με τη ζάχαρη. Για να γίνει καλό το ρυζόγαλο πλένετε καλά το ρύζι και το ρίχνετε, να ζεματισθεί σε νερό που βράζει επί 2 λεπτά. Το στραγγίζετε και το ρίχνετε να δράση στο ζεματιστό γάλα. Τη ζάχαρη θα την προσθέσετε λίγα λεπτά πριν το κατεβάσετε από τη φωτιά.

— Τι είναι το κουμπουγιόν;

Το «κουμπουγιόν» είναι ζωμός από αρωματικά χόρτα μέσα στον οποίο βράζεται το ψάρι. Βράζεται επί ½ ώρα σε νερό ένα ή δύο καρότα, λίγο κρεμμύδι, σέλινο και μαϊντανό, (μόνο το κόσταρι), λίγο πιπερί άναβιστο, φύλλο δάφνης και ένα ή δύο γαρύφαλα, χυμό λεμονιού, ζυδί ή λίγο κρασί άσπρο. Όταν γίνει χλιαρό βάζετε μέσα το ψάρι - κομμένο ή δολοκλινό - και αλείνετε να πασarisθεί, δηλ. να σιγοβράσει ελαφρά επί 12 ως 20 λεπτά. Το χρησιμοποιείτε κατόπιν για σούπα ή στη σάλτσα του ψαριού.

— Γιατί δεν μπορεί να επιτύχω το ψήσιμο του ψαριού στη σχάρα;

Το ψήσιμο του ψαριού στη σχάρα δεν είναι και τόσο απλό όσο φαίνεται. Για να γίνει καλό και για να μην κομματιασθεί το ψάρι χρειάζεται λίγη προσοχή. Κατάλληλα υλικά για σχάρα είναι τα πλατέα και τα φιλέτα. Κομματιαζόμενα όταν είναι μπαγιάτικα και εάν τα βάζετε να ψηθούν σε κρύα σχάρα. Τα ψάρια της σχάρας δεν αλευρώνονται ποτέ. Τα αλείφετε με λάδι και από τις δύο πλευρές και τα βάζετε στη σχάρα μόνο όταν αυτή πυρωθή αρκετά. Όταν ψηθούν από τη μία πλευρά τα γυρίζετε με προσοχή. Πολύ πρακτική είναι η διπλή σχάρα, γιατί το γύρισμα του ψαριού γίνεται εύκολα.

— Οικονομία στα καύσιμα

Πολλές νοικοκυρές νομίζουν πως το φαγητό θα δράση γρηγορότερα αν το έχουν σε δυνατή φωτιά. Αυτό δεν είναι σωστό. Το φαγητό δεν θα δράση ούτε ένα λεπτό ενωρίτερα όσο δυνατή και αν είναι η φωτιά, γιατί ο βρασμός δεν ξεπερνά τους 100ος βαθμούς. Έτσι δεν γίνεται μόνο αδικη σπατάλη της καυσίμων ύλης που χρησιμοποιεί (ηλεκτρικό ρεύμα, αερίως ή πετρέλαιο), αλλά και το φαγητό αν δεν καί, θα γίνει άνοστο. Η φωτιά πρέπει να ελαττώνεται όσο είναι δυνατόν όταν αρχίσει ο βρασμός.

ΕΛΕΓΑΝ δια μίαν νέαν, που ποτέ δεν έφτανε στην σουλουπομένη, δι-
τι δεν έχει ανάγκη να φροντίζει δια
την εμφάνισή της, διότι τα καλύπτει
όλα η ομορφιά της. Άλλα δεν ήξευ-
ραν τι έλεγαν. Μία γυναίκα, όπως
και μία ιδέα, δεν αρκεί να είναι ω-
ραία, αλλά δια να διεχθί η ωραίο-
τητα της πρέπει να ζεύρη να την πα-
ρουσιάζη καταλλήλως. Εν εναντία πε-
ριπτώσει, χάνεται. Το κρασί πίνεται
καλύτερα στο γυάλινο ποτήρι παρά
στο τενεκεδένιο δοχείο και η λεμο-
νάδα δεν σερβίρεται σέ πιάτο σάν
σούπα, δεν πίνεται μέ το κουτάλι.

ΠΡΟΣΕΧΩ μίαν μητέρα άκοκτά μορφωμένην, ή οποία πριν γεννησθί τα παιδιά της, εδιάβασε πολλά περί τού πώς πρέπει να τά τρέφει, να τά ανατρέφει και να τά περιποιήται έν γενέη. Καί λυπούμαι ότι τό άποτέλεσμα τής μορφώσεως αύτής είναι άρνητικόν. Διότι αί γνώσεις πνίγουν τό ένστικτον. Έκεί λοιπόν πού άποπειράται να έμφανισθή ή μητρική σοφική, την καλύτερη άμέσως

16

ΕΛΧΩ παρατήρησει ότι οι περισσότεροι από τους συγγραφείς των σφάν παιδαγωγικών συγγραμμάτων είναι άνδρες και α! πλείστοι από τας σφας κυρίες που έχουν ασχοληθή με την παιδαγωγική δεν έχουν παιδιά. Δέν όμως περί τας άγωγής των παιδιών κατά την άμεσως προεξηκτική ηλικία και μετ' αυτήν. Περί τής άγωγής αυτής έχουν ασχοληθή πράγματι σφοδι άνδρες όπως ο Πλούταρχος και ο Ίωάννης ο Χρυσόστομος και, με όλον τον κίνδυνον να θεωρηθώ όπισθοδρομικός, υποπτεύω ότι οι πλείστοι από τους νεώτερος πολύ, όλίγα προσέθεσαν εις όσα αυτοί είπαν.

Η ΥΠΕΡΒΟΛΗ κάποτε θάνατι μέ-
χρι σημείο ώστε τα παιδιά να
πρώγων πλυμένα με σαπουνί τα
φρούτα και τα λαχανικά, τα μήλα,
τις τομάτες «γιατί έχουν μικρόβια».
Το αποτέλεσμα είναι ότι με την τρο-
φήν τόσο σχολαστικά απεστερωμέ-
νους τα παιδιά αυτά γίνονται περι-
σσότερον εύαισθητα από τα άλλα εις
τάς έντερικάς λοιμώξεις και έν γένει
είναι τα διάφορα «ατα». Άφιν
ότι οι μικτές που φέρουν εις την έ-
πιφάνειαν των οι διάφοροι καρποί, έι-
ναι αυτοί καθ' έαυτού ωφέλιμοι και
απαραίτητοι μάλιστα εις τον όργα-
νισμόν.

ΠΩΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΓΕΡΑΤΕΙΩΣ

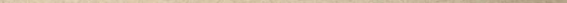
Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα ζητήματα, με τα οποία αφοχλήται η κοινωνία επιστήμη, είναι το πρόβλημα της «πραγματικής» γεροντικής ηλικίας. Εκκινεί λ.χ. από τη διαπίστωση, ότι ένας άνδρας 55 ή 65 ετών είναι γέρος, και προσπαθεί να βρή ποια είναι τα σωματικά και πνευματικά χαρακτηριστικά, που δικαιολογούν αυτή την όνομασία.

Στην Αμερική βρέθηκε μία μέθοδος, που καθιστά δυνατή τη μέτρηση της ταχύτητας της κυκλοφορίας του αίματος. Έπειτα από μερικές τέτοιες μετρήσεις, μπορεί να καθορισθεί η «πραγματική» γεροντική ηλικία. Συχνά διαπιστώθηκε πως υπάρχουν άτομα που ήταν, από την άποψη αυτή, 45 μόνο ετών, ενώ το πιστοποιητικό της γεννήσεώς τους τους έδειχνε 65 !

Παρ' όλο πού ά ά συμπτώματα αυτά είναι γνωστά, όμως μπορεί να ναι να έξελεχτεί ός πού σημείο έχουν προχρήσει, και έπομένως πότε «γέρως» είναι εκείνος πού τ ά έχει. Άκολουθούν έπειτα ό έξετάσεις διαφανούς ίκανότητας και τών αλφισμών, τού μνημονικού και τής άποδόσεως. Στο σημείο αυτό έχει γίνει μία καινούργια έντελέα άναίληψι: Άπό τού 40ό έτος ή όρασις και ή άκού χειροτερεύουν, άλλά ή άναίληψι μπορεί να γίνεται ίσχυροτέρη. Βέβαια, αυτός πού είναι έλική χρονών είναι ταχύτερος στην άποδοσί, άλλά έχει παρατηρή πός τ διαφαντικό έπίπεδο τών έξσηνάρων, και τών όγδονάρων άκούμ, είναι πού άνωτερο από τού πνευματικό έπίπεδο τών νέων.

Πριν απ' τὰ πενήντα: Να τρώει κανείς μεγάλη ποσότητα τροφίμων, που να περιέχουν όσο το δυνατόν περισσότερες θερμίδες. Να είναι μετρημένος σε όλα και έτοιμος να προφυλάγεται όχι μόνο από τον υποτιτισμό, αλλά και την υποσιτισία. Να μην ξεχνάει ποτέ τὰ φρούτα και τὸ γάλα, καὶ τὰ φρονιζή πολύ γιὰ τὴν γιγνὴ τῆς καθημερινῆς ζωῆς (φῶς, ἀέρας, νερό), να κάνει σπορ, ἰδίως ὑπαίθρια, να χρησιμοποιοῦν ποτὶ τοὺς δυνάτοιν λιγότερο ἰσχυροποιημένους καὶ νικητοὶν, να ζητάει πάντα τὴ συμβουλὴ ἐνός γιατροῦ ὅταν ἀρρώσταιν, να μὴν πάντα ζωντανάζει ἀνθρώπους καὶ να μὴν ὑποκρίνεται τὴν καθημερινήν ρουτίνα (να διαβάει, να συνανασφρατίζεται με ἄλλους ἀνθρώπους κ.λ.π.), καὶ γενικά να κρατᾷ τὸ μυαλὸ τὸν ἐμπνέο.

Πρέπει, πάντως, να πηγαίνει κανείς συχνά στο γιατρό, γιατί η επίσημη σήμερα έχει ένα σωρό όπλα εναντίον των πρώτων συμπτωμάτων της γεροντικής ηλικίας. Ο Γιατρός δεν μπορεί να ξαναβάλει τα χέρια να νειτά, αλλά μπορεί να κάνει τα γρηταιά πολύ ελαφρότερα και εύκολότατα.

[illegible]

ΦΑΡΜΑΚΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

...ένος έπίσκοπου και ποτέ... Από τους
...δύναται την ηθική και ο Μιχης Φωτόπου
...άν και ο ίδιος διατείνεται ότι
...από τον σπύλο...
...από τη δική του... τον δεβελόν
...αποκαταστήσει... Και απελευθερώ
...απληκτικό ταλέντο στην μιμή
...έχει και ο νέος συγγραφέας "Ι
...δους Κωσταντίνου...

που μπαλαιοτυχε «Βριλιάντα».
 Ήσαν μαζί σε κοσμικό κέντρο
 τις προινές ώρες, έβγαλαν δλοι
 αποπαιού τους κά χόρεψαν έλ-
 λικό ρεμπέτικο χορό, υπό τούς ή-
 του τραγουδιού «Ηλιοβασιλέ-
 ζαντζάκη» «Ο Χριστός έανασταυ-
 νεται», όλοι, στο «Έλληνικό Λα-
 θέατρο του Μάνου Κατράκη, του φ
 ναίαν «άγά μου».
 Έκείνο τον καιρό έτυχε να
 σταματήσει στην οδό Πατισίων

— Ἀγάμου, πού είναι;
Καὶ ὁ Γιάννης Ἀργύρης, νομίζω πὼς αὐτὴ πού τὸν ρωτοῦσε ἦ καμμιά κομπάρσα ἢ ταξιθέτρια, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἀνέστη.

Ευθυμίου και λείει στο δήμαρ-
χης πόλεως κ. Πατσιασιόπουλο:
- Άμα γίνουν δημοτικές έκλο-
γες και βάλω κάληπη για δήμαρχος,
στὸ φάω!

Νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι!

*

Ὅταν εἶχε πρωτοπροσληθῇ

— Συνοδισού; είπε. Ποιά είν' τή; Δέν παίζω μέ άγνωστες.

— Ούτε στο καλύτερο εστιατόριο, ούτε με πατάτες βενεζελανικές, αλλά με πατάτες από το παρτίκι της μητέρας σου, όταν διηγείται τα κατορθώματά της σκύλας του, προσθέ-
— Και ποιά θα 'ξη τον προ-
— Η Άννα Σιμοβινοβί της εστια-
— Ούτε στο καλύτερο εστιατόριο, ούτε με πατάτες βενεζελανικές, αλλά με πατάτες από το παρτίκι της μητέρας σου, όταν διηγείται τα κατορθώματά της σκύλας του, προσθέ-

1944

Τσάντες χρωματιστές
ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΣΑΝΤΑ ΚΑΙ Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΜΟΔΑ

που πρακτικά, δὲ ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ συντηρηθοῦν οἱ βιοτεχνίες τῶν πελατῆν, δὲν δυνάσταν τοὺς ἐπεξεργασθεῖν διάφορα δέρματα ζώων καὶ ψαριῶν παρουσιάζοντας μιὰ ποικιλία καὶ πρωτοτυπία στὸ εἶδος, τὴν καὶ νὰ δαλεῖται καὶ τὴν πρὶν δύστηνη γυναικί. Ἀπὸ τότε οἱ δερματίνες τσάντες εἶναι στὸ προσκήνιο τῆς μόδας. Τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ βιομηχανίες ἐπέτυχαν νὰ ἐμφανίσουν συνθετικά δέρματα, ὅπως τὸ νάυλον, τοὺς λουστρίνι, τὸ νάυλον μπῆς, τὸ λυμπίτσον κροκοτίνι, τὸ φίδι — τὸ σαμουάι, καὶ ἄλλα, ποὺ ἐκτός ἀπὸ τὴν ἀντοχὴ ἔχουν καὶ τὸ πλεονεκτήμα τῆς χαμηλῆς τιμῆς, χαμηλότερης ἀπὸ τὸ πραγματικὸ δέρι. Τὰ χρώματα τῶν δερμάτων ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὴν ἀρ. 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1100, 1200, 1300, 1400, 1500, 1600, 1700, 1800, 1900, 2000, 2100, 2200, 2300, 2400, 2500, 2600, 2700, 2800, 2900, 3000, 3100, 3200, 3300, 3400, 3500, 3600, 3700, 3800, 3900, 4000, 4100, 4200, 4300, 4400, 4500, 4600, 4700, 4800, 4900, 5000, 5100, 5200, 5300, 5400, 5500, 5600, 5700, 5800, 5900, 6000, 6100, 6200, 6300, 6400, 6500, 6600, 6700, 6800, 6900, 7000, 7100, 7200, 7300, 7400, 7500, 7600, 7700, 7800, 7900, 8000, 8100, 8200, 8300, 8400, 8500, 8600, 8700, 8800, 8900, 9000, 9100, 9200, 9300, 9400, 9500, 9600, 9700, 9800, 9900, 10000, 10100, 10200, 10300, 10400, 10500, 10600, 10700, 10800, 10900, 11000, 11100, 11200, 11300, 11400, 11500, 11600, 11700, 11800, 11900, 12000, 12100, 12200, 12300, 12400, 12500, 12600, 12700, 12800, 12900, 13000, 13100, 13200, 13300, 13400, 13500, 13600, 13700, 13800, 13900, 14000, 14100, 14200, 14300, 14400, 14500, 14600, 14700, 14800, 14900, 15000, 15100, 15200, 15300, 15400, 15500, 15600, 15700, 15800, 15900, 16000, 16100, 16200, 16300, 16400, 16500, 16600, 16700, 16800, 16900, 17000, 17100, 17200, 17300, 17400, 17500, 17600, 17700, 17800, 17900, 18000, 18100, 18200, 18300, 18400, 18500, 18600, 18700, 18800, 18900, 19000, 19100, 19200, 19300, 19400, 19500, 19600, 19700, 19800, 19900, 20000, 20100, 20200, 20300, 20400, 20500, 20600, 20700, 20800, 20900, 21000, 21100, 21200, 21300, 21400, 21500, 21600, 21700, 21800, 21900, 22000, 22100, 22200, 22300, 22400, 22500, 22600, 22700, 22800, 22900, 23000, 23100, 23200, 23300, 23400, 23500, 23600, 23700, 23800, 23900, 24000, 24100, 24200, 24300, 24400, 24500, 24600, 24700, 24800, 24900, 25000, 25100, 25200, 25300, 25400, 25500, 25600, 25700, 25800, 25900, 26000, 26100, 26200, 26300, 26400, 26500, 26600, 26700, 26800, 26900, 27000, 27100, 27200, 27300, 27400, 27500, 27600, 27700, 27800, 27900, 28000, 28100, 28200, 28300, 28400, 28500, 28600, 28700, 28800, 28900, 29000, 29100, 29200, 29300, 29400, 29500, 29600, 29700, 29800, 29900, 30000, 30100, 30200, 30300, 30400, 30500, 30600, 30700, 30800, 30900, 31000, 31100, 31200, 31300, 31400, 31500, 31600, 31700, 31800, 31900, 32000, 32100, 32200, 32300, 32400, 32500, 32600, 32700, 32800, 32900, 33000, 33100, 33200, 33300, 33400, 33500, 33600, 33700, 33800, 33900, 34000, 34100, 34200, 34300, 34400, 34500, 34600, 34700, 34800, 34900, 35000, 35100, 35200, 35300, 35400, 35500, 35600, 35700, 35800, 35900, 36000, 36100, 36200, 36300, 36400, 36500, 36600, 36700, 36800, 36900, 37000, 37100, 37200, 37300, 37400, 37500, 37600, 37700, 37800, 37900, 38000, 38100, 38200, 38300, 38400, 38500, 38600, 38700, 38800, 38900, 39000, 39100, 39200, 39300, 39400, 39500, 39600, 39700, 39800, 39900, 40000, 40100, 40200, 40300, 40400, 40500, 40600, 40700, 40800, 40900, 41000, 41100, 41200, 41300, 41400, 41500, 41600, 41700, 41800, 41900, 42000, 42100, 42200, 42300, 42400, 42500, 42600, 42700, 42800, 42900, 43000, 43100, 43200, 43300, 43400, 43500, 43600, 43700, 43800, 43900, 44000, 44100, 44200, 44300, 44400, 44500, 44600, 44700, 44800, 44900, 45000, 45100, 45200, 45300, 45400, 45500, 45600, 45700, 45800, 45900, 46000, 46100, 46200, 46300, 46400, 46500, 46600, 46700, 46800, 46900, 47000, 47100, 47200, 47300, 47400, 47500, 47600, 47700, 47800, 47900, 48000, 48100, 48200, 48300, 48400, 48500, 48600, 48700, 48800, 48900, 49000, 49100, 49200, 49300, 49400, 49500, 49600, 49700, 49800, 49900, 50000, 50100, 50200, 50300, 50400, 50500, 50600, 50700, 50800, 50900, 51000, 51100, 51200, 51300, 51400, 51500, 51600, 51700, 51800, 51900, 52000, 52100, 52200, 52300, 52400, 52500, 52600, 52700, 52800, 52900, 53000, 53100, 53200, 53300, 53400, 53500, 53600, 53700, 53800, 53900, 54000, 541

νο, από κέρνο αντίληψης, ή δυνάμει φαλαινάς, που είναι και τα πιο ακριβά, γιατί κοστίζει ή επεξεργασία τους. Τελευταία μόντα είναι το έσωτερικό της τσάντας να είναι φοδραρισμένο με δέρμα αν

ζαν τα σκουδα τους, γίνονται δε από έκλεκτά υφάσματα σστέν ντυσές, λαμέ μπροκά, ή δελου-δο. Και ο αιώνιος κύκλος της μό-δας συνεχίζεται, για να κλειστή,

συμφωνία με τη δημοτική της διαπλοκή. Σκεφθηκε μια πολύ κοντή γυναίκα να κρατήσει μια πελώρια τσάντα, ή μια ψηλή και εύσωμη γυναίκα να κρατήσει ένα μικροσκοπικό τσαντάκι! 'Ανάλο-

17

19

Η ΕΞΟΡΙΣΤΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Αισθηματικό διήγημα

ΕΙΕ ΣΑΒΕΡΙΟ, φώναξε χωρίς να ανοίξει τα μάτια του ο Τζιάκομο, πρέπει να σου εξομολογηθώ κάτι.
Ο θείος μάντεψε άμεσως για τί πράγμα επρόκειτο. Ο Τζιάκομο θα του μιλούσε για τη μνηστή του που είχε αφήσει στην 'Ιταλία'. Ένοιωσε λοιπόν μια παράξενη συγκίνηση στην καρδιά.
— Σου είπα ψέματα, θείε μου, την ημέρα που έφτασα εδώ στο Βέλγιο, για να δουλέψω μαζί σου στο ανθρακωρυχείο. Σου είπα ψέματα έπειδή είδα πως δεν ήθελες να δεχθής να μείνη γυναίκα στο σπίτι σου. Τώρα μπορώ να σου πω την αλήθεια. Είμαι παντρεμένος με τη Λουσιάννα και έχουμε ένα παιδί που είναι τώρα τριών μηνών.
Ο θείος δεν απάντησε. Και εξ άλλου τί να απαντούσε; Τότε ο Τζιάκομο άνοιξε τα μάτια του και κτύπησε το θείο του ίκετυκτικά.
— Μην τούς αφήσεις μόνους! παρακάλεσε ο νέος. Μην τούς αφήσεις.

ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ γυναικείων έσωρούχων υπήρχαν δυο πωλήτριες. Η μια ήταν ξανθή με μεγάλα πράσινα μάτια και έμοιαζε με στάρλετ της όθνης. Η άλλη ήταν μελαχροινή, μικροκαμωμένη και λεπτή με ένα γλέμμα κυνηγημένου ζώου. Σ' αυτήν απευθύνθηκε ο Σαβέριο Μάρτζι.
— Θέλω ένα ζευγάρι κάλτσες, είπε, για να πιάση κουδέντα.
— Τι μάρκα; ρώτησε η κοπέλλα.
— Δεν ξέρω, απάντησε.
— Επιτρέψτε μου να σας πω έχω.
Τότε ο Σαβέριο άκουμπσε τα χέρια του πάνω στο μπάγκο και έσκυψε προς τη νέα.

Είμαι ο Σαβέριο Μάρτζι, είπε με φωνή υπόκωφου.
Η νέα χλώμισε σ'α να τρώμαζε και ο Σαβέριο φοβήθηκε ότι θα λιποθυμούσε. Τη στιγμή εκείνη, σ'α να τον είχε ξεχάσει πρώτα, θυμήθηκε ότι είχε έρθει για να αναγγείλη στη νέα αυτή γυναίκα το θάνατο του ανδρός της.

— Σας στέλνει ο Τζιάκομο; ρώτησε η Λουσιάννα.
— Δεν θα μπορούσατε να αφήσετε τη δουλειά σας για λίγα λεπτά και να ζητήσετε την άδεια να δγητέ μαζί μου; είπε ο Σαβέριο.
Τότε η νέα κατάλαβε. Έγινε ακόμη πιο ώχρη και άρχισε να τρέμη. Αλλά δεν έκανε καμιά ερώτηση.

— Ήταν τρέλλα από μέρους του να έρθει να δουλέψει σ'α ανθρακωρυχεία του Βελγίου, μουρμούρισε ο Σαβέριο.
— Το έκανε για μένα, για μένα και για το παιδί μας.

Τώρα η Λουσιάννα έκλαιγε σιγανά. Τα δάκρυα κυλούσαν σ'α μάγουλά της, σ'α σταγόνας δροχής σ'α τζάμια ενός παραθύρου. Και ξαφνικά ο Σαβέριο θυμήθηκε πόσο απότομα είχε φερθεί στον ανηψιό του το πρώτο βράδυ. Προσπάθησε να διώξει τη συγκίνηση που τον κυριεύε.

— Πού είναι το παιδί; ρώτησε χωρίς να το θέλει.
— Το άφηνα σ'α ένα βρεφικό σταθμό την ημέρα και το ξαναπαίρνω το βράδυ. Δεν έχω κανένα άλλον για να το εμπιστευθώ και πρέπει να εργάζομαι.

— Θα μπορούσατε νάρητε στο Βέλγιο; ρώτησε ξαφνικά.
— Ο Τζιάκομο ήθελε να δγάλω διαβατήριο για να νάρθω να τον δω πολύ σύντομα, μουρμούρισε. Μά το έδωγα άδικα.

— Θα μπορούσατε ωστόσο νάρητε...
— Μά εγγάζονται γυναίκες σ'α ανθρακωρυχεία;
— Ποιός σας είπε να πάτε να δουλέψετε σ'α ανθρακωρυχεία; 'Υπάρχουν τόσο άλλοι τρόποι για να κερδίσει κανείς τη ζωή του. Θα μπορούσα να φροντίσω εγώ. Σ'α μεταξύ θα πάρετε στο σπίτι μου τη θέση που είχε ο Τζιάκομο.

ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ, στο σπίτι του Σαβέριο, η Λουσιάννα και το παιδί της βρήκαν τη θέση τους προς μεγάλη χαρά όλων. Η μαμά Ρένε, η γρηά υπηρέτρια που είχε ο Σαβέριο για να τον περιποιείται, ξετρελλάθηκε με το μωρό. Το σπίτι του Σαβέριο έγινε πιο συμπαθητικό, οι παλιοί φίλοι του Σαβέριο αντί να τον συναντούν στο ζυθοπωλείο, απέκτησαν σ'α λίγο τη συνήθεια να περνούν τη βραδιά τους στο σπίτι του. Εύρισκαν εκεί μια νέα γυναίκα που ήξερε να τους φτιάξει τον καφέ όπως τον φτιάχνουν στην 'Ιταλία. Και ανάμεσα σ'α αυτούς τακτικούς έγινε σ'α λίγο ο 'Αντουάν Μπρουσάρ, εκείνος που ήταν άρχιεργάτης στο συνεργείο όπου δούλευε ο Τζιάκομο.

Σ'α λίγο ήρθε η άνοιξη και ο 'Αντουάν Μπρουσάρ έφτιαξε ένα καινούργιο κοστούμι που πήγε και το παρήγγειλε στις Βρυξέλλες. Ήταν κάτι αλλόκοτο να βλέπεις τον ψηλό 'Αντουάν με τα καινούργια του ρούχα και με τα βερνικωμένα παπούτσια του που έτριζαν σ'α κάθε του βήμα. Κι' όμως ο Σαβέριο δεν το βρήκε γελοίο. Αντίθετα, ένοιωσε να γεννιέται μέσα του μια ακαθόριστη ανησυχία. Και μια μέρα αποφάσισε να πάει και αυτός στις Βρυξέλλες για να αγοράσει καινούργια ρούχα. Παρ' όλο που ντρεπόταν λίγο για τον έαυτό του, την παραμονή της αναχωρήσεώς του, δήλωσε στη μαμά Ρένε:

— Αύριο, θα πάνω στις Βρυξέλλες.
— Για τη δουλειά σας; ρώτησε η γρηά γυναίκα.
— Όχι, για προσωπική μου υπόθεση.
— 'Αν παντρεύσατε τη Λουσιάννα, του είπε σιγά, το παιδί θα έμνε στην οικογένειά σας. Και έπειτα είναι καθήκον σας να προστατεύετε αυτή τη νέα.

Ποτέ ο Σαβέριο δεν είχε τολμήσει να θέσει στον έαυτό του τόσο ύμια αυτό το πρόβλημα. 'Αλλά αθελά του, η ιδέα που του επέβαλε η μαμά Ρένε στριφογυρίσε στο μυαλό του όλη την ημέρα. Πήγε σ'α ένα κατστήμα και αγόρασε ένα κοστούμι γκρι άνοιχτό, σ'α αυτό που είχε φτιάξει ο 'Αντουάν Μπρουσάρ. 'Αλλά ενώ έτοιμαζόταν να δγη από το κατστήμα, ξαναγύρισε στην πωλητρία και της είπε ότι η ηλικία του δεν ήταν για τόσο άνοιχτο χρώμα. Εκείνη άρχισε να γελά:

— Μά είστε ακόμη νέος! του είπε.
Αποφάσισε τότε μόλις θα γύριζε, να πάει να μιλήσει στον 'Αντουάν Μπρουσάρ. Αυτός ήταν ο καλύτερός του φίλος, ένας άνθρωπος με πολλή ευθυμία και με ιδέες ξεκάθαρες. Σίγουρα ο 'Αντουάν δεν θα σκανδαλιζόταν όταν θα του ζητούσε τη γνώμη του. Ο Σαβέριο είχε σ'α αυτόν τη μεγαλύτερη εμπιστοσύνη, και παρ' όλο που ήταν είκοσι χρόνια

— Το έκανε για μένα, για μένα και για το παιδί μας.

νεώτερός του, δεν θα ντρεπόταν να τον ρωτήσει.
Ο Σαβέριο γύρισε από τις Βρυξέλλες έναρως το απόγευμα. Βγαίνοντας από το σταθμό άρχισε να προχωρή, αλλά σταμάτησε έπειτα από λίγα βήματα. Σ'α μικρή απόσταση είχε δη τη Λουσιάννα και τον 'Αντουάν να περπατούν πλάι - πλάι. Η Λουσιάννα κυλούσε το καροτάκι του μωρού και ο 'Αντουάν τη συνόδευε.

Και ξαφνικά, με μια κίνηση ένστικτώδη που δεν έψαξε να την εξηγήσει, ο Σαβέριο κρύφτηκε πίσω από ένα φράχτη με θάμνους που ήταν στην άκρη του δρόμου, σ'α ένας κλέφτης. Η Λουσιάννα περπατούσε με σκυμμένο το κεφάλι της και θα έλεγε κανείς πως έκλαιγε. Αντίθετα ο 'Αντουάν είχε ψηλά το κεφάλι του και κρατούσε ένα φύλλο χόρτου ανάμεσα σ'α δόντια του. Φαινόταν ευχарιστημένος.

— Για πέντε μου, Λουσιάννα, είπε, μήπως αυτό θέλει να πη ότι δεν με αγαπάτε αρκετά;

— Πώς μπορείτε να το λέτε αυτό, 'Αντουάν; Αντίθετα, σχεδόν ντρεπόμαι πού σας αγαπώ τόσο. Όταν σκέπτομαι ότι είναι λίγοι μήνες μόνο που πέρασε ο καημένος μου ο Τζιάκομο.

— Έτσι, είναι η ζωή, Λουσιάννα. Η ζωή ανήκει σ'α εκείνους που είναι ζωντανοί, της απάντησε ο 'Αντουάν με γλυκό τόνο. Οί δυο νέοι είχαν σταματήσει κοντά στο φράχτη.

— 'Υποσχεθήτε μου ότι απόψε θα μιλήσετε στο θείο σας, επέμενε. — Μά φοβάμαι τόσο μήπως τον λυπήσω.

— Μά θα μείνουμε για πάντα κοντά του. 'Αν δεν του μιλήσετε, Λουσιάννα, θα του μιλήσω εγώ.

Αλλά δεν χρειάστηκε να το κάνουν. Ο Σαβέριο δγής από τον κρυψώνα του, γιατί με τη συνθισμένη ελκικρινειά του, του ήταν αδύνατο ν' ακούει αυτά που λένε οί άλλοι, χωρίς να το ξέρουν. Και ύστερα καταλάβαινε πως ο 'Αντουάν είχε δίκιο, η ζωή ανήκει στους ζωντανούς, και πριν απ' όλη σ'α εκείνους που είναι νέοι.

— Σας ακουσα αθελά μου, παιδιά μου, είπε. Έλα, 'Αντουάν, πάρε και σ'α κανένα απ' αυτά τα δέματα.
Ο 'Αντουάν υπάκουσε και ξαναρχισαν να περπατούν και οί τρεις.
— Ελπίζω πως δεν έχεις καμιά αντίρρηση, Σαβέριο; ρώτησε ο 'Αντουάν.
Ο Σαβέριο ύψωσε τους ώμους του.
— Εγώ; ρώτησε. Αντίθετα, είμαι ευτυχής.

Και καθώς οί δυο νέοι περπατούσαν γρήγορα, δράδυσε το δήμα του και τούς άφησε να άπομακρυνθούν.

Γύρω από ένα συναισθημα...

ΒΛΑΠΤΕΙ Ή ΩΦΕΛΕΙ Η ΖΗΛΕΙΑ;

'Υπόσχουν πολλές γυναίκες που θεωρούν τη ζήλεια σ'α ένα από τα χειρότερα ελαττώματα, ενώ άλλες πάλι τη θεωρούν σ'α ένα είδος αρετής. Οί τελευταίες αυτές υποστηρίζουν ότι χωρίς ζήλεια τα αίσθημα ανάμεσα σ'α δυο πρόσωπα θα έχαναν τελείως κάθε χάρη.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΗ κανείς να πη, με βεβαιότητα ποιά από τις δυο πλευρές, έχει δίκιο ή αν το αίσθημα της ζήλειας είναι εξ' ους ωφέλιμο και θλαβερό, ανάλογα με τις περιστάσεις, πρέπει πρώτα - πρώτα να καθορίσει την αληθινή φύση της. Σύμφωνα με έρευνες που έγιναν όχι μόνο τελευταία, αλλά και παλαιότερα από διάσημους ψυχολόγους, η ζήλεια μιά και είναι αποτέλεσμα ενός νοσηρού και έγωκεντρικού αίσθηματος, έχει όλα τα στοιχεία για να χαρακτηριστεί σ'α αρρώστεια ή τουλάχιστον σ'α ελάττωμα.

Βέβαια, το ελάττωμα αυτό περιλαμβάνει όλο τον αισθηματικό κόσμο του ανθρώπου, μολονότι συνήθως φθάνει στο άποκορύφωμά του όταν έρωτα ανάμεσα στον άνδρα και στη γυναίκα. Στην πραγματικότητα, την προέλευσή του μπορούμε να τη δρούμε στο παρθένο ακόμα πεδίο των αισθημάτων του παιδιού. Μιά τυπική περίπτωση ζήλειας, που έχει την καταγωγή της από τα πρώτα χρόνια της ζωής είναι εκείνη που υπάρχει, πολύ πιο συχνά από όσο πιστεύουμε, ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές.

Τα παιδιά είναι από ένστικτο ζηλωτά: καθένας απ' αυτά ζητάει άποκλειστικότητα στη μητρική αγάπη, μολονότι η ζήλεια προκαλείται πολλές φορές από την ίδια τη μητέρα που δείχνει κάποια προτίμηση ανάμεσα σ'α παιδιά.

Συμβαίνει, τέλος, να δημιουργηθεί σ'α παιδί ένα αληθινό σύμπλεγμα κατωτερότητας που με τον καιρό μπορεί να μεταβληθεί σ'α μίσος προς τα άλλα μέλη της οικογένειας, που νομίζει, άδικα, ότι του παίρνουν ένα μέρος ή ολόκληρη τη μητρική αγάπη και προφρότητα.

Οί συνέπειες που μπορεί να προκαλέσει ένα τέτοιο σύμπλεγμα άργότερα είναι δύσκολο να προβλεφθούν, αλλά είναι πάντοτε άσχημες και γι' αυτό ο γονείς πρέπει να παρακολουθούν με προσοχή τη συμπεριφορά των παιδιών τους και να καταπολεμούν κάθε τάση ζήλειας σ'α αυτά, ιδίως όταν είναι πολύ μικρά.

Ας έρθουμε όμως τώρα στο ανθρώπινο αυτό αίσθημα που λέμε έρωτα, στον οποίο συχνότερα εμφανίζεται η ζήλεια. Όπως είπαμε και παραπάνω, στην περίπτωση αυτή μπορεί η ζήλεια να θεωρηθεί και ως κάτι το καλό, γιατί χωρίς αυτή το αίσθημα ανάμεσα σ'α δυο πρόσωπα θα έχανε κάθε χάρη, κάθε ενδιαφέρον. Εκείνοι που υποστηρίζουν τη θέση αυτή προβάλλουν τα παρακάτω επιχειρήματα:

«Λίγη ζήλεια δυναμώνει την αγάπη. Λίγη ζήλεια δεν βλάπτει. Πρώτα, αν ο άρραβωνιστικός μου, ο άνδρας μου κλπ. δεν ήταν λίγο ζηλωτής, θα φονταζόμουνά ότι άδιαφορεί, ότι δεν με αγαπά πιά».

Τους ίδιους φυσικά συλλογισμούς τους άκούμε όχι μόνο από τις γυναίκες μιά και από τους άνδρες. 'Αν όμως τους εξετάσουμε κάτω από το φως της λογικής θα δούμε ότι οί συλλογισμοί αυτοί είναι έσφαλμένοι. Τό άτομο που κτεχεται από αληθινή ζήλεια έχει πράγματι την τάση να παραμορφώνει και να αλλοιώνει την πραγματικότητα.

Ο ζήλωτης ή η ζηλιάρη, παραδείγματος χάριν, άρχίζουν να δημιουργούν με το μυαλό τους μιά σειρά από εικόνες που τις μεταφέρουν σ'αν αληθινές στην καθημερινή ζωή. Δεν είναι αλήθεια ότι έμεινες

στο γραφείο γιατί είχες πολλή δουλειά. Είναι μιά δικαιολογία για να μη μού πης που ήσουν αυτή την ώρα... και καταλαβαίνεις ότι πρέπει να δρής μιά δικαιολογία, γιατί... Ποιός ξέρει με ποιόν γύριζες...»

Όταν φτάσουν σ' αυτό το σημείο σχεδόν πάντοτε οί σύζυγοι ή οί μνηστήρες χάνουν τον έλεγχο και η απλή λογομαχία μεταβάλλεται σ'α γερό καυγά, αν όχι σ'α τίποτα χειρότερο. Οί σχέσεις τους δηλητηριάζονται, η αρμονία και γαλήνη χάνεται για πάντα.

Στο σημείο αυτό φτάνουν και κείνοι που υποστηρίζουν ότι η ζήλεια προκαλεί μεγαλύτερο ενδιαφέρον, μεγαλύτερο κέντημα του έρωτα, ότι είναι το στοιχείο που κρατά στη ζωή τον έρωτα. Κάνουν όμως λάθος. Γιατί όταν φτάνουν στο σημείο να πιστεύουν ότι ένας έρωτας έχει ανάγκη για να διατηρηθεί από ένα δηλητηρικό αίσθημα και μάλιστα τόσο χαμηλό όσο είναι η ζήλεια, τότε σημαίνει ότι ο έρωτας αυτός έχει σβύσει.

Η ζήλεια είναι ένα στείρο αίσθημα που κάνει κακή την ψυχή, χωρίς να φέρνει κανένα αποτέλεσμα. Αίσθημα που δεν κάνει άλλο παρά να προκαλή χειρότερες συνέπειες. Η αγάπη για να γίνει αγάπη πρέπει να προκαλή αισθηματά αλτρουισμού και μεγαλοθυμίας.

Ο Γκαίτε, ο μεγάλος Γερμανός ποιητής, είπε μιά μέρα σ'α μια γυναίκα που είχε άποκρούσει τις έρωτικές του προτάσεις: «Κι' αν ακόμα δεν μπορείς να με αγαπήσεις, εγώ θα σ'α αγαπώ». Οί ζηλιάρηδες δεν θα καταλάβουν άσφαλώς την ευτυχία που ένοιωσε ο Γκαίτε χαρίζοντας τον έρωτά του χωρίς αντίλλαγμα.

Πώς εκδηλώνεται η ζήλεια;

Κατά την περίοδο της παιδικής και της έφηβικής ηλικίας, η ζήλεια παρουσιάζει ένστικτώδη σημεία που είναι εύκολα να ανακαλυφθούν.

Αν ένα παιδάκι μαλώνει με τον άδελφό του, τον στρώχνει, του τραβά τα μαλλιά ή τον δαγκώνει μόλις ο τελευταίος δεχτεί ένα δώρο από τη μαμά, το μπαμπά, τη γιαγιά κλπ. είναι φανερό ότι υποφέρει από όρεία ζήλεια. Δεν πρέπει τότε να το δείτετε ή να του βάλτε τις φωνές, αλλά μόνο να δείτετε εκπληκεί και στενοχώρια για μιά τέτοια άδικαιοσύνη συμπεριφορά του παιδιού που είναι το καμάρι του μπαμπά, της μαμάς κλπ. Βλέποντας τη στάση αυτή το παιδί θα νοιώσει στενοχώρια για ό,τι έκανε και έτσι μέσα στην ψυχή του θα θεωρήσει τη ζήλεια σ'α κάτι κακό.

Γενικά στους μεγάλους η ζήλεια εκδηλώνεται κατά δυο βασικούς τρόπους: ο πρώτος είναι η «θυματοποίηση» και ο δεύτερος η «εταρυνία».

Στην πρώτη περίπτωση ο ζηλιάρης έχει την τάση να πιστεύει ότι αυτό του θυμά της μη κατανοήσεως του από τους άλλους. Οί γυιοί μου δεν με σκέφτονται, οί γυιοί μου έχουν με το νού τους στους ποδόγυρους που τους τριγυρίζουν... για μένα ποτέ μιά θυσία...» «Η γυναίκα μου δεν έχει την παραμικρή ιδέα από τις θυσίες που κάνω και αντί να κυττάει τις δουλειές της, αντί να με σκεφθεί με παραμελεί, πηγαίνει βόλτα με τις φίλες της ή σ'α τη μητέρα της...» Τέτοιες συζητήσεις δηλητηριάζουν συχνά την άρμονία της οικογένειας, που αλλοιώνει θα ζούσε ήρεμα και εύτυχισμένα.

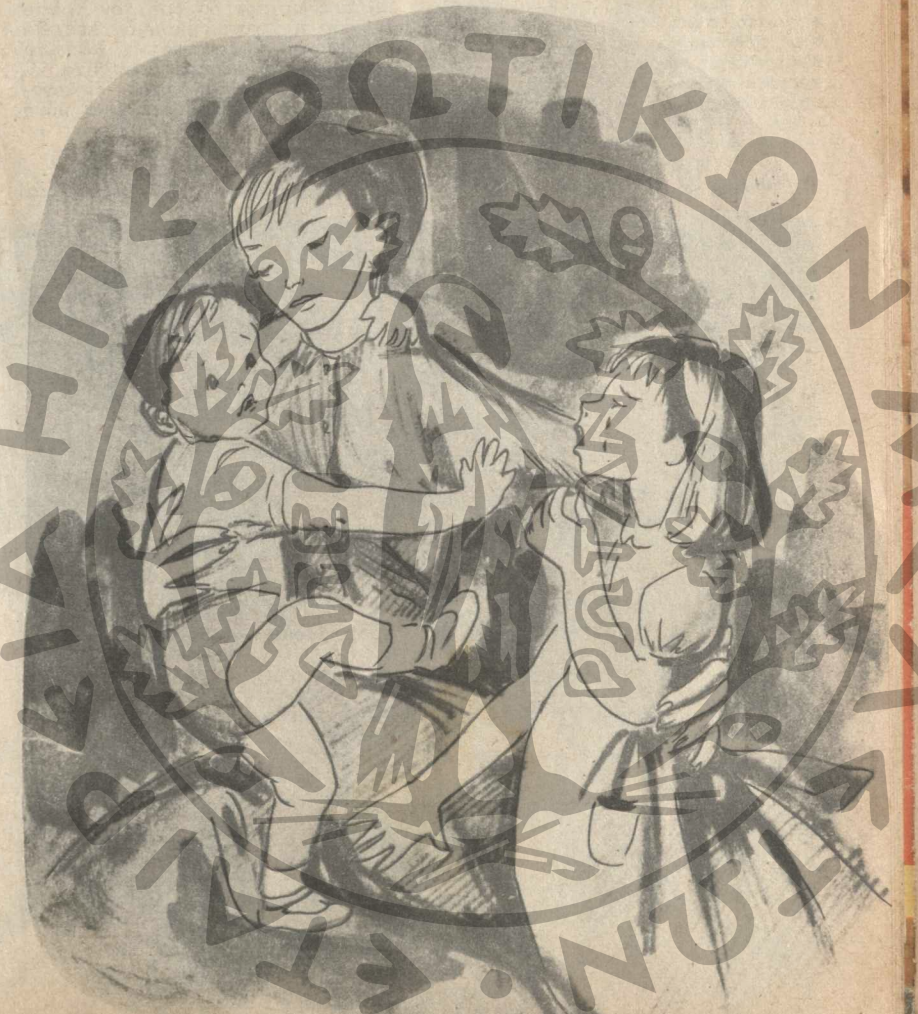
Στη δεύτερη περίπτωση, η ζηλο-

τυπία εκδηλώνεται κατά πολλαπλούς τρόπους. Από την έπιδειξη άδιαφορίας προς το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται, ως την περιφρόνηση ή το ύβρεολόγιο και την τάση προς την καταστροφή. «Ναι, δεν δίνει πεντάρα για μένα, πρετιμάει να δγαίνει με τους φίλους, άμα έχη τίποτα ή μητέρα του τρέχει πρόθυμα να τη βοηθήσει, ενώ έμένα με άφινει να τα δγάλω πέρα μονάχη μου. Έ, λοιπόν, δεν θα δάσω και γώ πεντάρα γι' αυτόν, δεν θα τον ρωτήσω αν είναι κουρασμένος, πώς τα δγάει πέρα. 'Ας δγη άπλυτος έξω, άσιδέρωτος, άς κάνει ό,τι θέλει. Εγώ θα κάνω ό,τι μ' άρέσει...» Τα ίδια και ο άνδρας: «Τώρα θα της δείξω εγώ, θα της κάνω το βίο άβιατο...» 'Ας πάει να βρή κανέναν άλλο δλάκα να της κάνει τα κέφια. 'Αν και πιο δλάκας από μένα δεν θα βρεθεί να πάρη δαυτήνε».

Άλλος πάλι: «Τί; η Μαρία τάχει φτιάσει με το Γιώργο;» Ο Κώστας δεν μπορεί να χωνέει την ιδέα ότι η Μαρία προτίμησε τον Γιώργο απ' αυτόν. Η ζήλεια τον κυριεύει έτσι, που μόλις συναντήσει τον Γιώργο έρχονται σ'α χέρια, όταν δεν σκοτώνονται. Η ζήλεια τον στρώχνει να γράψει ένα άνώνυμο γράμμα στη Μαρία και να της γράψει ότι ο Γιώργος είναι παληάνθρωπος κλπ.

Πώς μπορείτε να άπαλλαγίτε από τη ζήλεια;

Ν' άπαλλαγίτε από τη ζήλεια είναι σχεδόν άδύνατο, γιατί αντίθετα με τις όργανικές άρρώστειες αυτή είναι άρρώστεια πνευματική, ψυχική. 'Αποτελεί μέρος του ψυχικού μας κόσμου και σ'αν τέτοια είναι «έγχελης», όπως λένε στην ιατρική, και φυσικά άδύνατο να ξεριζωθεί. 'Αλ-

Το γιορτινό φόρεμα των Γκανέζων είναι το Κέντε, από μετάξι και βαμβάκι σε στενές ταινίες. Στοιχίζει ακριβώς (3500 δραχμές περίπου) και πολλές φορές δουλεύει δολοκλήρο χωριό για ένα τέτοιο φόρεμα. Στη φωτογραφία φορεί ένα Κέντε η 'Ινγκε Σάινταλ, που της το χάρισε η Βασίλισσα των Διαμαντιών.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ είναι οι Γκανέζες που ασχολούνται δραστήρια με το εμπόριο, όπως π. χ. η Βασίλισσα των Διαμαντιών που εικονίζεται στη φωτογραφία μας ή οι «Μάμιζ». Γιατί οι γυναίκες της Γκάνα παίρνουν σπουδαιότητα μέρος στην εμπορική ζωή της χώρας. Ασχολούνται κυρίως με το εμπόριο υφασμάτων, τροφίμων και ειδών οικιακής χρήσεως. Πολλές από αυτές δεν ξέρουν ούτε να διαβάσουν, ούτε να γράψουν, αλλά στο τολμηρό ντεκολτέ τους μπορεί κανείς να δει κοσμήματα αξίας 600.000 δραχμών! Και άλλοιμονο σε κείνον που θα προσπαθήσει να τις ξεγελάσει! Το προνόμιο αυτό των «Μάμιζ» να διεξάγουν το εμπόριο χρονολογείται

Εκείνο που κάνει εντύπωση σε έναν επισκέπτη της Γκάνα, του νέου κράτους της Αφρικής, που μόλις τελευταία αναγνωρίστηκε ή ανεξαρτησία του, είναι οι αντιθέσεις που παρουσιάζει. Βλέπει κανείς φυγεία, κομψά αυτοκίνητα, υποδειγματικά μοντέρνα καταστήματα πλάι στα πανάρχαια θθίμα και παραδόσεις, στα οποία οι Ιθαγενείς μόνον πιστοί. Εκεί πιστεύουν ακόμα στη μαγεία και αγοράζουν τις γυναίκες. Αν η γυναίκα εγκαταλείψει τη συζυγική εστία, τότε οι συγγενείς της υποχρεούνται να αποζημιώσουν τον «ημιωθέντα» σύζυγο. Και όχι μόνο αυτό. Η άπιστη ή ο άπιστος είναι υποχρεωμένοι σε αποζημίωση. Όσο ανώτερη είναι η κοινωνική τους τάξη, τόσο μεγαλύτερο είναι το πρόστιμο. Η δημοσιογράφος 'Ινγκε Σάινταλ, που επισκέφθηκε τελευταία τη Γκάνα, δίνει ενδιαφέρουσες λεπτομέρειες για τις μαύρες και λευκές γυναίκες που ζουν στη Γκάνα.

από την εποχή που οι άνδρες που θα έμπαιναν σε έδαφος άλλης φυλής διέτρεχαν κίνδυνο θάνατο. Έτσι, τότε, έστελναν τις γυναίκες τους για κάθε είδους εμπόριο. Και σήμερα, άλλωστε, εμπορεύμενες Γκανέζες ταξιδεύουν μία φορά το χρόνο στην Αγγλία ή στην Εύρωπη για χονδρικές αγορές εμπορευμάτων. Στο Μαντσεστερ, την πόλη των βαμβακερών στην Αγγλία, γίνονται δεκτές από τους διομηχάνους σε βασίλισσες και δίνονται δεξιότητες και γεύματα προς τιμή τους. Μια «μάμιζ» —έτσι λένε στη Γκάνα τις γυναίκες που ασχολούνται με το εμπόριο—δεν κρατά τα χρήματα που κερδίζει κρυμμένα στο σπίτι, αλλά τα ρίχνει σε διάφορες επιχειρήσεις, τις πιο πολλές φορές σε σπίτια ή φορτηγά αμάξια. Αυτές τις αποκαλούν «Μάμιμυλόνιζ» (Μάμιμυλ—φορτηγά αμάξια). Τα αμάξια αυτά ανήκουν κατά μεγάλο μέρος στις γυναίκες, που τα χρησιμοποιούν για τις διάφορες μετακινήσεις τους από μέρος σε μέρος. Έτσι βλέπει κανείς στις αγορές γυναίκες με κότες και άλλα ζώα, με φρούτα, λαχανικά, ψάρια, τόπια υφάσματα, βελόνες ραφίματος, τσουκάλια, φλυτζάνια, κολιέ. Τα κολιέ αυτά είναι το μοναδικό «φόρεμα» των μικρών κοριτσιών και τους τα τυλίγουν στο υπογάστριο. Μερικές φορές τυλίγουν με τέτοια κολιέ και τα μπράτσα τους. Δεν υπάρχει διασκεδαστικότερο θέαμα από το να βλέπει κανείς τις «Μάμιζ» να παζαρεύουν με τους πελάτες, να διαλαλούν το εμπόρευσμά τους ή και να βρίζονται ή να αλληλοπειράζονται.

«Εκείνος που θα βρή τον τρόπο να κάνει τα σκουρά μαλλιά λεία θα γίνει δισεκατομμυριούχος», λέει η κομψή, λυγρή εικοσιεξάχρονη Νίτα, εξαδέλφη του υπουργού των Οικονομικών της Γκάνα. Και είναι η μόνη

ειδική να ξέρη τα γούστα των γυναικών της Γκάνα, γιατί αυτή έχει το πρώτο και μοναδικό σε όλη τη Χρυσή Ακτή Ινστιτούτο καλλονής. Η Νίτα έχει γεννηθεί στην Τογκολάνδη. Έγινε αδελφή νοσοκόμος και χάρις στις σχέσεις του εξαδέλφου της πήμα τέτοια δουλειά. Φυσικά οι δικοί γε για ένα χρόνο στην Αγγλία, όπου σπούδασε μαμή. Όταν όμως επισκέφθηκε τα διάφορα καταστήματα καλλυντικών και τα Ινστιτούτα καλλονής αποφάσισε να ασχοληθεί με της άκουσαν με φρίκη την απόφασή της. Η Νίτα όμως αναζητούσε και δρθηκε χρηματοδότη («Ευτυχώς», λέει, «που έχω εξαδέλφο με έπιτροφη και η οικογένειά μας είναι μονοιασμένη») και έτσι άνοιξε το Ινστιτούτο. Όσο για πελατεία είχε άρεκτη.

Τη ρώτησαμε αν υπάρχουν κοπέλες που να ενδιαφέρονται για μακιγιάζ και γενικά για την ομορφιά τους, ώστε να καταφεύγουν στη δική της πείρα.
«Και βέβαια, απάντησε. 'Είμαι είναι πάντα Εύα, όποιο χρώμα κι αν έχω και σε όποιονδήποτε γεωγραφικό πλάτος της γής κατοικεί. Οι συμπατριώτισσές μου —το μέτρο βέβαια ποικίλλει απ' τη μία στην άλλη,—είναι κοκκίνες κι' ενδιαφέρονται να γίνουν ώριμες για τί άλλο, παρά για να προσελκύσουν την προσοχή του ισχυρού φύλου. 'Ο καθένας είναι ή αδυναμία τους και αξίζει τον κόπο να τις κυτάξει κανείς για να δει με πόση φιλαρέσκεια κυτάσσονται». Δεν είναι άλλωστε ανάγκη να έ-

Η Βασίλισσα των Διαμαντιών της Γκάνα είναι η Βεατρίκη Κθαντέ. Μιλάει και τις εξη γκανέζικες διαλέκτους κι' είναι ένας αντιπροσωπευτικός τύπος «Μάμιμυλ», όπως λένε εκεί όλες τις εμπορεύμενες γυναίκες.

Η Κάρι, μια κοπέλλα 23 ετών που σπούδασε στο Λονδίνο χορό, είναι η πρώτη που ίδρυσε μπαλέτο στη Γκάνα. Η χαριτωμένη εμφάνισή της δικαιολογεί απόλυτα την κλίση της στο χορό που κυριολεκτικά λατρεύει.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΓΚΑΝΑ

Η χειραφέτησις με τη δουλειά ζουν πλέον στην παράξενη και εξωτική αυτή χώρα.

Ευρωπαϊκά σπορ φορέματα και το βράδυ φορεί την ηγεμονική αφρικανική ένδυμασία. Όταν η 'Ινγκε Σάινταλ την επισκέφθηκε, στην κουζίνα της Ροζίνας ήταν ένα πλήθος από κοπέλλες που είχαν όλες την κόμμωσι των νεαρών γυναικών της Γκάνα: κοντά κομμένα σγουρά μαλλιά. Βοηθούσαν τη Ροζίνα στο νοικοκυριό. «Αν τα κορίτσια αυτά έχουν κάποια μάρφωσι μένουν στους 'Αμμόφο. Ανήκουν στη Ροζίνα, όπως άλλοτε οι σκλάβες, μόνο που δεν τις ονομάζουν πια έτσι.

Η Ροζίνα διαβάει Φρανσουά Σαγκάν, κάνει συλλογή από δίσκους με έργα Μπάχ, αλλά πιστεύει όπως κι' όλοι στη φυλή της στη μαγεία. Γι' αυτό και λαχταρά ν' αποκτήσει το κοριτσάκι της Νιαμάκε κι' άλλα αδελφία. Γιατί ένα μονάχα παιδί στην οικογένεια θεωρείται σαν φοβερό κατάρρα των πνευμάτων των προγόνων.

Παπούς της ήταν ο βασιλιάς Κάφι Κάρι - Κάρι, της χώρας των 'Ασάντι. Γι' αυτό βασιλική είναι και το συγγενολό της. Η Κάρι, μια κοπέλλα 23 ετών, έχει διακόσιους ζωντανούς συγγενείς. Και σχεδόν 3.000 μαλώνουν τη Κάρι γιατί είναι πολύ μοντέρνα. Η Κάρι είναι η στήλη της Ακκρά, της πρωτεύουσας της Γκάνα. Όλοι οι νέοι (ακόμα και κείνοι που δεν είναι πια νέοι) είναι έρωτευμένοι μαζί της. Γιατί είναι πολύ ευορφή. Εσπούδασε χορογραφία και χορό στο Λονδίνο, κοντά στην Κατερίνα Ντανχαμ και διευθύνει τώρα —προς φρίκη των δικών της! — μπαλέτο στη Γκάνα. Δεν άργησε να συγκεντρώσει γύρω της ένα πλήθος νέους και νέες μόλις άναγγεيلة την ίδρυσι του μπαλέτου της. Μόνο που δεν ήταν σε θέση να πληρώσουν οι πιο πολλοί. Έχουν όμως ταλέντο και μαθαίνουν εύκολα. Στο «Αμπασαντόρ 'Οτέλ», στην Ακκρά, το πιο συγχρονισμένο ξενοδοχείο της Αφρικής, η Κάρι διευθύνει ένα μικρό μπαλέτο από τις καλύτερες χροετίες. Η Κάρι εργάζεται στο «Αμπασαντόρ» ως κυρία επί της υποδοχής, γιατί φυσικά από το μπαλέτο δεν κερδίζει τίποτα. Έχει όμως τον πόθο να διευθύνει το πρώτο αφρικανικό μπαλέτο και τον ελεύθερο καιρό της ράβει ή ίδια τα κοστούμια. Η κυβέρνηση της Γκάνα μάλιστα γυρίζει κι' ένα μικρό φιλμ με την Κάρι και τη χορευτική ομάδα της. Το φιλμ ήταν απλώς ένας χορός.

Το Μάμπονγκ, που βρίσκεται μέσα στη ζούγκλα, είναι ένα τυπικό αφρικανικό χωριό με σπίτια από αλακωτή λαμαρίνα, ένα οίκημα για τον φύλαρχο και μια εκκλησία. Έξω από το χωριό, στην περίμετρο του δάσους, βρίσκεται το σπίτι της Ροζίνας. Η Ροζίνα είναι κόρη ενός ισχυρού φυλάρχου. Ο άνδρας της, δόκτωρ Αμμόφο, έχει σπούδασει στην Αγγλία. Είναι γιατρός και διευθύνει την κλινική του Μάμπονγκ. Το μεγάλο, λευκό σπίτι των Αμμόφο είναι τόσο μοναχικό σαν παλάτι των στη ζούγκλα μοιάζει σαν παλάτι των παραμυθιών: είναι χτισμένο σύμφωνα με την τελευταία λέξη της ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής, με σύγχρονα γλυπτικά έργα στον κήπο και ιδιαίτερο γήπεδο για τένις. Υπάρχει μάλιστα και ηλεκτρικό φως. Παράγεται από μια γεννήτρια, που κάνει έναν τρομερό θόρυβο. Κι' η έσωτερική όμως διαρρύθμισή του είναι ευρωπαϊκή. Τη σχεδίασε η Ροζίνα με τη βοήθεια αρχιτεκτόνων. Κάθε δωμάτιο για τους ξένους έχει ιδιαίτερο λουτρό. Η Ροζίνα, μια μοντέρνα Αφρικανίδα, ντυμένη την ημέρα με

λιάρα. 'Αλλά οι χοντρές «Μαμμίς», που πιστεύουν ότι όσο πιο παχεία είναι μια γυναίκα, τόσο πιο όμορφη, την τιμητούσαν τακτικά για να δουν αν «πήρε πάνω της». Έτσι, όταν είδαν και αποείδαν πια, μια μέρα έφεραν στον άνδρα της, ένα δευτερεύοντα της εκεί πρεσβείας, μια δευτερεύοντα γυναίκα, που την πουλούσαν 150 δραχμές. Και φυσικά ήταν μια «χοντρή!» Από πάνω, στη σκάλα, η Χέλγκα παρακολουθούσε τη σκηνή. Ο κύριος Καλοόυερ, ο άνδρας της, απάντησε ευγενικά ότι δεν είχε λεφτά για να αγοράσει δεύτερη γυναίκα. Έτσι οι προσηπτες πήραν πίσω τη χοντρή και έφυγαν. Η Χέλγκα, βρίσκεται από ένα χρόνο στη Γκάνα κι' όπως πολλές Ευρωπαίες είναι ένθουσιασμένη με τη χώρα. Μ' αρέσει πολύ η Γκάνα», λέει. «Κάθε μέρα πηγαίνω στην ακρογιαλιά. 'Ο τροπικός ήλιος είναι υπέροχος. Κρίμα μόνο που δεν μαυρίζει κανείς όπως πρέπει. Τη μια μέρα γίνεσαι σαν ψητή στον ήλιο και την άλλη την έρωθείς. Οι ντόπιοι μας λένε «πινκ-μέν», ροδίνους ανθρώπους».

Ψάρια και κρέας βρίσκει βέβαια κανείς εύκολα. Το εθνικό όμως φαγητό των Γκανέζων είναι το φούφο. Είναι μια σούπα από φαστίκια ή κουκουνάρια χουριάδων, ψάσι και κρέας με σφάλους από πατάνια (ένα είδος μελόλης «πατάνας») και γιάμ (ένα είδος πατάνας). Ένα λίτρο μαύρο υαμί κάνει δεκα πέντε δραχμές, αλλά ένας πελώριος ανάνας μόνο τρεις δραχμές. Εκείνο όμως που είναι απολαυστικώτατο είναι ο υπέροχος κινηματογράφος, που μοιάζει μάλλον με γλέντι παρά με παράσταση. Όλα το κοινό τραγουδάει, κάνει θόρυβο, φωνάζει, μασουλώνει...

Η Μαίρη Κρόμπο - Έντοσέι ήταν ως εδώ και λίγον καιρό, ως υπουργίγνια των Έσωτερικών, η πρώτη κυρία της χώρας. Μέχρις ότου δηλαδή παντρεύτηκε ο πρωθυπουργός κι' έτσι έγινε δεύτερη κυρία η γυναίκα του. Η Μαίρη δέχτηκε τον υποδιασμό της με άπαράξια όπως ταιριάζει σε μια καθώς πρέπει Γκανέζα. Ντύνεται πάντοτε σύμφωνα με την τελευταία παρισινή μόδα και θεωρείται σαν μια από τις σημαντικότερες εμπορούς της χώρας. Από ηλικίας δέκα έπτα χρονών άρχισε να εμπορεύεται αλάτι, ένδυμασιες, μαγειρικά σκεύη, ζάχαρη και βαμβάκια υφάσματα και δεν άργησε ν' αποκτήσει μεγάλη περιουσία.

«'Ινγκε Σάινταλ

Οι «Μάμιζ» της Γκάνα είναι περίφημες εμπορεύμενες. Παζαρεύουν και την πεντάρα. Στο ανάμεταξύ τα κοσμήματα που φορούν είναι μεγάλης αξίας.

ΕΧΕΤΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΗ ΖΩΗ

Ποτέ δεν είναι αργά για ν' αποκτήσετε παιδί!

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ

ΤΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΑΣ ΘΕΤΕΙ ΕΝΑ ΑΓΩΝΙΩΔΕΣ

ΕΡΩΤΗΜΑ. ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΗΣ

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΦΟΒΑΤΑΙ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ

ΠΙΑ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΜΗΤΕΡΑ.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΠΟΥ ΤΗΝ ΒΑΣΑΝΙΖΟΥΝ ΕΙΝΑΙ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΙΣ ΣΗΜΑΣΙΑ.

ΚΑΝΕΝΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΥΤΟ.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ καθόταν κι' άκουγε σιωπηλός την εξομολόγηση της γυναίκας που τον είχε επισκεφθεί:
«Θυμάστε, γιατρέ, την ημέρα του γάμου μας εδώ και δεκατρία χρόνια; Άσφαλώς θα τη θυμάστε, γιατί είσατε και σεις καλεσμένος. Στους φίλους που ήρθαν να μας επισκεφθούν δίνανε ραντεβού σε ένα χρόνο για τα πρώτα διαφύκια. Ήταν κάτι φυσικό, τόσο ταίριαστο με τον έρωτά μας, έμένα και του συζύγου μου, ώστε δεν υπήρχε καμιά αμφοιμονησία διαδέχθηκε η ανησυχία, η αγωνία. Οι γιατροί δεν έβρισκαν κανένα οργανικό λόγο, αλλά εγώ δεν ήθελα πια να θυγαίνω έξω, στα πάρκα, όπου ένα πλήθος παιδάκια γελούναν κι' έπαιζαν.
«Οι κουινάδες μου είχαν συνηθίσει πια να με βλέπουν να σηκώνομαι και να φύγω ξαφνικά από τις οικογενειακές συγκεντρώσεις. Τα παιδιά των άλλων, που έρχονταν κοντά μου πολλές φορές χαμογελώντας μου προκαλούσαν αφάνταστη ταραχή.
«Δεν ήθελα πια να πλησιάσω τ' ανήψια μου. Ένοιωθα την ανάγκη να γίνω απαραίτητη σ' ένα παιδί δικό μου, ένα παιδί που θα είχε πάρει τα «κατσούμπαλα» του πατέρα του ή οποιαδήποτε άλλη γελοία λεπτομέρεια, που όμως αποτελεί τη χαρά της ζωής.
«Σε τί λοιπόν, θα μου χρησίμευαν οι θησαυροί της τρυφερότητας που είχα;
«Μπορείτε να γελάσετε με μένα αν θέλετε, αλλά ακούστε με. Έπι δυο χρόνια αφιέρωσα όλη αυτή την αγάπη, που δεν μπορούσα να χρησιμοποιήσω και που μ' έπνιγε, σ' ένα μικρό σκυλάκι. Την ημέρα που αυτό ψόφησε, ένοιωσα τη σημασία του ρόλου που του είχα ανάθεσει: το ρόλο ν' αντικαταστήσει το παιδί που δεν είχα.
«Ήμουν νέα, απλήστη για τη ζωή. Όταν ανέκαυσα την ψυχική κατάρρευση που με περιμενε, άλλαξα γνώμη όμως κι' αποφάσισα να κάνω κάτι που να γεμίσει τις ώρες μου: Τραπέζια, τσάγια, συγκεντρώσεις, χαρτιά, να τί με απασχολούσε πια.
«Μου πρότειναν τότε να εργασθώ σε μια μορφωτική οργάνωση, που η σχολείτο με την ανένταξη παλιών ιστορικών αρχείων. Δέχτηκα.
«Η ασχολία αυτή με άνακούφισε κάπως. Ο άνδρας μου—είναι αρχιτέκτων—με κτύπαζε με μια τρυφερή έκπληξη. Για χάρη του, είχα κατορθώσει να διατηρώ τη νεανική μου εμφάνιση, που τραβούσε τόσο την προσοχή μου. Δεν ήθελα να νιώθω κενό γύρω μου.
«Σώζοντας μια τόσο έντονη ζωή, δεν είχα πια τον καιρό να δω τίποτα και τα μάτια μου έμεναν άπαση. Έφτασα με πολύ κόπο ως αυτό το σημείο.
«Και τώρα; Ξέρετε τί κτύπαζε την ώρα που περίμενα να με δεχθείτε; Αυτή τη φωτογραφία από την Κέρκυρα. Ήθελα να πάω φέτος το καλοκαίρι εκεί, μα δεν θα μπορούσα γιατί περιμένω παιδί τον Ιούλιο. Ή πρώτη μου αντίδραση, όταν ένοιωσα πως θα αποκτήσω παιδί ήταν αυτή: λυπήθηκα που θαχάνα τον παραθερισμό. Ντρέπομαι γι' αυτό. Όμως, με καταλαβαίνετε; Αυτή τη χαρά που δεν νιώθουν παρά μόνο οι μητέρες,

αυτή τη χαρά που τόσο είχα λαχταρήσει άλλοτε και που σήμερα την έχω δεθείως, δεν μπορώ πια να τη νοιώσω. Στέγνωσε τόσο η καρδιά μου, όλα αυτά τα χρόνια που δεν μπορεί τίποτα πια να νιώσει.
«Και μόνο αυτό; Οι φίλες μου άρχισαν: "Ένα παιδί; Στην ηλικία μου; Άλλα δεν θα είχα πια τη δύναμη να το μεγαλώσω. Όταν αυτό θα είναι είκοσι χρονών, εγώ θα κουνεύω τα ξέχνητα. Θα ζώ κι' εγώ και ο πατέρας του άραγε, ή το παιδί θα κινδυνεύει να μείνει στο δρόμο;
«Στην ίδια πολυκατοικία με μας τα παιδιά παίζουν ή φανάζουν γυρίζοντας από το σχολείο και οι φωνές τους με νευρίζουν. Θα γίνω κι' εγώ άραγε μια νευρική μητέρα; Ο άνδρας μου κι' εγώ θα μπορούσαμε να ξαναβρούμε τον παιδικό αυτό κόσμο, που από τόσα χρόνια είναι ξεπεσμένος για μας; Γιατρέ μου, φοβάμαι. Τι; Τα πάντα και τίποτα. Όταν ήμουν είκοσιπέντε χρονών είχα διαβάσει τα έργα της Μοντεσσόρι και πολλά παιδαγωγικά άρθρα: είχα αποστηθίσει τα διάφορα συστήματα που θα εφαρμόζα στο πρώτο ψέμα του παιδιού, στην πρώτη εκδήλωση του μου του. Μα τώρα πια γύρω μου κλονίστηκαν τα πάντα και βλέπουμε την πείρα των άλλων έχασα την εμπιστοσύνη στον εαυτό μου.
«Γι' αυτό ήρθα σε σας... Το μαντέψατε, γιατρέ. Δεν τολμώ να είμαι ευτυχισμένη. Οι φόβοι αυτοί, οι αγωνίες μπροστά στους κινδύνους μιας μητρότητας που ήρθε τόσο αργά, με τρομάζουν. Ξέρω ότι οι άλλοι δεν τους σκέπτονται και λένε με ένθουσιασμό: «Κάλλιο αργά παρά ποτέ. Ο άνδρας μου μου κρύβει τις δικές του ανησυχίες για να μη χειροτερεύει τις δικές μου. Παρατηρούσα χθες τους γκριζούς κροτάφους του, για τους οποίους μιλά με πίκρα. Θέλει κι' αυτός να νικήση το χρόνο που διαρρίνει επάνω μας. "Ένα παιδί δεν θα ήταν η μεγαλύτερη χαρά μας»

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ο γιατρός δεν δέχθηκε ούτε μια φορά όλη τη μακριά αυτή εξομολόγηση. Καταλάβαινε πολύ καλά το δράμα της γυναίκας αυτής. Είχε άσπασει, άλλωστε, ένα πλήθος τέτοιες εξομολογήσεις—και πιο μακρές μάλιστα. Κι' απαντώντας στη γυναίκα αυτή απάντα στο πρόβλημα όλων των γυναικών, από τριάντα ως σαράντα χρονών, που πρόκειται να αποκτήσουν για πρώτη φορά παιδί και νιώθουν δισταγμούς κι' αγωνίες.
«Ας υποθέσουμε πως είσατε τριάντα ένηνα χρονών κι' αποκτήσατε ένα κοριτσάκι. Είκοσι πέντε χρόνια αργότερα θα δίνετε ίσως, σαν γιαγιά, το μπιμπιρόν στο κοριτσάκι του κοριτσιού αυτού. Μα θα ρωτήσετε θα ζώ ως τότε;

Πρώτα—πρώτα έχετε όλες τις πιθανότητες να ζήσετε κανονικά, εκτός αν σας συμβεί κανένα δυστύχημα ή κακοτυχία, πράγμα όμως που μπορεί να συμβεί σε οποιαδήποτε μητέρα μικρή ή μεγάλη. Αν βλέπετε τα πράγματα μαύρα αυτό σημαίνει πως δεν πιστεύετε στη ζωή.
«Ένας μέμπτης που σας επιβάλλει μερικές νύχτες άγρυπνίας για μια ιλαρά ή σας υποχρεώνει να μαζέψετε είκοσι φορές από χάρη την κουκουνίστρα του κάνει για τη νεανικότητά σας πολύ περισσότερα από όσα θα έκανε η κόουρα σ' ένα ινστιτούτο καλλονής. Γιατί αυτό αναγκάζει όλες τις κοιμισμένες ψυχικές ικανότητες να ζυτνήσουν. Κι' αυτό είναι το καλύτερο ξανάνωμα.

Πρέπει να κάνω κανείς παιδιά όσο είναι νέος, λέει η λαϊκή σοφία. Κι' όχι μόνο η λαϊκή σοφία μα και όλες οι μητέρες που τις εκνευρίζουν οι αταξίες και οι διαβολίες των παιδιών. Όλος, φυσικά, ο κόσμος συμφωνεί σ' αυτό: ένα νεανικό, ευκίνητο σώμα, οι άθικτες ακόμα δυνάμεις και ο ένθουσιασμός της νεότητας αντιμετωπίζουν καλύτερα τις απαιτήσεις και ψυχικές απαιτήσεις της νεότητας και για το παρόν, αλλά και για το μέλλον. Πριν από τα είκοσι πέντε χρόνια δεν χωρεί αμφοιβολία πως οι συνθήκες είναι πολύ πιο ευνοϊκές για τη μητρότητα.

Μα έπειδη στην ηλικία εκείνη είναι περισσότερο ευνοϊκές, δεν σημαίνει καθόλου ότι αποκλείονται όλες οι άλλες δυνατότητες. Έφ' όσον η φύση σας επιτρέπει να γίνετε μητέρα, τίποτε δεν αντιτίθεται στο να χρησιμοποιήσετε την άδεια αυτή. Ο οργανισμός σας είναι υγιής, ελάχιστοι είναι οι λόγοι που να μην γίνετε μητέρα. Το πολύ—πολύ να σας κουράσει κάπως περισσότερο η γέννηση ενός παιδιού, ή ενεργητικότητά σας είναι κάπως μειωμένη και κάπως πιο δύσκολα ανακτάτε πάλι τη... γραμμή σας. Άλλα και οι πιθανότητες να αποκτήσετε διδυμα είναι περισσότερες!

Έν τούτοις, μια διμην εγκυμοσύνη σ' όλες γυναικές πάσους από καρδιακές, πνευμονικές ή κυκλοφοριακές διαταραχές είναι κάπως δύσκολη, γιατί ο οργανισμός, λιγότερο νέος πια, θα άμυνήθ ασθενέστερα. Τα κληρονομικά φαινόμενα υπάρχουν κινδύνος να τονισθούν, πρό πάντων αν πρόκειται για το πρώτο παιδί. Τα σαράντα χρόνια απαιτούν φρόνηση: ένας καλός γιατρός και μια καλή κλινική θα σας είναι απαραίτητα για να αντιμετωπίσετε όπως πρέπει τα πράγματα.

Πρόκειται να ζυγίσετε τους κινδύνους και τις δυσκολίες στο σωστό τους μέτρο και να σταθμίσετε το αν η θυσία είναι μεγαλύτερη από τη χαρά που επιδιώκετε. Σ' αυτό όμως το ζήτημα μόνο έσεις θα κρίνετε.

ΤΙ ΘΑ ΣΚΕΦΘΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ;

Όταν όμως έχετε μεγαλύτερα παιδιά; Υπάρχουν γονείς που νιώθουν

με δύσκολη θέση, προκειμένου ν' αναγκάσουν στα μεγαλύτερα παιδιά τους ό,τι πρόκειται ν' αποκτήσουν ένα καινούριο αδελφό.

Πολλοί άλλοι πάλι νιώθουν ένα μικρό κρό. Συνήθως αυτός εξαλείφεται μπροστά στη χαρά των παιδιών των όχτων ως δέκα χρονών, που βλέπουν το μικρό αδελφάκι τους σαν ένα υπέροχο παιχνίδι. Από την εφηβική ηλικία όμως τα πράγματα αλλάζουν, και τα παιδιά νιώθουν κάποια δυσανεμία. Γιατί στην περίπτωση αυτή είναι οι θεαταί ενός παιχνιδιού που νιώθουν ότι είναι σε θέση να πραγματοποιήσουν κι' αυτοί—το παιχνίδι του έρωτα. Άλλα η δυσανεμία αυτή αφίνει συχνά τη θέση της στην τρυφερότητα. Καμιά φορά μπορείτε ν' αντιμετωπίσετε τη ζήλεια των μεγαλύτερων παιδιών ή και κακή συμπεριφορά απέναντι στο νεογέννητο παιδί. Δεν υπάρχει όμως λόγος να δραματοποιήτε την κατάσταση. Οι νέοι γρήγορα θα φύγουν από το σπίτι για τις δουλειές τους ή για τις σπουδές τους. Οι κοριτσίδες αυτές θα κυριαρχήσουν στο πνεύμα τους πάνω από κάθε άλλη.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΠΑΙΔΙ: ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Όταν η κυρία Π. ξαναπαντρεύτηκε, κι' αυτή και ο άνδρας της αποφάσισαν σιωπηρά να μην κάνουν παιδιά. Από τον πρώτο της γάμο η κυρία Π. είχε μια κόρη δώδεκα χρονών κι' ένα αγόρι ένηνα. Κι' όμως το παιδί ήθελε. Η κυρία Π. κατέληξε από την ίδια χαρά που κυριεύσει και τον άνδρα της. Εκείνο που ήταν πρόβλημα, ήταν η αντίδραση των άλλων δύο παιδιών μπροστά στο μικρό αυτό αδελφό, που ήταν από άλλον πατέρα. Κι' όμως, τα παιδιά ήταν ακόμα πιο ευτυχισμένα από τους γονείς. Η καινούργια αυτή οικογένεια, με τον ξένο εκείνον πατέρα, γινόταν η αληθινή τους οικογένεια γιατί είχε βρή τον ακρογωνισμό της λίθο: το παιδί αυτό που τους συνέδεε όλους με την αγάπη που έννοιωναν όλοι γι' αυτό.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΑΣ

Για να δούμε όμως την αλήθεια: η ηλικία είναι εκείνη που σας τρομάζει να κάνετε παιδί ή μήπως είναι κάτι άλλο; Ένα επάγγελμα π.χ. που απαιτά, οι ήσυχες θραυές σ' ένα φιλικό σπίτι που σας τραβεί ή διανοητική του, ή επιθυμία να διατηρήσετε τη γραμμή σας, είναι τόσες ευχρηστίες και θεσμοί που δοδάζει ότι θα διακοπούν, έτσι δεν είναι;

Με λίγη ειλικρίνεια θα ομολογήσετε ότι εκείνο που νομίζετε φρόνηση και προβλεπτικότητα είναι προφάσεις που προβάλλετε για να μην αλλάξετε τις συνήθειές σας. Ίσως αυτές να έχουν σκληρύνει την καρδιά σας, σε σημείο που να μη μπορεί πια ν' ανοίξει, όπως της γυναίκας που είδαμε παραπάνω να εξομολογήται στο γιατρό.

Όταν μια γυναίκα τριάντα χρονών παλεύει από το πρωί ως το βράδυ με τέσσερις φανακλάδες πισιρίκους, την άκουτε να ληη συχνά ότι μετάνιωσε γιατί στερήθηκε πολύ γρήγορα την ανεξαρτησία της. Αν έσεις διατηρήσατε ως τώρα την ανεξαρτησία σας, θα ξέρετε ότι έχει κι' αυτή τα όριά της. Η ελευθερία είναι σαν ένα καλό εργαλείο. Σε τί μας χρησιμεύει αν όχι να το δώσουμε για κάτι, ή σε κάποιον να το χρησιμοποιήσει; Το παιδί σας δεν πρέπει να ναι για σας ούτε μια παρηγοριά, ούτε ένα στήριγμα στα γερατιά, αλλά κάτι που αγαπάτε. Που τ' αγαπάτε για κείνο και μόνο, όχι για τον εαυτό σας—προσέξτε, εκεί είναι ο κίνδυνος. Εκεί επίσης βρίσκεται και η υπέροχη ανταμοιβή, γιατί είναι κα- νείς τόσο πιο ευτυχισμένος, όσο περισσότερη αγάπη δίνει. Όποιαδήποτε κι' αν είναι η ηλικία των γονέων, το παιδί είναι το συμπλήρωμα της αγάπης τους.

Η ΖΥΓΙΑΡΙΑ ΚΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Αν η γέννηση ενός μωρού ήταν ο καρπός μιας αστυρής λογικής, όλα τα παραπάνω επιχειρήματα δεν θα αξίζαν τίποτα. Κι' αυτό θα ήταν πολύ θλιβερό.

Ευτυχώς, είναι τις πιο πολλές φορές το παιχνίδι της ζωής, ή όποια δεν κάνει προβλήματα, για να μην προβλέψη λανθασμένα. Είναι η εμπιστοσύνη στην αύριο, που οποιαδήποτε θάρρη, ή εμπιστοσύνη στον έρωτα που μερικές φορές θριαμβεύει χωρίς μάχη.

Θυμηθείτε το Ευαγγέλιο. Γράφει ότι η Έλισάβετ, πολύ προχωρημένη στα χρόνια, συνέλαβε παιδί που το άνωμασαν 'Ιωάννη κι' έγινε αργότερα ο 'Ιωάννης ο Βαπτιστής. Άλλα ο πατέρας του δέχθηκε με τόσο σκεπτικισμό την αναγγελία της γεννήσεως του παιδιού αυτού, ώστε ο Θεός, για να τον τιμωρήσει τον κατέστησε άλαλο ως την ημέρα της βαπτίσεως του 'Ιωάννη. Μη δείχνετε λοιπόν και σεις τον ίδιο σκεπτικισμό, όπως έ- κεινος στις υποσχέσεις της χαράς. Αλλοίμονο αν σε κάθε πράξη μας, σκεπτόμαστε πρώτα την αύριο. Δεν θαχάμε παρά να καθίσουμε με σταυρωμένα τα χέρια περιμένοντας το θάνατο.

Μαρί-Ζοζέφ Φερεόλ

Δεν έχετε να φοβηθείτε ούτε κοκκίνισμα ούτε σκασίματα ούτε λειχήνες. Και το σπουδαιότερο ούτε ρυτίδες.

Άρκει:

Το δέρμα σας (πρόσωπο, λαιμός, χέρια).

- Να καθαρίζεται κάθε βράδυ με **Mousse**
- Να συντηρήται και να τονώνεται με **Crème**
- Να προστατεύεται την ημέρα με **Neige**

Quallis

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ - ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Δέχεται Πανεπιστημίου 46,
(Γωνία Χαρίλαου Τρικούπη).
αριθ. τηλ. 614-620.

100%
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ
ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΩΔΑΝΑ ΥΠΕΡΟΥΝΑ ΕΙΜΑΡΤΕ ΔΕΝΑΝΟΥΝΤΟΙ
ΕΠΕΡΑΤΡΙΚΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΕΣΤΗΤΙΚΕ ΜΟΔΕΡΝΕ
M. KASTRIOTIS
ΟΔΟΣ ΠΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΛΗΝΗ ΤΗΛ. 315-010

"Π. Δρόσος"
Υγεία και Εμπειρία
ΕΡΜΟΥ 37 ΤΗΛ. 21-437 ΑΘΗΝΑΙ

«Η Κυρία Ρεκαμιέ», έργο του Νταβίντ. Βρίσκεται στο μουσείο Λούβρου.

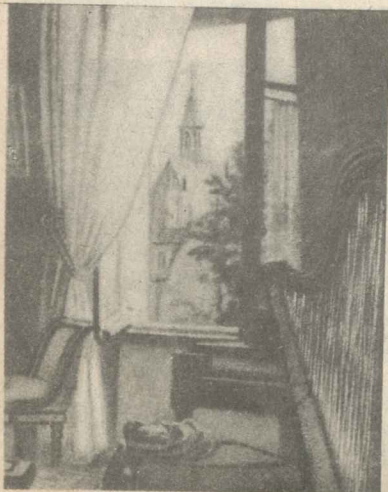
ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ;

Τό πιστοποιητικό γεννήσεώς της —που χρονολογείται από το 1777— γράφει: 'Ιωάννα—Φραγκίσκη — 'Ιουλιέτα — 'Αδελαΐς Μπερνάρ, κόρη του 'Ιωάννου Μπερνάρ, συμβολαιογράφου στη Λυών. Λίγο αργότερα— για ποιά άραγε λόγο;— ο άσημαντος αυτός επαρχιακός γραφιάς εκλήθη σε άνωτερα αξιώματα στο Παρίσι: άνωμάσθηκε σύμβουλος του βασιλέως. Πολλοί υποπτεύθηκαν ότι σ' αυτό είχε συντελέσει η κυρία Μπερνάρ, ώραιότατη και εξυπνότατη γυναίκα. 'Η 'Ιουλιέτα (που αργότερα έγινε 'Ιουλιέτα) ανατράφηκε στο μοναστήρι της 'Ερήμου, στα περίχωρα της Λυών. Ξαναγυρίζοντας στο Παρίσι, στους γονείς της, που έκαναν μία πολυτελέστατη ζωή, η 'Ιουλιέτα παντρεύτηκε, σε ηλικία δεκαπέντε χρονών, τον τραπέζιτη Ζάκ— Ρός Ρεκαμιέ, που ήταν τότε σαράντα δύο χρονών.

Γάμος άρκετά άταίριαστος, που ο κύριος Ρεκαμιέ—καταγόταν και αυτός από τη Λυών και ήταν οικογενειακός φίλος των Μπερνάρ—έκρινε καλό να εξηγήσει σε κάποιο φίλο του: «Μπορεί να πούνε», γράφει, «ότι τα αίσθηματά μου, για την κόρη προέρχονται από τα αίσθηματά που είχα για τη μητέρα. 'Αλλά όλοι όσοι συγχάσουν σ' αυτό το σπίτι ξέρουν καλά ότι μόνο φιλία με συνέδεε μ' αυτήν, ύστερα από ένα αίσθημα ίσως λίγο πιο ζωφό, που είχα στην άρχη της γνωριμίας μας».

Έτσι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα γεμάτο μυστήριο αίνιγμα: οι περισσότεροι διογράφοι της κυρίας Ρε-

Μία άποψη του θαυμασίου διαμερίσματος του 'Αμπαιύ - δ - Μπουά.

Η μεγάλη εμπνεύστρια του Σατωμπριάν

Μαντάμ Ρεκαμιέ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΕ ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΘΕΣΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τ' όνομά της έμεινε στην ιστορία σαν συνώνυμο με τη χάρι, την ύψοχη γοητεία, τη χαμογελαστή καλωσύνη, το μυστήριο. Δημιούργησε ένα στυλ: δεν μιλάει και σήμερα άκόμα για κρεβάτι συλ Ρεκαμιέ, για καμμοισι Ρεκαμιέ. Καί, πάνω άπ' όλα, τ' όνομά της έμεινε συνδεδεμένο με τ' όνομα του Σατωμπριάν. Κατά δάθος, όμως, πολλές σελίδες της ζωής της μένουν και σήμερα άκόμα αινιγματικές. Αύτη, που τόσα είχε δει και τόσα είχε άκούσει, όχι μόνο δεν έγραψε άπομνημονεύματα, αλλά παρακάλεσε, αντίθετα, τους συγγενείς της να κάμουν τις λίγες σημειώσεις που είχε, παρακλησι που, άλλωστε, δεν έγινε όλη σεβάστη.

ρα, ο Μπερνάρ άφέθηκε ελεύθερος. 'Ο Ναπολέον άρχισε τότε να φλεοτάρη την κυρία Ρεκαμιέ, την προσέκαλε μάλιστα και στην αναγορευσί του, αλλά αύτη άρνήθηκε να παρευρεθί. Έτσι, όταν αργότερα οι δουλειές του συζύγου της δεν πήγαιναν καλά, η κυβέρνηση άρνήθηκε να τον ενισχύσει. Στο στρατηγό Ζουνό, που δοκίμασε να επέμβη, ο αυτοκράτωρ απάντησε:

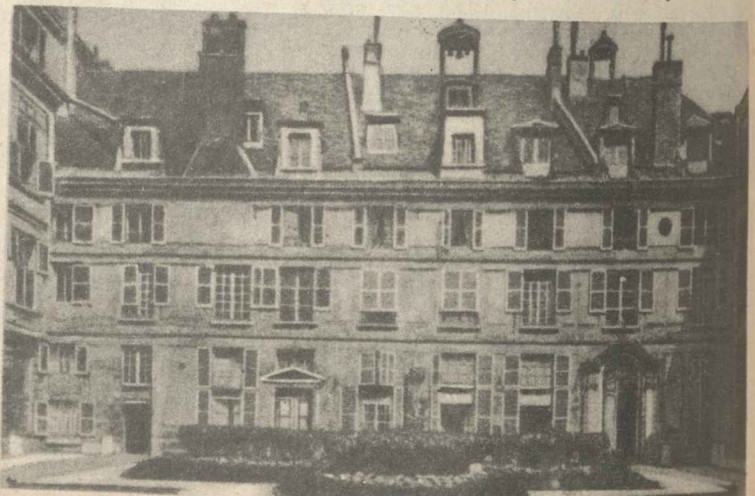
«Δεν είμαι έραστής της κυρίας Ρεκαμιέ έγώ. Καί δεν έχω διάθεσι να βοηθήσω έμπορευόμενους που κρατούν σπίτι με έξακσίσεις χιλιάδες φράγκα το χρόνο, κύριε Ζουνό!»

Οι Ρεκαμιέ υπόμειναν με θάρρος τη δυσμένεια αύτη. Πούλησαν το μεγάλο τους της όδοι Μόν—Μπλάν κι' εγκαταστάθηκαν σε ένα πολυτελές έπιπλωμένο διαμέρισμα. Λίγον καιρό αργότερα η 'Ιουλιέτα έχασε τη μητέρα της. Άπογοητευμένη δέχθηκε την πρόσκλησι της κυρίας Στάελ να πάει στην Κοππέ.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ

Όταν έφθασε εκεί η 'Ιουλιέτα δρέθηκε σε όλόκληρο δίκτυο ραδιούργιων. 'Η κυρία Στάελ, που είχε χάσει τον άνδρα της, συζούσε με τον Γάλλο πολιτικό, συγγραφέα, Μπενζαμέν Κονσταν, που σκόπευε τότε να την εγκαταλείψει. ('Ο έρωτάς τους περιγράφεται στο έργο του Κονσταν «Αδόλφος»). 'Ανάμεσα στους καλεσμένους ήταν και ο πρίγκηπας Αύγουστος της Πρωσίας. Είκοσι τεσσάρων χρονών τότε ο πρίγκηπας είχε τη φήμη Δόν Ζουάν. Δεν άργησε όμως να γοητευθί από την 'Ιουλιέτα, που

Τό 'Αμπαιύ - δ - Μπουά κατεδαφίσθηκε το 1907. Μέσα σ' αυτό το κτίριο, που παλιότερα ήταν μοναστήρι, έζησε από το 1819—1849, που πέθανε.

ύστερα όμως άφησε την ύπόθεσι να κρανηση και στο τέλος άρνήθηκε καταπονηματικά. Όσο για την 'Ιουλιέτα, προσπάθησε για κάμποσους μήνες να πείσι τον Αύγουστο να κάμει ύπόμνη, πριν του φανέρωσι ότι ο γάμος τους ήταν άδύνατος και του άποσπηση μόνο τη φίλια της. Όπως πολλοί έρωτευμένοι, ο πρίγκηπας τάχισε μαζί της, γράφοντάς της ταυρόχρονα εκατοντάδες έπιστολές που κάμσε μία τους ήταν—έτσι έγραφε—η τελευταία.

Άλλά πριν φτάσι στο σημείο αύτό της καρτερικότητας, η 'Ιουλιέτα έβρισκε από την άποτυχία αύτη τέτοια άπελπισία, ώστε άποπειράθηκε να αυτοκτονήσει. Είναι δύσκολο να φαντασθούμε την άληθινή εξέγηση της στάσεώς της. Ψυχολογικό αδιέξοδο: Εύθυμοσύνη, στον Ρεκαμιέ να δα είχε κάνει γι' αύτη; Κανείς δεν έβρι άκριδώς. Γεγονός πάντως είναι ότι άπ' όλους όσους τράδηξε πίσω της, τον Μπαλλάν, τους 'Αντριέν και Ματιέ ντε Μονμουρανσύ, και άλλον τον Μπενζαμέν Κονσταν, ο Αύγουστος της Πρωσίας είναι ο μόνος που την άγάπησε. Τουλχάστουν ός τη στιγμή που ήρθε ο 'Γόησις.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο 'ΓΟΗΣ;

Πάντοτε πιστή στη φίλια τους, η κυρία Ρεκαμιέ έκανε για λογαριασμό της φίλης της— της κυρίας ντε Στάελ—διάδιαγμα με το σκοπό να πετύχη να εκδοθί στη Γαλλία ο τρίτος τόμος του διδίου της «Περί Γερμανίας», που οι δυο προηγουμένοι τόμοι του είχαν ήδη κυκλοφορήσει. 'Η κυβέρνησι διάταξε την καταστροφή του έργου και η κυρία Ρεκαμιέ παρακληθηκε να άπομακρυνθί σαραντά λεύγες τουλάχιστον από το Παρίσι...

Πήγε στη Λυών, όπου γνώρισε τον Μπαλλάν, που της έμεινε πιστός, και ύστερα στη Ρώμη όπου έγινε έγκαρδια δεκτι από τη γαλλική παροικία.

Τό τέλος, όμως, της εξορίας πλησίαζε. Στις 3 Μαΐου 1814, έμπαινε στο Παρίσι ο Λουδοβίκος ΙΗ' και οι Ρεκαμιέ μπορούσαν πιά να επανευγασθύν στην πρωτεύουσα και να άνοήσουν το σαλόνι τους. 'Η 'Ιουλιέτα ξαναδράκη την άσπλημένη της Κορίνα (έτσι έλεγε την κυρία Στάελ, που όπως είναι γνωστό, έχει γράψει τό έργο «Κορίνας», που οι δοκιμασίες της είχαν τελειώσει πιά. Τρία χρόνια όμως αργότερα, στις 14 'Ιουλίου 1817, η κυρία Στάελ πέθανε ύστερα από μία άρρώστεια που έμεινε με παραδειγματικό θάρρος.

Εκεί, στο προσκέαλό της, η 'Ι-

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ

Τό να προσπαθούν οι κοπέλλες να δούν στο όνειρο τους εκείνον που πρόκειται να πάρουν για άντρα είναι μία πολύ παλιά πρόληψι στον έλληνικό και στους άλλους λαούς.

Στην Αίγινα για να προκαλέσουν το ναυτικό όνειρο γίνεται το κάλεσμα ή το προσκέαμα ή το δέσιμο της μοίρας. Μοίρα δέ ένοούν οι Αιγίητες, τη μεγάλη μοίρα, εκείνη που κρατάει στα χέρια της τό ριζικό δλων των ανθρώπων και θεωρείται κοινή για όλους: 'Η μοίρα όλων μας, που κρατάει στο χέρι της τις τύχες μας.

Η κοπέλλα που ζητάει να μάθί ποιάς θα είναι εκείνος που πρόκειται να πάρι άντρα, τη νύχτα, πριν από τον ύπνο, περιζώνεται το χρυσομάνηλο και δίνει τις δυό άκρες του, από πίσω της, σε τρεις κόμπους έ-ώ λέγει:

Στη Μόλυβο στην Κάλυδο στην Τουρλομαρροπηγή εκεί είν' οι μοίρες των μοιρών, εκεί είναι κι' ή δική μου. 'Αν κάθεται, να σηκωθί, κι' αν είν' όρθή, να δράμει νάρθη άπόψε να μου πη, ποιόν άντρα θελά πάρω».

ουλιέτα συνάντησε τον ύποκόμητα Σατωμπριάν. Είχε επίτελους χωρίσει από τον άνδρα της, αλλά φρόντιζε για τη συντήρησί του, χάρις στα άτομικά της έισοδήματα. Λίγον καιρό αργότερα ήρθε να εγκατασταθί στο 'Αμπαιύ—δ—Μπουά, παλαιό μοναστήρι πρώτα των Εσγγελιστριών καλογραιών και ύστερα των Κιστερκινών καλογερών. Είχε πάντοτε τη μικρή αλή της, άνάμεσα στην όποία ήταν προσωπικότητες όπως ο διάσημος ήθοποιός Ταλμά, ο Μέντερνιχ και άλλοι.

Έχουν γραφή πολλά για την αίσθηματική ψυχρότητα του Σατωμπριάν προς τις πολυάριθμες γυναίκες με τις όποιες συνδέθηκε (έκτος άπ' τη δική του που έκτιμούσε και φοβόταν λιγάκι). Μά αν η 'Ιουλιέτα υπέφερε από τον έγωισμό και τη φιλοδοξία του, ήταν άναμφισβήτητα ή γυναίκα που ο Σατωμπριάν άγάπησε περισσότερο και στην όποία έμεινε πιστός.

Πολλές φορές άπομακρύνθηκε από κοντά της για να άσχοληθί με πρεσβείες, που τις ώφειλε στις σχέσεις της 'Ιουλιέτα, αλλά της έγραφε τακτικά και μάλιστα πολλές φορές την προσέκαλε να πάι να τον συναντήσι. 'Η 'Ιουλιέτα δεν δέχθηκε, αλλά τον περίμενε διαβάζοντας τα γράματά του. Στο 'Αμπαιύ - δ - Μπουά γράφτηκε όλο σχεδόν τό έργο «'Αναμνήσεις πέραν του τάφου». Ένα χρόνο μετά τό θάνατο της γυναίκας του, ο Σατωμπριάν πρόσφερε στην 'Ιουλιέτα τό όνομά του. 'Ηταν τότε ηλικιωμένος και σχεδόν τυφλός. 'Η 'Ιουλιέτα συγκινήθηκε, αλλά δεν δέχτηκε. Είπαν ότι άρνήθηκε, έπειδή έννας δικηγόρος της συμβούλεψε να μην άναμειχθί στις πολύ μπερδεμένες δουλειές του Σατωμπριάν.

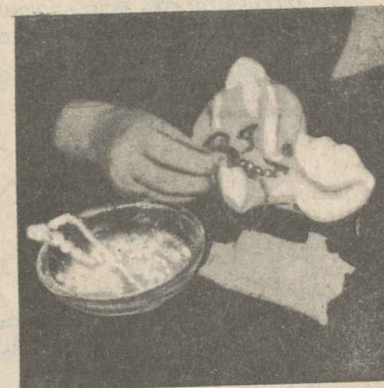
Έτσι ή κυρία Ρεκαμιέ πέθανε τό 1849, άφίονοντας γύρω της τη γοητευτικότερη άνάμνησι. Πώς μπορεί κανείς να την καταγορήσει γιατί διαρκώς την περιτριγυρίζαν, την άγαπούσαν, την έκθειάζαν; 'Ηταν ένα ύπεροχο άληθινό πλάσμα.

Άς άρήσουμε στην περιόφημη Γαλλία ποιήτρια Μαρσελίν Ντεμπρίν—Βαλμόρ να συμπληρώσι, με τις παρακάτω γραμμές ενός γράμματος στον άνδρα της, το ύπεροχο πορτραίτο του Γάλλου ζωγράφου Λουί Νταβίντ, που βρίσκεται στο μουσείο του Λούβρου:

«Ό,τι μπορείς να όνειρευθής πιο γλυκό, πιο τρυφερό, πιο ώροιο, πιο χαριτωμένο ήταν ή κυρία Ρεκαμιέ. Με φίλησε δέκα φορές. Καί είναι, έξερεις, άπλη, όπως άπλη είναι και ή καλωσύνη!»

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Δώστε καινούργια όψη στα κοσμήματά σας...

Όπως τά φορέματά σας έ-τσι και τά κοσμήματά σας, πρέπει να φρεσκάρονται κάθε τόσο για να ξαναπαίρνουν τη λάμψι τους και να γίνωνται πιο ώροια. Σας δίνουμε έδω μερικές συμβουλές χρήσιμες για τό καθάρισμά τους

ΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΠΕΤΡΕΣ: Με οινόπνευμα 90 βαθμών ή κολώνια με μεγάλο βαθμό οινόπνεύματος. Τρίψτε τα μ' ένα λεπτό πανί βουτηγμένο μέσα σ' αυτό και γυαλίστε τα ύστερα καλά μ' ένα πανί στεγνό και μαλακό.

ΤΑ ΚΟΡΑΛΙΑ: Μέσα σε χλιαρή σαπουνάδα. Τρίψτε τα μαλακά μ' ένα κομμάτι λεπτό ύφασμα, ξεπλύνετέ τα, άφήστε τα να στεγνώσουν και γυαλίστε τα μ' ένα κομμάτι δέρμα σαμουά.

ΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ: Μέσα σε χλιαρό νερό. Βάλτε τα σ' ένα σακκούλακι από λεπτό ύφασμα, πασπαλισέτέ τα με άλάτι, κλείστε τό σακκούλακι και κουνήστε το πάει κι' έλα μέσα στο νερό μέχρις ότου λιώσι τό άλάτι και άνακατευθί με τό νερό. Άφήστε τα μαργαριτάρια να στεγνώσουν στον άέρα, σε θερμοκρασία που να κυμαίνεται μεταξύ 18—20 β.

Ο ΧΡΥΣΟΣ: Μέσα σε χλιαρή σαπουνάδα. Τον άνακινείτε επί ώ-ρα πολλή, τον ξεπλύνετε και ύστερα τον άφήνετε να άποργίσι σ' ένα κομμάτι πανί. Στο τέλος τον γυαλίζετε με δέρμα σαμουά.

ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ: Μέσα σε οινόπνευμα. Άφήστε τα επί δυό ώ-ρες κι' ύστερα βουτήστε τα ά-παλά για να μην κάνετε καμμία ζημιά στο δέσμηό τους. Σκουπίστε τα ύστερα προσεκτικά με ένα κομμάτι από δέρμα σαμουά.

Και κοιμάται με την πεποίθησι πως θα δει στον ύπνο της εκείνον που θα παντρευθί. Παρόμοιες προλήψεις ύπάρχουν και σε άλλες περιοχές της χώρας μας, κυρίως της υπαίθρου. Σίγα—σίγα όμως σβύνουν και πεθαίνουν και οι νέες αντίληψεις για τις έκδηλώσεις της ζωής διαδίδονται και κατακτούν τη νέα γενιά. Οι κοπέλλες πολύ λίγο πιά πιστεύουν στη μοίρα.

"Όπως οι κυρίες και δεσποινίδες φροντίζουν τα φορέματά τους και δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην εμφάνισή τους, έτσι και τα παιδιά σε οποιαδήποτε ηλικία κι αν βρίσκονται, πρέπει να παρουσιάζονται όσο μπορούν πιο καλοντυμένα, πιο καθαρά και πιο κομψά. Αυτή η φροντίδα φυσικά ανήκει στη μητέρα που με το έμπειρο μάτι της θα ξεχωρίσει ποιο φόρεμα ή ποιο κοστούμáκι θα πηγαίνει καλύτερα στα παιδιά της. Οι σελίδες αυτές έχουν λοιπόν σκοπό να βοηθήσουν τις μητέρες να διαλέξουν ένα από αυτά τα σχέδια που είναι κατάλληλα για διάφορες ηλικίες και είναι σχεδιασμένα από γνωστούς μοντελίστες παιδικών φορεμάτων.

1

2

3

5

4 Άπογευματινό φόρεμα, για μικρή κοπελλίτσα από ζωηρό χρώμα δελουδο. 'Η ζώνη είναι από σατέν αντίθετου χρώματος. Έχει ντεκολτέ τετράγωνο και το μανίκι είναι φούσκα.

5 Φορεματάκι στο ίδιο σχέδιο με το προηγούμενο, για πιο μικρά κοριτσάκια. Στη ζώνη και στα μανίκια στολίζεται με μικρά τριανταφυλλάκια. Είναι δελουδινό ή σατέν.

6 Ντέ πιές για κοριτσάκι 10—12 ετών. Γίνεται από καλή τσόχα ή από ευρωπαϊκή διέλα και η φούστα στολίζεται με κουμπάκια ενώ η θέατα πέφτει ριχτή και πολλή κοντή.

7 Ντέ πιές για πιο μεγάλο κοριτσάκι από μάλλινο ύφασμα. 'Η φούστα πέφτει φλού με λίγες σουρίτσες και η θέατα έχει ψεύτικα πλάτ και ζωνάκι και γιακά από δέρμα.

8

9 Κομψό φόρεμα από ευρωπαϊκή διέλα. 'Η φούστα είναι κομμένη σε φύλλα φαρδειά. Το κορσάκι έχει μπαντό ντεκολτέ και ζώνη που δένει και καταλήγει σε όμορφα κρόσια.

9

12

13

12 Παλτουδάκι από καμήλα ύφασμα σε πολύ ωραία γραμμή. Έχει φαρδειά ρεγκλάν μανίκια. Παιδιά και μανσέτες γαρνίρονται με γούνα.

13 Παλτουδάκι από ευρωπαϊκή ημιδελτίνα, γαρνιρισμένο με έξοχα γαζιά. Έχει μεγάλες τσέπες, γακά στρογγυλό, κουμπία από δέρμα.

14

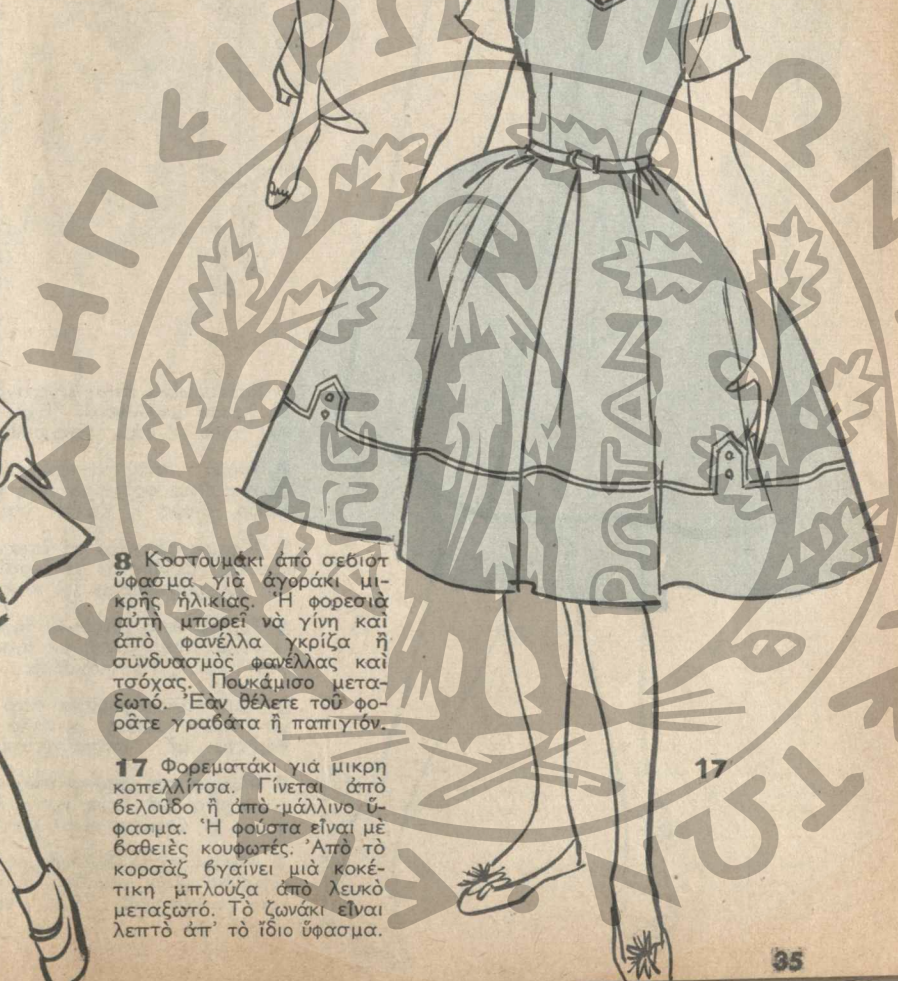
15

16

15 Κομψό φορεματάκι από λεπτό μαλλινάκι. 'Η φούστα έχει κουφώπιτες σε άραία διαστήματα. Το κορσάκι είναι άμυστέ και έχει μανικέκι κομμένο φούσκα.

16 Φόρεμα από καρό μαλλινάκι. 'Η φούστα είναι φαρδειά με σουρίτσες. Το κορσάκι είναι άμυστέ με πατιλέτα εμπρός και δυο τσεπούλες αλλά αρκετά χαμηλά.

17

8 Κοστούμáκι από σεβίλο ύφασμα για αγοράκι μικρής ηλικίας. 'Η φορεσιά αυτή μπορεί να γίνει και από φανέλλα γκριζα ή συνδυασμός φανέλλας και τσόχας. Πουκάμισο μεταξωτό. Έαν θέλετε του φοράτε γραβάτα ή παπιγιόν.

17 Φορεματάκι για μικρή κοπελλίτσα. Γίνεται από δελουδο ή από μάλλινο ύφασμα. 'Η φούστα είναι με βαθείς κουφώτες. Από το κορσάκι βγαίνει μια κοκτική μπλούζα από λευκό μεταξωτό. Το ζωνάκι είναι λεπτό απ' το ίδιο ύφασμα.

ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΠΑΚΗ ΒΙΤΡΙΝΑ

10 Φορεματάκι από ζέρσευ μάλλινο. 'Η φούστα είναι φαρδειά και σουρνώνει στη μέση με μια κορδέλα που δένει μπροστά. Το κορσάκι είναι άμυστέ με ζαπωνέ μανικέκι και μικρό τετράγωνο γιακαδάκι. Το φόρεμα αυτό γίνεται και από καλό ύφασμα.

11 Φορεματάκι από μάλλινο ύφασμα. 'Η φούστα είναι φλού με σουρίτσες ακατάστατες. Το ντεκολτέ στολίζεται με πλεκτό λάστιχο πλεγμένο αν φόρμ. Έχει μανίκι ζαπωνέ και ζωνάκι λεπτό που δένει μπροστά. Ζωνάκι άσορτι με το λάστιχο του λαιμού.

14 Φόρεμα από λαπέν για κοριτσάκι ηλικίας 10—13 ετών. 'Η φούστα είναι φαρδειά με σουρίτσες. Το κορσάκι άμυστέ με κοντό μανικέκι. Το φόρεμα στολίζεται με μια ζώνη που στο κάτω μέρος έχει φράντζα. Το γιακαδάκι από σατέν ή ταντέλα.

8 Ζακέτα σουετίνα γαρνιρισμένη με μαλί. 'Ο συνδυασμός αυτός είναι πολύ της μόδας, δίνει καινούργιο τόνο στην εμφάνισι.

9 Σπόρ φορεματάκι από τουήντ. 'Έχει μανίκι ρεγκλάν και γαρνίρεται στο ντεκολτέ με σουετίνα. Ζώνη φαρδιά από σουετίνα.

10 Κομψότατο φόρεμα από μοχαίρ ύφασμα. Είναι σε ίσια γραμμή και γαρνίρεται με δυο κουμπιά. Γιακάς με πέτα μεγάλα.

11 Κομψό ταγιέρ του παρισινού οίκου Λαμβέν Καστιγιό. Το ταγιέρ αυτό είναι από μάλλινο ύφασμα, έχει γιακά άστρακάν.

12 Σπόρ φόρεμα από χοντρό μπουκλές ύφασμα. Μπορεί να γίνει και από τουήντ ή από άλλο ύφασμα της προτιμήσεώς σας.

13 Φούστα με φαρδύ πλισέ, σε σκούρο τόνο και σε λεπτό μάλλινο ύφασμα. Βέστα ζέρσευ, ζαпонέ 3/4 μανίκι, ή ζώνη χαμηλά.

14 Ταγιέρ του Ιταλικού οίκου Φαμπιάνι. Είναι μονόχρωμο και γαρνίρεται με γούνινο γιακά. Γίνεται από τουήντ ή μπουκλές.

15 Φόρεμα σε ίσια γραμμή από λαινάς. 'Έχει μπατό ντεκολτέ μ' ένα κουμπί, τρουά κάρ μανίκι, φράντζα κάτω απ' το στήθος.

Μοντέρνα και κομψά σύνολα της εποχής

1 Χαριτωμένο απογευματινό φόρεμα από λεπτό μαλλινάκι. 'Έχει ζαпонέ μανίκι τρουά - κάρ, ιδιόρρυθμο ντεκολτέ.

2 Τρουά - πιές ταγιέρ από τουήντ. 'Η ζακέτα είναι φαρδύ και γαρνίρεται με κοίτλε δελουόδο, όπως ή βέστα και ο γιακάς.

3 Φόρεμα «άμπιρ» σε ίσια γραμμή. Το κορμάκι γαρνίρεται με νερόνι. Το φόρεμα συμπληρώνεται με κοντό ζακετάκι.

4 Ταγιέρ από μπουκλές ύφασμα. 'Η ζακετούλα είναι κοντή με σκιιστές τσέπες στο πλάι. Το γιακαδάκι στρογγυλό.

5 Πρωτότυπη φούστα από τσόχα. 'Έχει δυο τσέπες χαμηλά και κρόσι. Φοριέται με οποιαδήποτε μπλούζα.

6 Φόρεμα και ζακέτα από ντρά. Το φόρεμα είναι σε ίσια γραμμή στυλ «άμπιρ». 'Η ζακέτα είναι αρκετά κοντή.

7 Φόρεμα από δελουόδο, απλό και χαριτωμένο. Σαν μοναδικό του γαρνίρισμα έχει το παιχνίδι της τάγιας του.

16 Χαριτωμένο φόρεμα σε απλή γραμμή. 'Η ζώνη τονίζει το στήθος και έχει ξέφτια γύρω γύρω. Το μανίκι είναι ζαпонέ τρουά - κάρ.

17 Ντέ πιές από ασπρόμαυρο τουήντ. 'Η φούστα είναι στενή. 'Η βέστα γαρνίρεται στο γιακά και στις μανσέτες με λαστιχο πλεκτό.

Ἡ δραματική καὶ πονεμένη ζωὴ τοῦ μεγάλου Πολωνοῦ μουσουργοῦ Φριδερίκου Σοπέν

Μιά νύχτα, ὁ Σοπὲν πίστεψε ὅτι ἡ ἀναμονή του δὲν θὰ τελείωνε ποτὲ πιά. Ἡ Γεωργία Σάνδη εἶχε πάει στὴν Πάλμα μὲ τὸν Μωρίς καὶ στὸ γυρισμὸ τοὺς εἶχε πιάσει θύελλα. Ὁ

Τὸ Παρίσι ὅμως δὲν ἐξανόδωσε τὴ Γεωργία Σάνδη στὸν Σοπέν. Ἀντὶ νὰ τοὺς ἐνώσει πάλι, ἡ γαλλικὴ πρωτεύουσα ἀνάλαβε νὰ τοὺς χωρίσει.

Αὐτοὶ ἦταν οἱ δυὸ ἄξονες ποὺ στηριζόταν κάθε θέλησί του νὰ κάνῃ κάτι. Ἀποτελοῦσαν τὴν ἰσορροπία του, τὴν

Ἡ Γεωργία Σάνδη τοῦ ἔκρυψε τὴν ἀλήθεια γιὰ δυὸ ἀκόμα χρόνια. Ὅσοι δὲ ἔπεφόρτισε νὰ τοῦ

Τὸ δρᾶδυ τῆς 16ης Φεβρουαρίου
848, ὁ Σοπὲν ξαναεμφανίσθηκε

Χωρίστηκαν έτσι, στὰ σκαλο-
πάτια ἑνὸς παρισινοῦ σπιτιοῦ, σὰν
ἕνας ἄνδρας καὶ μιὰ γυναῖκα ποὺ μό-
λις γνωρίζονταν. Χωρίστηκαν, δια-
στικά, ἀκολουθώντας διαφορετικὲς
κατευθύνσεις, δρόμους διαφορετικοῦς

τας τις αχρηστες φίλιες της, του είπε, θα του έξεσφαλίξει μαθήματα, συναυλίες, μουσικές βραδυές και ό νέος, κουρασμένος, άπογοητευμένος από μιάν άναγκαστική άδράνεια, πίστεψε ότι βρήκε σ' αυτή τη σωτηρία του.

Στην Άγγλία, η Τζάιντ Στιόλιγκ

Ἡ κούρασι καὶ ἡ ἀρρώστεια τὸν
ἐξαντλοῦσαν, τὸν ἐξαντλοῦσε καὶ ἡ
Τζαΐν Στίρλιγκ μὲ τὸν παράλογο

Στὸ Παρίσι ἔμενε ὥρες ὁλόκληρες μόνος, χωρὶς τὴ συντροφιά τῆς Γεωργίας. Σάνδη ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ ἀδιαφορῇ τελείως πιά γι' αὐτόν.

«Από τον καιρό που είχε γυρίσει στο Παρίσι, ο Σπέντ δεν είχε δηλώσει από τους φίλους του να τον βοηθήσουν σε τίποτα, εκτός από το να βάλουν στο πιάνο, που δεν χρησιμοποιούσε πιά, μερικές διαλέξεις. Άφηνε να τον κάνουν ό,τι ήθελαν; είχε κρυφά κάνει δεκάμι πιά με τη ζωή. Έπιε πολλούς μήνες δεν ήξερε ούτε κι αυτή τη φτώχεια του, ούτε τη δουλειά που του έρχονταν από κάθε μεριά, δουλειά, κρυφή, διακριτική, για να μην την αντιληφθεί, να μη νιώσει ταπεινώσει.

Μόνο μιὰ φορά, ὅταν ἓνα τσέκ ἀ-
πὸ τὴ Τζαΐν Στίρλιγκ κινδύνευσε

Μιά ποικιλία από διαλεκτά Πλεκτά

Πολύ πρωτότυπη εσάρπα από άγκορά μαλλί, σε δύο παστέλ χρωματισμούς.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΛΕΞΕΤΕ ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΣΑΡΠΑ ΔΙΧΡΩΜΗ ΑΠΟ ΑΓΚΟΡΑ

Αυτή η ωραία εσάρπα που είναι τόσο πλούσια και μαλακή σαν γούνα, κάνει μια ωραιότατη εντύπωση. Είναι πλεγμένη σε δύο άπαλους χρωματισμούς και αυτή η εναλλαγή της φανταζι πλέξης την κάνει εξαιρετικά εντυπωσιακή και πρωτότυπη.

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμ. μαλλί άγκορά λεπτό 2-κλώνο σε χρώμα ροζ και 125 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 3½ 1 βελονάκι.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Μους = πλέκετε όλες τις βελόνες καλή. Φανταζι πλέξι = υπολογίστε 24π και πλέξτε: 1η βελόνα = καλή, αλλά για να πλέξετε τον κάθε πόντο θα γυρίζετε την κλωστή σας 3 φορές γύρω στη δεξιά σας βελόνα πριν να τραβήξετε τη βελόνα σας ανάμεσα από τον πόντο. 2η βελόνα: * πάρτε άπλεκτους τους 6 πρώτους πόντους της αριστερής σας βελόνας στη δεξιά σας βελόνα, αφήνοντας να ξεδιπλωθούν οι θηλιές που σχηματίστηκαν με

τά 3 ζετέ της προηγούμενης βελόνας, όπως και θα σχηματισθούν 6 μεγάλοι πόντοι. Αυτοί τους πόντους τώρα θα τους ξαναπλέξετε στην αρχή των πρώτων πόντους σε μια βοηθητική βελόνα και θα πλέξετε τους επόμενους 31π καλή και και πάλι θα πλέξετε τους 31π της βοηθητικής βελόνας. Συνεχίστε από * έως το τέλος της βελόνας. 3η και 4η βελόνα: καλή. Θα επαναλάβετε αυτές τις 4 βελόνες ακόμη 4 φορές για να σχηματισθεί κάθε τετράγωνο (20 βελόνες) με τη φανταζι πλέξι.

ΔΕΙΓΜΑ: 28π πλεγμένοι μους μας δίνουν 10 εκατ φάρδος.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Η εσάρπα αυτή έχει μήκος 1,50 μ. και φάρδος 45 εκατ. Θα πλέξετε 3 λουρίδες με το αγκορά και 2 λουρίδες με το άσπρο άγκορά. Για την κάθε ροζ λουρίδα θα βάλετε στις βελόνες σας 24π και θα αρχίσετε με 3 βελόνες καλή. Κατόπι θα πλέξετε τις 20 βελόνες της φανταζι πλέξι και ύστερα 38 βελόνες δλο καλή (μους). Θα συνεχίσετε εναλλάσσοντας τη φανταζι πλέξι και τη μους.

Για την κάθε άσπρη λουρίδα θα αρχίσετε με 23π τους οποίους θα πλέξετε 3 βελόνες καλή και κατόπι θα εναλλάσσετε 38 βελόνες μους και 20 βελόνες με τη φανταζι πλέξι.

* Όλες οι λουρίδες θα έχουν μήκος 1,50 μ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΗ

Θα ενώσετε όλες τις λουρίδες χωρίς να φωνωνται, εναλλάσσοντας μία λουρίδα ροζ και μία άσπρη. Κατόπι θα γαρνίρετε τις δύο άκρες της εσάρπας με κρόσι, το οποίο θα κάνετε ως εξής:

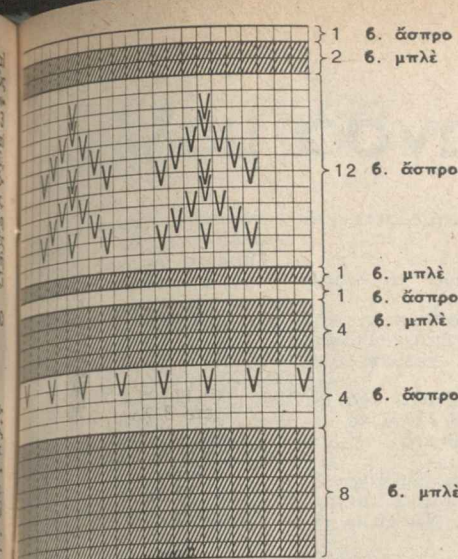
Κόψτε πρώτα το μαλλί σε μήκος 20 εκατ. Κατόπι παίρνετε το μασάκι από 3 κλωστές και διπλώστε το στη μέση. Μπήξτε το βελονάκι σας στην άκρη και πιάστε το κάθε μασάκι από το κεφάλι του. Περάστε αυτή τη θηλιά από πάνω με το βελονάκι σας όλες τις κλωστές του μασάκι και περάστε τις μέσα από τη θηλιά που έχετε στο βελονάκι σας.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΓΑΝΤΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΡΥΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

Πολλές αναγνώστριες μας ζητούν σχέδια για πλεκτά γάντια. Και δεν έχουν καθόλου άδικο γιατί είναι απαραίτητα για τον χειμώνα και χωριστά ότι αυτά που θα ετοιμάσουμε μόνες μας θα είναι πολύ καλύτερα από τα έτοιμα μάλλινα γάντια.

ΥΛΙΚΑ: 40 γρ. μαλλί Η.Ε.Κ. Κάμιν ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα της άρεσκάς.

Πλεκτά γάντια κατάλληλα για σπόρ εμψύχηση.

= θα κεντηθή με μπλέ μαλλί 2 βελόνες ύψος και 1 π. φάρδος.

Λίγο μαλλί σε αντίθετο χρωματισμό. 5 βελόνες Νο 2½, χωρίς κεφάλι.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2π = 2π καλή, 2π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Φανταζι πλέξι = 1η και 2η βελόνα: 2π ανάποδη, 1π καλή. 2η βελόνα: 1π ανάποδη 2π καλή, 4η βελόνα = καλή.

ΚΡΙΣΤΕΡΟ ΓΑΝΤΙ

Βάλετε στις βελόνες σας 53π και πλέξτε στρογγυλά 5 εκατ. Λάστιχο 2+2π. Πλέξτε κατόπι 2 γύρους ζέρσευ και αρχίστε τον αντίχειρα. Μετά το λάστιχο θα υπολογίσετε τους πόντους σας έτσι ώστε να έχετε 29π για το κάτω μέρος του χεριού που θα τους πλέκετε πάντοτε ζέρσευ και 24π για το επάνω μέρος που θα τους πλέκετε με τη φανταζι πλέξι. Στο δεύτερο γύρο, όπου θα πλέξετε τους 28π ζέρσευ θα κάνετε 1 άνοιγμα, θα πλέξετε 1π καλή και πάλι 1 άνοιγμα, όποτε θα έχετε 3π για τον αντίχειρα. Πλέξτε κατόπι τους 24π της ράχης του χεριού με τη φανταζι πλέξι. Κάθε 4ο γύρο θα επαναλαμβάνετε αυτά τα ανοίγματα κανονικά το ένα επάνω από το άλλο, έως ότου έχετε 13π για τον αντίχειρα.

Όταν θα έχετε γενικό μάκρος 11,5 εκατ. πάρτε τους 13π του αντίχειρα σε μία παραμόνη και αφήστε τους να περιμένουν. Στη θέση τους προσθέστε 2 νέους πόντους ώστε να έχετε 30π για την παλάμη. Συνεχίστε ίσια, έως ότου έχετε γενικό μάκρος 15 εκατ.

Περάστε τώρα σε 1 βελόνα τους 30π της παλάμης και σε άλλη βελόνα τους 24π της ράχης του χεριού.

Για το δείκτη: Θα πάρετε 7π από τη ράχη, θα προσθέσετε 2π για το διάστημα ανάμεσα στα δάκτυλα και θα πάρετε και 9π από την παλάμη. (Τους τελευταίους 9π της σειράς = 18π). Πάρτε αυτούς τους 18π σε 4 βελόνες και πλέξτε στρογγυλά ζέρσευ επί 7 εκατ. Στην τελευταία βελόνα θα πάρετε τους πόντους 2 μαζι θα περάσετε κατόπι την κλωστή ανάμεσα στους πόντους που έμειναν θα τη σφίξετε, θα τη στερεώσετε και θα την κόψετε.

Για το μεσαίο δάκτυλο: θα πάρετε 6π από τη ράχη, θα προσθέσετε 2π, θα πάρετε 6π από την παλάμη και θα προσθέσετε 2π για το διάστημα ανάμεσα στο μεσαίο και στο δείκτη. Θα έχετε 16π τους οποίους θα πλέξετε στρογγυλά ζέρσευ 7,5 εκατ. Θα τελειώσετε όπως και το δείκτη.

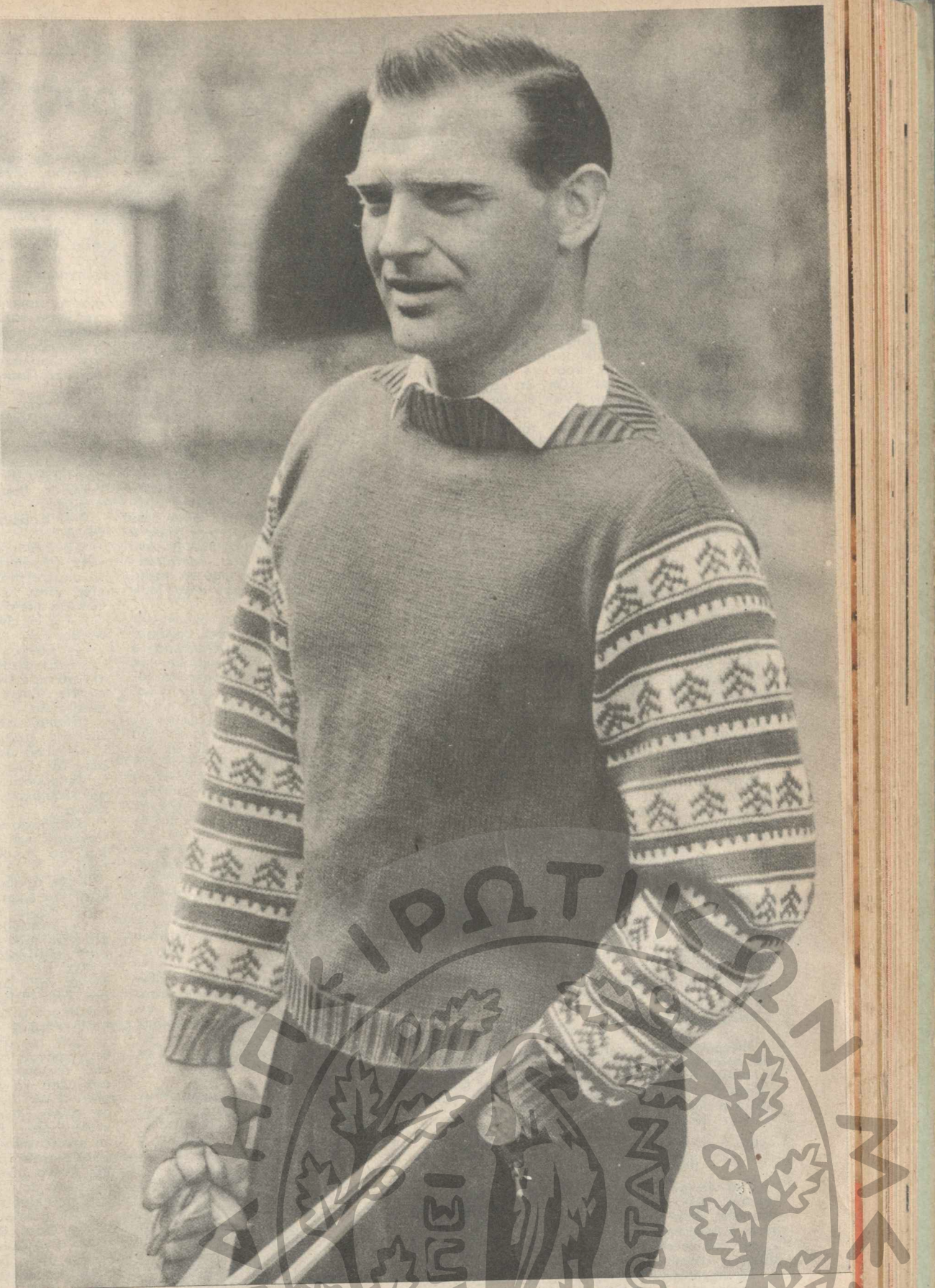
Για τον παράμεσο δάκτυλο θα πλέξετε όπως και για το μεσαίο.

Για το μικρό δάκτυλο: θα πάρετε 5π από τη ράχη, 9π από την παλάμη και θα προσθέσετε 2π. Θα έχετε το όλον 16π, τους οποίους θα πλέξετε στρογγυλά ζέρσευ επί 5 εκατ. Τελειώστε όπως και τα άλλα δάκτυλα.

Για τον αντίχειρα: θα πάρετε τους 13π θα προσθέσετε άλλους 2π και θα έχετε 15π. Τους πόντους αυτούς θα πλέξετε 5,5 εκατ. στρογγυλά ζέρσευ και θα τελειώσετε όπως και τα άλλα δάκτυλα.

Πλέξτε και το δεξί γάντι αντίκρουστα. Αφού πλέξετε τα γάντια κεντήστε από μια μεγάλη σταυροβελονιά, όπως φαίνεται στη φωτογραφία, με αντίθετο χρώμα.

Και τώρα που τα πλέξατε, ασφαλώς θα μείνετε ευχαριστημένες. Τα γάντια σας είναι ωραία μοντέρνα και το κυριότερο γερά ώστε να περάσετε το χειμώνα ολόκληρον. Τα γάντια να προτιμάτε πάντα να τα πλέκετε μόνες σας για να έχετε κοντά στα άλλα και την ικανοποίησή της δημιουργίας.

Θαυμάσιο ανδρικό πουλόβερ με μανίκια δίχρωμα πλεγμένα ζακάρ

ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΑ

Οι άνδρες αγαπάνε πολύ για τα σπόρ τα φανταζι πλεκτά. Γι' αυτό τους δλέπουμε ντυμένους για τις εκδρομές με διάφορα χτυπητά χρώματα. Το σημερινό μας μοντέλο θα τους ικανοποιήσει απόλυτα γιατί και την φιγούρα τους θα κάνουν και θα κρατηθούν στα όρια του μοντέρνου.

ΥΛΙΚΑ: 600 γραμ. μαλλί καλής ποιότητας σπόρ σε χρώμα μπλέ. 150 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 3 και 3½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2π = 2π καλή, 2π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ζακάρ = θα πλέξετε ζέρσευ σύμφωνα με τις οδηγίες που σας δίνουμε. Για τις ρίγες του μακιού θα υπολογίσετε: 1 βελόνα άσπρο, 2 βελόνες μπλέ, 12 βελόνες άσπρο, 1 βελόνα μπλέ, 1 βελόνα άσπρο, 4 βελόνες μπλέ, 4 βελόνες άσπρο και 8 βελόνες μπλέ. Κάθε V θα το κεντήσετε με το μπλέ μαλλί με πεταχτή βελονιά και θα έχη 2π ύψος και 1π φάρδος.

ΔΕΙΓΜΑ: Για να πλέξετε ένα τετράγωνο 10

Το χαμένο ΟΝΕΙΡΟ

— Δεν έχουμε δώσει ραντεβού, αλλά είναι ικανός να εμφανιστεί στο κατώφλι του ξενοδοχείου, είπε χωρίς να το πιστεύει και η ίδια. Η αλήθεια ήταν ότι είχε βαρεθεί να κυκλοφορεί στους δρόμους πλάι - πλάι, με πρόσωπα αδιάφορα, σά να ήταν καμιά έρημη όρμη.

— Είναι ηλιάρης; ρώτησε η Κλέλια.
— Δεν ήταν πριν, μα τώρα...
— Βέβαια.

— Μη με αφήσεις χωρίς ειδήσεις σου, "Αντζελα, είπε η Κλέλια ενώ της έδινε το χέρι. "Εννοώ.

Η "Αντζελα κατάλαβε.

— Θα τελειώσουν όλα το συντομότερο, είπε. Όταν έρθασε στο ξενοδοχείο, ήταν η ώρα έντεκα σχεδόν. Ξάπλωσε αμέσως, ήταν κουρασμένη, αλλά δεν νόσταζε. "Αρχισε να διαβάζει, κάθε τόσο κούταζε το ρολόι.

Μπορούσε ο Αιμίλιο να της τηλεφωνούσε για να της πη μια καληνύχτα, μια και δεν είχαν μπει να συναντηθούν. Τά μεσάνυχτα όμως δεν της είχε ακόμη τηλεφωνήσει.

Τότε σηκώθηκε, και πήρε το νούμερο του ξενοδοχείου.

— Τον κύριο Κουέρτι, παρακαλώ.

— Δεν έπεσε ακόμα. Θέλετε να τον ειδοποιήσουμε όταν επιστρέψει;

— Όχι, δεν πειράζει, ευχαριστώ.

"Αφού δεν είχε γυρίσει ακόμη στο ξενοδοχείο, έσημειε ότι ήταν για καλά μπλεγμένος με κείνον τον πελάτη. "Η είχε πάλι ίσως στο σταθμό, για να τον συνοδεύσει, έξω φρενών έναντι των πάντων και έναντι της ακόμη που με τους διαταγμούς της, είχε δώσει θέσι σε τέτοια μπλεξίματα. Τώρα επιθυμούσε να ξημερώσει γρήγορα.

"Ενοιαζε να τη συνεπαίρη και την ίδια, η αυτομνηστική εκείνου.

Τό πρώι κατά τις οκτώμιση, της τηλεφώνησε ο "Αρρίγκο.

— Καλημέρα, "Αντζελα. Είμαι κι' όλος στο πόδι, ξέρεις; της είπε. Ντυμένος, ξυρισμένος, έτοιμος. Δεν είμαι βέβαια και πολύ σε φόρμα, πάντως μπορώ να πάω ως του Ροζάττι, να πάρω έναν καφέ. Δεν μπορείς να έρθεις και σύ;

"Εφθασε ένα μονάχα δευτερόλεπτο διαταγμού εκ μέρους της και κείνος πρόσθεσε αμέσως:

— "Η μάλλον, όχι. "Ελα καλύτερα εδώ, στο ξενοδοχείο, για τη συνθησμένη σου επίσκεψη. Θά σε περιμένω κάτω στο σαλόνι ό,τι ώρα σέ βολέψει.

Είχε μαντεύσει ότι δεν ήταν πιά εύκολο σέ κείνη να βγεί έξω μαζί του, για το φόβο μήπως τους δει ο Αιμίλιο.

— Ναί, βέβαια, θα έρθω να σε δω το απόγευμα.

Ευχαριστώ "Αντζελα. Το απόγευμα δεν θα βγώ, έτοιμος μπορείς να έλθεις οποιαδήποτε ώρα θέλεις.

Δεν μπορούσε να του καθορίσει την ώρα. Δεν ήξερε αν θα έβγαιναν έξω με τον Αιμίλιο, ύστερα από το φαγητό.

— Ναί, "Αρρίγκο.

— Λοιπόν, γεια σου "Αντζελα.

Φαίνονταν πως διαζόταν τώρα να τελειώσει το τηλεφώνημα, για να τη βγάλει από την άμυχανια.

— Γεια σου, "Αρρίγκο.

Βγήκε και αυτή έξω. Το πρωινό της φάνηκε ατέλειωτο και όταν επιτέλους έφθασε το μεσημέρι ήταν κατάκοπη από τους άσκοπους δρόμους, και από μια άπροσδιορίστη ανησυχία, που μεγάλωνε όσο περνούσε η ώρα. Κατέβηκε στο μπαρ του ξενοδοχείου και δεν είχε πιά το κουράγιο να κινεί ούτε το ρολόι, ούτε την πόρτα καν.

Καθόταν σκυμμένη πάνω από μια εφημερίδα και δεν κατάρθωνε να διαβάσει ούτε μια γραμμή, ούτε έναν τίτλο. Τά μάτια της έκαιγαν σά να είχε να κοιμηθεί έβδομαδες ολόκληρες.

"Ηταν σ' αυτήν ακριβώς τη στάσι, όταν άκουσε τη φωνή του Αιμίλιο και δεν μπόρεσε να συγκρατήσει ένα αυθόρμητο επιφώνημα.

— Σε τρώαζε; τη ρώτησε.

— Σχεδόν.

— Αυτό θα πη ότι δεν με περιμένεις.

— Σε περιμένα τόσο που δεν είχα καν το κουράγιο να κινώ την πόρτα, ώμολόγησε με αφέλεια.

Ο Αιμίλιο χαμογέλασε, και πέρασε το χέρι του πάνω από τα μαλλιά του, με μια κίνηση που ανακάτενε τις άναμνησεις και της θυμίζει το πρόσωπο του Μανέλλι.

— Είσαι πολύ κομψός, παρετήρησε εκείνη.

— Κομψός; Μα μου φαίνεται πως είμαι... ο ίδιος.

Ναί, το κοστούμι που φορούσε ήταν ένα από τα συνθησμένα του, αλλά είχε κάτι στην εμφάνισή του, κάτι πιο φροντισμένο, που η "Αντζελα δεν ήξερε να το προσδιορίσει.

Ο Αιμίλιο κάθισε πλάι της και παράγγειλε ένα μαρτινί.

— Λοιπόν, πώς τά πάς; τη ρώτησε.

— Καλά. Κι' εσύ εσύ οι υποθέσεις σου πώς πάνε;

"Εκείνος πήρε στο χέρι του την εφημερίδα που είχε μπροστά της η "Αντζελα, ύστερα την ξανάβασε στη θέση της, κούταζε το γκαρσόνι που πλησίαζε με τά μαρτινί, μέσα στο μικρό άσημνο δίσκο και έκανε μια γκριμάτσα δυσάρεσκιας.

— Δεν έφυγε εκείνος ο πελάτης; τον ρώτησε.

— Δυστυχώς όχι. Φαίνονται όλα τελειωμένα, μα δημιουργήθηκαν καινούργιες ιστορίες. "Ω, άγαπη μου, ας μη μιλούμε γι' αυτά, σέ παρακαλώ.

— Χθές δρόμω...

— Ναί. Πρέπει να με συγχωρήσεις. Μα τά έκανα όλα αυτά, για να γλυτώσω όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. "Αν ήξερα...

— Δεν πειράζει, τον διέκοψε η "Αντζελα. Μου τηλεφώνησε μετά η Κλέλια και έφαγα σπίτι της.

Της έρχονταν αυθόρμητα τώρα να του διηγηθεί πώς πέρασε τις ώρες της, αλλά της φαινόταν παράξενο ότι εκείνος, παρά τη συνθησία του δεν τη ρωτούσε τίποτα.

Στράφηκε και τον κούταζε. Της φάνηκε νευρικός, αψηρημένος, κατάλαβε ότι τον απασχολούσαν ενοχλητικές σκέψεις. Είχε πάρει το χέρι της μέσα στο δικό του και της το έσφιγγε. Πότε - πότε της χαίδεψε το μπράτσο. Σκέφθηκε ότι στο μέλλον θα τον έβλεπε πολλές φορές έτσι απασχολημένο από σκέψεις, νευρικό. "Αλλά - τε - άφινε όλα πίσω του, τη στιγμή που περνούσε το κατώφλι του σπιτιού της στη Βενετία. Μα τώρα ήταν διαφορετικά. Δεν ήταν πιά μόνη ή φίλη, ήταν η σύνορθός της, αυτή με την οποία θα μοιραίσε τις καλές και τις άσχημες ώρες και δεν λυπόταν φυσικά γι' αυτό.

— Σε απασχολεί τίποτα, Αιμίλιο; τον ρώτησε.

"Εκείνος δεν φάνηκε να πρόσεξε την ερώτησή της.

— "Ισως είναι νωρίς ακόμη για να φάμε, είπε, αλλά αμέσως μετά έχω ένα άλλο ραντεβού.

— Πάμε, Αιμίλιο.

Η "Αντζελα ήταν απογοητευμένη. Σκεπτόταν τον ώραιο ήλιο που ήταν έξω. Θα επιθυμούσε να κάνει ένα μακρινό περίπατο μαζί του. "Αλλά ήταν λογική. "Ενας λόγος παραπάνω που άρεσε στον Αιμίλιο, ήταν και αυτός. «Δεν φωνάζεις ποτέ, δεν διαμαρτύρεσαι ποτέ, έσύ. Μ' αγαπάς χωρίς να με τυραννάς, της έλεγε.

— Δεν θα μπορούσαμε να φάμε εδώ; πρότεινε ξαφνικά ο Αιμίλιο.

— Έδω; Έδω στο ξενοδοχείο; ρώτησε έκπληκτη η "Αντζελα.

— Ναί, ίσως φάμε άσχημα, αλλά δεν θα είναι κανείς σχεδόν στο ρεστοράν. "Εχω βαρεθεί τις θορυβώδεις ταβέρνες. Δεν είσαι και σύ της ίδιας γνώμης;

— Όπως θέλεις.

Σηκώθηκε πρόθυμα και πέρασε μαζί του στην τραπέζια. "Ηταν πράγματι ελάχιστος κόσμος εκεί. Μόνο δυο - τρία τραπέζια ήταν πιασμένα. Κάθισαν και το γκαρσόνι έφερε τη λίστα.

— Πεινάς; ρώτησε ο Αιμίλιο.

— Όχι και τόσο, αλλά σιγά - σιγά θα μου ανοίξει η όρεξη.

"Εκείνος κούταζε αψηρημένα τον κατάλογο.

— Τι θα πάρεις; είπε.

— Ό,τι πάρεις και σύ, Αιμίλιο.

— Μα χρυσή μου, θα έχω κάποια προτίμηση φαντάζομαι, είπε εκείνος με μια ελαφρεία αυτομνηστική στη φωνή του.

Η "Αντζελα ένοιωσε να κοκκινίζει.

— Είμαι δύσκολη στις αποφάσεις, είπε.

— Δεν νομίζω. "Ησουν πολύ εύκολη αντιθέτως, όταν έφηνες από τη Βενετία. "Ενώ έδω έδειξες τόσους διαταγμούς.

— Δεν έχω κανένα διαταγμό, το ξέρεις, του απάντησε. Και μη με μαλώνεις πιά γι' αυτό. "Η Βενετία τώρα δεν έχει καμιά σχέση, και το ξέρουμε και οι δυο.

Ο Αιμίλιο κουνούσε το κεφάλι του χωρίς να απαντά.

— Αιμίλιο, θέλεις να τσακωθούμε; Δεν συνενή ποτέ αυτό, είπε εκείνη με φωνή χαιδευτική, συμβιβαστική.

— Μα δεν βρίσκεις ότι θα είχα μεγάλο δίκιο; "Αν δεν περιμέναμε τόσες μέρες, δεν θα είχα τώρα αυτά τά μπλεξίματα.

— Πρόκειται για τη δουλειά σου, Αιμίλιο, παρατήρησε η "Αντζελα.

— Σύμφωνα. "Αλλά έγω είχα τακτοποιήσει τις δουλειές μου στη Βενετία για ένα άρισμένο χρονικό διάστημα, με την προϋπόθεση ότι θα ξανάρχιζα αμέσως μετά την αναχώρησή μας

από δώ, μόλις θα κάναμε την καινούργια μας εγκατάσταση. Δεν μπορούσα να προβλέπω αυτές τις δυσάρεστες περιπτώσεις.

— Τό λάθος είναι δικό μου, το ξέρω, έπεσε στη μεταξύ μας.

Προσπαθούσε να φάει, χωρίς να περνάει γουρη;.

— Ναί; έκανε εκείνος δύσπιστα. Είσαι κι

Τί σημασία είχε αν τά όριστικά λόγια με τ' "Αρρίγκο δεν είχαν ακόμη ειπωθεί; Τά είχε επαναφέρει στο νου της, ήταν αποφασισμένη να πη και ήταν αυτό που είχε σημασία. Θα μπορούσε να σηκωθεί τώρα κι' όλος από το τραπέζι και να φύγει με τον Αιμίλιο αμέσως, αν ήθελε, χωρίς καν να θυμηθεί την επίσκεψη που είχε υποσχεθεί στον "Αρρίγκο.

Φοβάσαι μήπως υποχρεωθείς να παραμείνεις τη διαμονή σου στη Ρώμη, Αιμίλιο; ρώτησε.

"Εκείνος έβαλε κρασί στα ποτήρια, κούταζε για λίγο το ποτήρι του σκεπτικός πριν τά φέρε στα χείλη και ύστερα είπε:

— "Οχι. "Αποφάσισα να φύγω αύριο βράδυ, όποσδήποτε. Τίποτα δεν είναι ικανό να με συγκρατήσει.

— Χωρίς έμένα; του άστειεύτηκε.

Δεν μπορούσε πιά να τον βλέπει με κείνη τη σκοτεινισμένη πρόσωπο. "Ηταν λάθος που μείνουν στο ξενοδοχείο, σέ κείνη τη μελαγχολική αίσθηση.

— Εξω θα ήταν διαφορετικά.

Μαζί σου, της απάντησε. "Αλλά δεν θέλω να τά επαναλάβω πιά. Δεν θέλω πιά να ζήσω τίποτα. Δεν θέλω να βιάσω κανένα.

— Μα τί είναι αυτά που λες, Αιμίλιο; Μα τά δρόμω; Καλά.

— "Υπάρχει ένα τραίνο που φεύγει στη μεσημέρα είκοσι. "Αποφάσισα να φύγω με αυτό το τραίνο, σά να ήθελε να προκαλέσει όλο τόν κόσμο, και τον ίδιο τον εαυτό του ακόμα. "Επ' ουδενί περιπτώσει, μπορείς να μου τηλεφωνήσεις τυχόν και...

Μά έγω θα φύγω όποσδήποτε.

— Πάμε, Αιμίλιο, δεν θέλω πιά να μιλάω αυτό τον τόνο. Δεν σέ καταλαβαίνω. Δεν σέ αναγνωρίζω πιά.

— Βαρέθηκες κι' όλος;

— Ό, μα...

Τά χέρια τους με μια ένστικτώδη κίνηση νώθηκαν κάτω από το τραπεζομάντιλο, έπειτα τά ένα τά άλλο.

— Με συγχωρείς της είπε. Μα έγω πιστεύω πως δεν πρέπει να στέκεται κανείς διασταυρωμένος σέ μια πόρτα που ανοίγει διαρκώς.

Τά μπροστά του, αφού επί χρόνια περιμενε τα ευνοϊκή μοίρα, που θα άνοιγε μόλις μια χαραμάδα. Δεν ήταν σφάλμα του που διαζόταν με βλέψεις. Και δεν ήταν καν βίαση, αλλά με δικαιολογημένη επιθυμία. Και αυτές οι μέρες με έχουν ενκεντρίσει τόσο, σά να νοιάζω από τον μου μια απειλή.

— Αύριο βράδυ στο τραίνο θα με μαλώνει ο κόμης; τον ρώτησε γλυκά.

— Όχι.

— Έσκημει και της φίλης τά χέρια.

— Αιμίλιο, ίσως χρειάζομαι και αυτή τη βοήθειά μου. Ποιός ξέρει. Πιστεύω πως όλα τά πράγματα έχουν κάποια σημασία. Κάποιο σκοπό. "Η κόμης κι' άναποδιές.

"Εκείνος χούτησε το χέρι του στο τραπέζι.

— Μα τί κουβέντες είναι αυτές, "Αντζελα, φώναζε. Θα μπορούσε δηλαδή να πείθω το σπινθηράκι μου και μες κάτω από τά έρείπια να σπασμένα τά κόκκαλα, να σκεπτόμαστε πώς απ' αυτό μπορεί να προκύψει κάποιο καλό; Δεν καταλαβαίνω αυτή τη μοιρολατρεία.

Τό πρόσωπο της "Αντζελα κοκκίνισε. Κείνη ταν πράγματι μια εύχαιρη μέρα ή σημερινή σκέφθηκε.

— "Εγώ σ' αγαπώ Αιμίλιο, είπε, προσπαθώντας να διορθώσει την κατάστασι. Δεν έξερα να σου πω τίποτ' άλλο εκτός απ' αυτό.

Δεν προχώρησε, αισθανόταν ένα κόμης να σφίγγει το λαιμό της.

— "Αγάπη μου, αν δεν ήταν αλήθεια, είπα ο Αιμίλιο. (Σταμάτησε και την κούταζε σά να πη). Είναι τόσος καιρός που όνειρεύομαι τη ζωή μου μαζί σου. "Όλα τά είναι διαφορετικά για μένα, που δεν γνώρισα την ησυχία. Τη δυνατότητα να είμαι μαζί σου.

— Κάλω, Αιμίλιο.

Τον είδε να απομακρύνεται, να σηκώνει το κεφάλι για να κούταξει ένα μεγάλο ρολόι που χρησιμοποιεί για ρεκλάμα ενός καταστήματος, και μετά να ταχύνει τά βήμα. "Εώρα θα γυρίσει να με δει σκεπτόταν. "Αλλά εκείνος διαζόταν πολύ. "Επρεπε να είχε καθυστερήσει και δεν γυρίσει τά κεφάλι του. "Τίποτα πιά πριν από κείνη τη στιγμή», της είχε πη.

— ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ να καταλάβω πώς υπάρχουν άνθρωποι, που τους αρέσει να περνούν τη ζωή τους γυρνώντας από τó ένα ξενοδοχείο, στο άλλο, είπε η "Αντζελα. "Εμένα τά μου ήταν ανυπό-

— Ναί, Αιμίλιο.

"Εκείνος κούταζε τó ρολόι του.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΣΑΣ

Δεν χρειάζεται πολλή προσπάθεια, και τó αποτέλεσμα αξίζει τόν κόπο. Τρείς είναι οί βασικοί κανόνες που τά καταστήσουν θετική τή συμβολή σας στην περιποιημένη και κομψή εμφάνισι του άνδρός σας: Φροντίζετε να έχετε τά κατάλληλα έφθοια για κάθε περίπτωση συντηρήσεως κλπ. από τή βούρσα ως τας κρεμάστρες. Μη βάζετε τά ρούχα στη θέση τους πριν τά τακτοποιήσετε και τά νοικοκυρέψετε. Μην αφήσετε τας μικροζημιές να μεγαλώνουν, αλλά επισκευάζετε τας αμέσως.

Τό τακτικό και καλό σιδερώμα εξασφαλίζει στά ρούχα τήν καλή τους εμφάνισι. "Αδειάστε πρώτα τας τσέπες και δουρτίζετε καλά τó πρακτικό και τó παντελόνι. Για τά σιδερώσετε τά μανίκια και τούς ώμους, βάλετε από μέσα μια σφιστά τυλιγμένη χνουδωτή πετσέτα—κατά τόν έχετε τó έδικο έζυλο τού σιδερώματος. "Ενα έλαφρά δρεπάνο παι είναι απαραίτητο να μπαίνει πάντα κάτω από τó σίδερω.

— Πρέπει να φύγω, "Αντζελα.

Η "Αντζελα σηκώθηκε πρόθυμα και ο Αιμίλιο την κούταζε με τρυφερότητα.

— Είσαι η γυναίκα που όνειρεύομαι, "Αντζελα, της είπε.

Η "Αντζελα τού χαμογέλασε με άπεραντη γλυκύτητα. Τή στιγμή εκείνη κάθε σύννεφο από τή μελαγχολική αυτή ώρα είχε σβύσει. "Όταν έβρεθηκαν στά κατώφλι τού ξενοδοχείου έτοιμάσθηκε να τού προτείνει να κάνουν μαζί λίγα διαζόματα, αλλά ύστερα σκέφθηκε πως ώρισμένες στιγμές και τó πιο αγαπητό πρόσωπο είναι περιττό. Εκείνος τά είχε ανάγκη να μείνει μόνος, για να σκεφθεί τις υποθέσεις του. "Ηταν καλύτερα να χαρίσουν εκεί.

— "Αντζελα!

Ο Αιμίλιο τής έσφιξε τó μπράτσο κούταζον τήν και κείνη κατάλαβε.

— Καλά. Αύριο βράδυ, τού είπε. Τί ώρα πρέπει να είναι έτοιμη, Αιμίλιο;

Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Είχε προφέρει με απόλυτη, αυτά τά λόγια, που αποφάσισαν επιτέλους τή μοίρα τους.

Τά μεσάνυχτα θα είναι έδω με τó αυτοκίνητο τής απάντησε. Σήμερα πάω να κρατήσω τις θέσεις. Είναι σά να έχω στην τσέπη τó μέλλονας. Θα σου φαίνεται παιδιστικό αυτό, έ;

— Κάθε άλλο. Και αύριο δεν τά ιδωθούμε; Δεν τά μου τηλεφωνήσεις;

— Όχι. Τίποτα πιά, πριν από κείνη τη στιγμή.

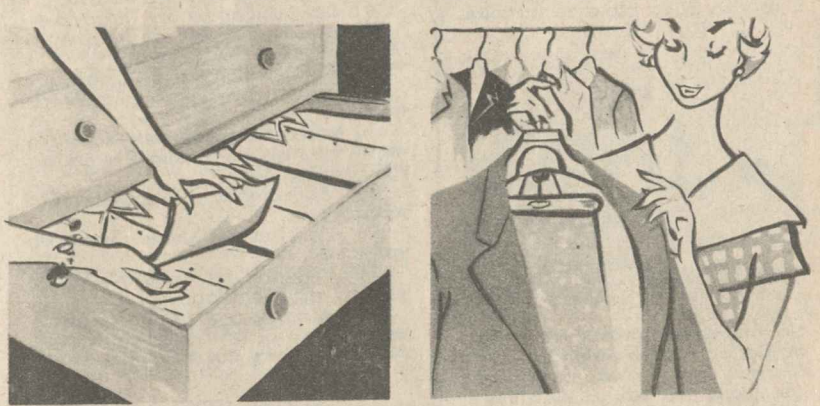
— Καλά, Αιμίλιο.

Τον είδε να απομακρύνεται, να σηκώνει το κεφάλι για να κούταξει ένα μεγάλο ρολόι που χρησιμοποιεί για ρεκλάμα ενός καταστήματος, και μετά να ταχύνει τά βήμα. "Εώρα θα γυρίσει να με δει σκεπτόταν. "Αλλά εκείνος διαζόταν πολύ. "Επρεπε να είχε καθυστερήσει και δεν γυρίσει τά κεφάλι του. "Τίποτα πιά πριν από κείνη τη στιγμή», της είχε πη.

— ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ να καταλάβω πώς υπάρχουν άνθρωποι, που τους αρέσει να περνούν τη ζωή τους γυρνώντας από τó ένα ξενοδοχείο, στο άλλο, είπε η "Αντζελα. "Εμένα τά μου ήταν ανυπό-

"Αν τά τά καπέλα δεν είναι πιά τής μόδας, πολλοί άνδρες εξακολουθούν να φορούν. "Ενα καθημερινό δούρτοισμα διατηρεί τó καπέλο καθαρό. Βουρτίζετε από άριστερα πρós τά δεξιά (όπως πηγαίνει τó χνουδί), για να φύγει καλά η σκόνη. "Η κορδέλα καθαρίζει με βενζίνη ή ξυλόλη.

Τακτοποιήστε καλά τά πουκάμισα, ώστε να μην τσαλακώνουν. Μια καλή μέθοδος, για να μη φουσκώνουν τά πουκάμισα πρós τή μια μεριά τού συρταριού, είναι να τά τοποθετήτε με τó γακά τó ενός στην αντίθετη θέσι απ' ό,τι είναι τού άλλου: ένας πρακτικός - καλός τρόπος.

Τό είχα κι' όλος ξεχάσει. "Ο πρώινος περίπατος έδωξε ήδη τήν ανάμνησι λίγων ημερών πρeτού. Τό κακό ξεχνιέται γρήγορα. Και ας πιστεύουμε τó αντίθετο. "Εκείνο που μας κάνει να υποφέρουμε είναι τó καλό όταν δεν υπάρχει πιά. Μα τó κακό ξεχνιέται.

— "Ετσι νομίζα και γώ, είπε η "Αντζελα, κούταζοντας τριγύρω της με άμχανια. Είπες πως πήγες περίπατο; Που;

— Εκεί πάνω, απάντησε κάνοντας μια αψηρημένη κίνηση με τó κεφάλι.

Η "Αντζελα προσποιήθηκε πως δεν κατάλαβε.

— Α, όχι. Δεν μπορούσαν τώρα να άρχισαν να μιλούν για τó σπινθηράκι. "Εξ άλλου ήταν βέβαια πως ούτε εκείνος τó ήθελε. "Εξ άλλου ήταν έδω και τού πη. "ΕΑρρίγκο, είναι στέρα από μια τέτοια συζήτηση, τά τήν ήταν άκομη πιο δύσκολο να τού πη. "Αρρίγκο, είναι στέρα τράπεζα, και σταχτοδοχεία χοντρά, κανονάτα.

— Αυτοίμαι, "Αντζελα που δεν μπορώ να σου προσφέρω κάτι καλύτερο, της είπε.

— "Ω, "Αρρίγκο, τί σημασία έχει. Τί τά ήθελες να μου προσφέρεις;

Τής είχε προσφέρει ένα σπινθηράκι, μια οικογένεια.

"Ηταν δυνατό να ήθελε τώρα να την ερωτευθεί;

— Δεν έξερα, απάντησε εκείνος. "Ενας περίπατος με τó αμάξι, ένα παγκάκι στά Πίντσιο, ένα τσάι στά υπαίθετο.

— Πρέπει να φυλάγεται ακόμη, "Αρρίγκο.

— Νά φυλάγεται, από τί;

"Εκείνη κατάλαβε τó νόημα τής ερωτήσεως και κατέδωσε τó βλέμμα. "Ενοιαζε ένα κόμης τού καρπίνου και σφύριζαν μέσα στά ύποπτα δροακία και έρχονταν ματτές γεμάτες υποσχέσεις στους περαστικούς. Τά θορυβώδη καφεείνα. Σηκώθησε στίς γλώσσες όλου τού κόσμου, πλούτη και φτώχειες, όμορφες στή λαιμή τους, ή στόν έσπερμό τους. Και ο "Αρρίγκο που τήν οδηγούσε με κινήσεις επιδέξιες μέσα σ' αυτό τó χάος.

— Είχε χάσει στίς ανάμνησεις και η φωνή τού τήν ξανάφερε απότομα στην πραγματικότητα.

— "Αντζελα, λέγε.

— Τί πράγμα;

— "Υπάρχει κάτι που σέ απασχολεί, που σέ ανησυχεί και που δεν μπορείς να τó αντιμετώπισεις. "Αν άφορα έμένα, κουράγιο.

— Ναί, βέβαια, έκανε ο "Αρρίγκο αψηρημένα.

* ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στά επόμενο *

Τὸ κινέζικο ἀγαλμάκι

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ήταν ξαπλωμένη στο κρεβάτι του κι' ο Σέρτζιο την κύτταζε σιωπηλός. Δεν καταλάβαινε αν ήταν ακόμη ανίσθητη ή αν κοιμόταν. 'Επί τέλους κάποια στιγμή εκείνη άνοιξε τὰ μάτια της.

— Πού βρίσκομαι; ρώτησε.

— Στο σπίτι κάποιου φίλου, είπε ο Σέρτζιο.

— Δεν σ'αξ γνωρίζω.

— Σ'αξ βρήκα πρό όλίγου στα δρόγια. Πριν χάσει τις αισθήσεις σας φώναξατε βοήθεια.

— Τώρα θυμάμαι, ψιθύρισε.

— Θέλετε να μου πητε τί ακριβώς συνέβη;

— Εκείνη διάταξε. Φαινόταν σα να φοβάται να μιλήσει. Μά το φιλικό χαμόγελο του νέου την ενέθαρρυνε.

— Ναι, θα σ'αξ πω όλα, απάντησε. 'Ονομάζομαι Μαρία Φεράνι και εργαζόμουν στον πύργο του Μαντσίνι ως οικονομός. Πριν πιάσω δουλειά, σπούδαζα για να γίνω δασκάλα, αλλά στο μεταξύ πέθανε ο πατέρας μου, κι' εγώ έπρεπε να εργασθώ. Οι δουλειές όμως σήμερα είναι δύσκολο να βρεθούν, έτσι αναγκάστηκα να δεχθώ αυτή τη θέση. Δούλευα πολύ μά ήμουν ευχαριστημένη, παρ' όλο που το ύπηρετικό προσωπικό με κύτταζε με δυσπιστία επειδή ήμουν ξένη, και ο Μαντσίνι δεν είναι εύκολος χαρακτήρας.

— Ο Σέρτζιο κούνησε καταφακτικά το κεφάλι του.

— Τό ξέρω, είπε. Είναι γνωστός σε όλη την περιοχή σαν ένας γερο-παράξενος. Μά τότε δεν καταλαβαίνω πώς είσατε ευχαριστημένη.

— Η νέα έκανε πώς δεν άκουσε την ερώτησή του, και συνέχισε:

«'Εσείς πιστεύετε σ' αυτή την κατηγορία;» ρώτησε ή νέα ζωηρά.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— 'Ημουν εύτυχισμένη στον πύργο, ως την ήμερα που χάθηκε ένα κινέζικο ἀγαλμάκι. 'Ηταν μία μικρή χορεύτρια που για μοναδικό ταλέντο είχε ένα πολύτιμο πετράδι. 'Η άξία αυτού του κομψοτεχνήματος δεν ήταν υπερβολικά μεγάλη, αλλά ο γέρο - Μαντσίνι είχε σ' αυτό ιδιαιτερότητα. Κάποιος τότε με κατηγορήσε στο άφεντικό ότι ίσως το έχω πάρει εγώ, κι' εκείνος μ' έδιωξε κακήν κακώς. Δεν ξέρω ποιος ήταν αυτός που με διέβαλε, αλλά ασφαλώς ένας από τους υπηρέτες, που αφού έβγαλε η έσπασε το πολύτιμο ἀγαλμα, θέλησε να βγάλει από πάνω του την ευθύνη. Τότε πήγα στο σπίτι του Μάριο Μαντσίνι, του άνιψιού του κυρίου.

— Ο Σέρτζιο κύτταξε τη Μαρία ερωτηματικά. 'Εκείνη χαμήλωσε τα μάτια κοκκινίζοντας.

— Νομίζω πώς μία και άρχισα πρέπει να σ'αξ πω όλα μουμυαρισμένα.

— Ναι, πρέπει να μου π'αξ, Μαρία, την ενέθαρρυνε ο νέος.

— 'Εγώ και ο Μάριο αγαπιόμαστε. 'Ηταν αυτός που με σύστησε στο θείο του. 'Υστερα έρχόταν κάθε μέρα σχεδόν στο σπίτι. 'Ετσι, σιγά - σιγά, αναπτύχθηκε μεταξύ μας κάποιο αίσθημα. 'Όταν έμαθε ότι ο γέρο - Μαντσίνι μ' έδιωξε, στενοχωρήθηκε πολύ. 'Εώρα τί θα κάνουμε, Μαρία. 'Εγώ δεν μπορώ να με κρατήσω στο σπίτι μου. Τό μέρος είναι μικρό και θ' άρχισα το κουτοσυνερισμό. Τό καλύτερο είναι να παρακαλέσω το θείο μου να σ'ε ξαναπάει πίσω». 'Ετσι κι' έγινε. 'Ο Μαντσίνι είπε στο Μάριο πώς μπορώ να ξαναγυρίσω, όταν όμως πήγα στο δωμάτιό του για να τον ευχαριστήσω, έξεχασε με υιάς όλες τις υποσχέσεις που είχε κάνει στον άνιψιό του και άρχισε πάλι να με βρίζει και να με άποκαλή κλέφτη.

— 'Εφυγα τότε άπελπισμένη για να ξαναγυρίσω στο σπίτι του Μάριο, με δεν πρόλαβα. 'Ενώ περνούσα από την έρμηκη άκροθαλασσιά, κάποιος άγνωστος που παραφύλαγε μου έπετέθη και με χτύπησε.

Ο ΣΕΡΤΖΙΟ πηγαίνοερχόταν στο διάδρομο, περιμένοντας τη Μαρία να έλινηση.

— 'Οχι, δεν είναι αλήθεια αυτά που γράφουν οι έφημερίδες, μουμυαρίζε σφίγγοντας τις γραφίδες του. Πρόκειται για μία σκευωρία. Για σκευωρία σκευωρία. 'Ανοιξε την έφημερίδα για έκατοστή φορά. Στην πρώτη σελίδα υπήρχε ή φωτογραφία της Μαρίας και πάνω από τη φωτογραφία ο τίτλος: «'Η καμαριέρα Μαρίας Φεράνι έσκότωσε κατά τη χρεσίση κλέψας τον πλούσιο κτηματία Φούλβιο Μαντσίνι, έπειδή την άπελυνε από την ύπηρεσία του». Και από κάτω με μικρότερα γράμματα συμπλήρωνε: «'Ερωμοκρατημένη ή δολοφόνος έστράπη κατόπιν εις φυγήν και κατέπεσε εις τους βράχους. Εύρεθήσαν τεμάχια τών ένδυμάτων της».

— Λίγη ώρα αργότερα, ο Σέρτζιο και ή Μαρία προσπαθούσαν να λύσουν μαζί το μυστηριώδες αίνιγμα.

— Γιατί, γιατί ήθελαν να με σκοτώσουν; άναρωτιόταν εκείνη. Πρέπει να π'αξ πω στην άστυνομία να έξηγησω τί συνέβη και να μάθω την αλήθεια.

— Μαρία, είπε ο Σέρτζιο πιάνοντάς της τή χείρα. Σ'αξ κατηγορώ για έγκλημα. 'Όλα είναι τόσο καλά σκηνοθετημένα, που κανείς δεν θα πιστέψει στην άδωότητά σας. Για την ώρα είναι καλύτερα να μείνεις έγκρυμμένη, ώσπου να βρεθώ ο αληθινός ένοχος.

— 'Εσείς πιστεύετε σ' αυτή την κατηγορία; ρώτησε ή νέα.

— 'Εγώ είμαι βέβαιος για την άδωότητά σας, τής είπε. Μά δεν άρει αυτό. Πρέπει να τό πιστέψουν και οι άλλοι. Κάποιος πρέπει να μάς βοηθήσει. Κάποιος που να μην άμφισβάλει για σένα.

— 'Ο Μάριο! φώναξε ή νέα. 'Ο Μάριο ξέρει πώς δεν θα έκανα ποτέ κάτι τέτοιο.

— 'Ο Σέρτζιο σκέφθηκε πολύ πριν απάντησει.

— Θα πάω να τον βρώ, είπε τέλος. Μόλις γίνης καλύτερα και μπορώ να σ' άφήσω μόνη, θα π'αξ να τον βρώ.

ΚΟΝΤΕΥΕ να νυχτώση. Κι' ο Σέρτζιο που είχε φύγει από τό πρωί για να συναντήσει τον Μάριο, δεν είχε έπιστρέψει ακόμα. Καθισμένη πίσω από τό παράθυρο ή Μαρία, κύτταζε τό δρόμο. 'Επί τέλους τον είδε να φθάνει, κι' έτρεξε να τον προύπαντήσει.

— Γιατί άργήσατε τόσο; τον ρώτησε μόλις έφθασε κοντά του.

— Ο Σέρτζιο γύρισε και την κύτταξε. Τό βλέμμα του ήταν σκοτεινό.

— Είπα πάει στην άστυνομία, απάντησε.

— 'Όστε... ώστε κι' έσείς φαντάζεσθε πώς εγώ είμαι ή δολοφόνος τούς ώμους, και την υποχρέωσε να τον κυττάξει στα μάτια.

— Μαρία, πρέπει να μάθης την αλήθεια, τής είπε, όσο σκληρή και ήναι. 'Ο δολοφόνος είναι ο Μάριο. Σκότωσε τό θείο του για να τον κληρονομήσει. Αυτός τ'αξ είχε προσχεδιάσει όλα από τότε που σε σύστησε στο σπίτι του Μαντσίνι. Σού έκανε τον έρωτευμένο γιατί αυτό τον άποθύσε στα σχέδιά του, αλλά δεν διάτασε, να σε κατηγορήσει στο θείο του για την κλοπή του ἀγαλματος. Σ'ε ξανάστειλε μετά στον πύργο για να δημιουργηθή μία σκηνή ανάμεσα σε σένα και τό νευρικό γέρο - Μαντσίνι, που την άκουσαν οι ύπηρετίριες και κατέβησαν σε βάρος σου. Μόλις άκουγες εσύ, αυτός που ήταν κρυμμένος πίσω από τις κουρτίνες, τον χτύπησε στην πλάτη μ' ένα βαρύ αντικείμενο. 'Υστερα, ήταν βέβαιος πώς εσύ, φεύγοντας από κεί, θα πηγαίνεις στο σπίτι του. 'Ετσι, έβαλε κάποιον να παραφύλαξη στο δρόμο και να σε ρίξει στη θάλασσα. 'Εστω και αν δεν πνιγώσουν, ή θέση σου μ' αυτό τον τρόπο θα έπιδαρυνόταν περισσότερο.

— 'Ενα πράγμα δεν είχε προβλέψει μονάχα. 'Ότι κάποιος άγνωστος θα αναγκάζονε τό κινέζικο ἀγαλμάκι. 'Όταν μπήκα στο γραφείο του σπ'εμερα τό πρωί, τό τακτοποιούσε άνύπνοτος σ' ένα κοuti. 'Η μικρή γυνή χορεύτρια — που είχε κλέψει ο Μάριο για να σε ένοχοποιήσει, στάθηκε ο καλύτερος μάρτυρας και βοήθας σου.

Ο κόσμος τής όδόνης

Ρόμυ Σνάιντερ

Ρόμυ Σνάιντερ τραγουδά για πρώτη φορά στην όδον στη νέα της ταινία «Κριστιν» που είναι τό παλιό γνωστό έργο «Λιμπετα» στο οποίο είχε πρωταγωνιστήσει άλλοτε ή μητέρα της, ή Μάγδα Σνάιντερ. Μαζί με τον καιρό ο νέος ζέν - ποιητής τής Γαλλίας ο 'Αντρέ Ντελάν, για την όμορφιά και τό ταλέντο του οποίου καμαρώνουν οι Γάλλοι. Τό νέο έργο τής όδόνης άπέδωσε τόσο καλά τα ερωτικές σκηνές και την ατμόσφαιρα του έρωτα που κατόπιν έγιναν αρκετά κουτοσυνερισμοί. Μά δεν ήταν παρά μία συναδελφική φιλοδώρηση σε δύο νέους τής ίδιας ηλικίας.

— Η ταινία «Κριστιν» ή «Λιμπεταί» (ό τίτλος του οποίου θα παιχθεί εδώ δεν έχει καθόλου άκρη) ή Ρόμυ Σνάιντερ δεν τραγουδά μόνο αλλά και πεθαίνει για πρώτη φορά....

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Ο ΟΥΪΛΙΑΜ Χόλντεν μόλις τελείωσε τό ρόλο του στην ταινία που έδω τό Χόλλυγουντ θάρρη άεροσκάφος στη Ρώμη απ' όπου θα ξεφύγει για ένα κυνήγι άγρίων ζώων στην Αφρική. Τό «Σαφάρι» αυτό ή Άφρική του ΟυΪλλιαμ Χόλντεν κρατάει ένα μήνα και μετά ξεφύγει θα έπιστρέψει πάλι εκεί να δ'α γυρίσει ή έπομένη ταινία του.

— Η ταινία τής άφρικής τόν νωδίζει ή γυναίκα του Μπρέντα Νταλ.

— 'Εκανον προτάσεις στη Ντέμπι Μπρίνλιν να έναρκόση τό ρόλο τής ηρώνας Πικφορντ σε μία ταινία που θα γυρισθί γύρω από τή ζωή της.

— Νέμπι Ρέινολντς δεν απάντησε στην γιάττ δεν ξέρει αν θάναι έλεύοντα τό τότε.

— 'Ο Ντέρκ Μπόγκαρτ που είδαμε πριν λίγες μέρες στην ταινία «'Αν άκούσε ο άνεμος» είχε ως τώρα άναρτήσει κάθε προσφορά του Χόλλυγουντ. Τού πρότειναν όμως να παίξει τό ρόλο του μουσουργού Φράντς και προσφέροντάς του μία άμοιβή άνω των 100.000 δολαρίων. Αυτή τη φορά δεν μπόρεσε να άρνηθή.

— 'Ο Μάρλον Μπράντο πήγε έπίτηδες στη Νέα 'Υόρκη για να παραστήσει την πρεμιέρα μίας ταινίας τής Ρόζας Νυγνέν την οποία είδαμε τελευταία στην ταινία «Στην άγότητα στον πόλεμο» στο ρόλο τής Καθ'ή. 'Ο Μάρλον Μπράντο μοιχόντι να χάσει ακόμη από την Άννα Νταλ, είναι έρωτευμένος με τή Ρόζα Νυγνέν αν και τό κρύβει. Φαίνεται πώς έχει ιδιαιτερότητα άδυναμία να τ'ε ξεχωρίζει καλονέες.

— 'Η Τζάκ Σκάλα συνήλθε από τό έρωτικό κλονισμό που έπαθε πρό μηνών όταν έχασε τη μητέρα της. από ακνη και άποπειράθηκε να αυτοκτονήσει στο Λονδίνο. Τώρα πρωταγωνιστεί με τον Τζακ Χόουκινς στην ταινία «Ελκίεφαλος κατάσκοπος», την πραγματικότητα τής ταινίας αυτής έρε άπορρητή να ξανάβρη την ψυχική ισορροπία.

— 'Η Λίνα Κρίσταλ είναι ή άμερικανική Μπριζίτ Μπαρντό. Είναι από τήν Άμερική και έχει αρκετή γοητεία. Θα υπορέσει να πάει όμως μία φορά στην Μπ'ε - Μπ'ε στο κινηματογράφο στερέωμα; Χρειάζεται περισσότερο από όμορφιά.

— Πάρσαν τον Σασά Ντιστέλ που έρε μόνος του στο 'Αλγέριο, τότε παρατηρητή και αυτός απάντησε: — Μόλις ή Μπριζίτ σταματήσει να γυρίζει ταινίες.

— Μά ή Μπριζίτ έχει κλεισμένο συμβόλαιο για δέκα χρόνια!

— 'Αντρέ Βαντίμ κέρδισε τελικώς ή μοναδικό γυναικείο ρόλο στην

ταινία «Τ'α κανόνια του Ναβαρόνε» σκηνές τής οποίας θα γυρισθούν και εδώ τό καλοκαίρι, στην Κέρκυρα ή στη Ρόδο. 'Η δεύτερη σύζυγος του Ροζέ Βαντίμ που είναι άραιότερη από την πρώτη, τη Μπριζίτ Μπαρντό, θα κάνει μία θαυμάσια άρχή με την ταινία αυτή. Παραγωγός της είναι ο Κάρλ Φόρεμαν που μάς έδωσε τώρα τελευταία «Τό κλειδί». 'Επί πλέον θα παίξουν μαζί της μεγάλοι πρωταγωνιστές τών όνόματων τών όποιων δεν έγιναν γνωστά ακόμη και τό στούντιο τής «Κολούμπια» σκοπεύει να την κάνει μία ταινία μεγαλύτερη και από τή «Έφουρα του ποταμού Κβάι».

— 'Η Σοφία Λώρεν έγκατέλειψε τό διαμέρισμά της στο Παρίσι και έφυγε για τό Τέξας όπου θα γυρισθί ή νέα της ταινία με σκηνοθετημένη Τζωρτζ Κιούκορ. Φυσικά ο σύζυγός της Κάρλο Πόντι θάναι ο παραγωγός. 'Η Σοφία έγκατέλειψε με λύπη τό διαμέρισμά της στο Παρίσι που είναι στην πλατεία 'Ετουάλ άπέναντι από τό 'Αρκ ντε Τριόμ. Πάντως μετά από την ταινία αυτή θα έπιστρέψει άμέσως στην Εύρωπη έστω και για λίγο.

— 'Η Τζέην Ράσσελ περνά μία τρομερή κρίση. Αυτή που κάποτε ήταν περίφημη για τό ωραίο στήθος της και περιήχητη έπρεσε τελευταία στην άδανεια. Κυκλοφορούν φήμες πώς θέλει να χωρίσει απ' τον άνδρα της Μπόμπ Γουάτερφιλντ και να μπει σε μοναστήρι. 'Η Τζέην Ράσσελ δεν άπέκτησε δική της παιδιά. 'Εχει υιοθετήσει όμως τρία.

— 'Η Μπέττυ Νταίβις ταξίδευε κάποτε ένκόγνιτο με τό σιδηρόδρομο. Σε μία στιγμή ένας συνταξιδιώτης της έβγαλε ένα σιγάρω και ρώτησε:

— Μήπως σ'αξ πειράζει ο καπνός;

— 'Οχι, κύριε, απάντησε ή στάρ, μου θυμίζει τη δόξα!

— 'Ο ήθοποιός του κινηματογράφου Ρίτσαρντ Κοντέ γύριζε με τη Λίνα Κρίσταλ μία έρωτική σκηνή κοντά στη γυναίκα του.

— Δεν σου κακοφαίνεται όμως, τή ρώτησε τότε, να βλέπεις τον άνδρα σου να φιλάει μιά άλλη γυναίκα;

— Πραγματικά αυτό τό θέαμα είναι πολύ ένδιαφέρον, παρατήρησε εκείνη. Ξέρετε... Τώρα μπαίνο στο νόημα του φιλιού... Τώρα που βλέπω τον άνδρα μου να φιλά μιά άλλη.

— 'Η παρατήρησι αυτή τής Ρουθ τράβηξε τό περίεργα βλέμματα τών άλλων επάνω της.

— Φιλούσα επί δέκα δολόκληρα χρόνια τον άνδρα μου. Κρατούσα όμως πάντα τ'α μάτια μου κλειστά. 'Ενώ τώρα θα τ'α κρατάω όρθάνοιχτα...

Είναι τό δέρμα σας διψασμένο;

Αυτό είναι τό μυστικό για να διατηρήτε τό δέρμα σας νεανικό, λετο και δροσερό! Τά κύτταρα του δέρματος είναι γεμάτα από ύγρό. Προσέξτε τό δέρμα ενός μωρού: 'Αποτελείται κατά 80% από ύγρό. Με τό χρόνια όμως τό δέρμα χάνει την ικανότητα να άναπληρώνη μόνο του τό άπόδεμα του ύγρου του.

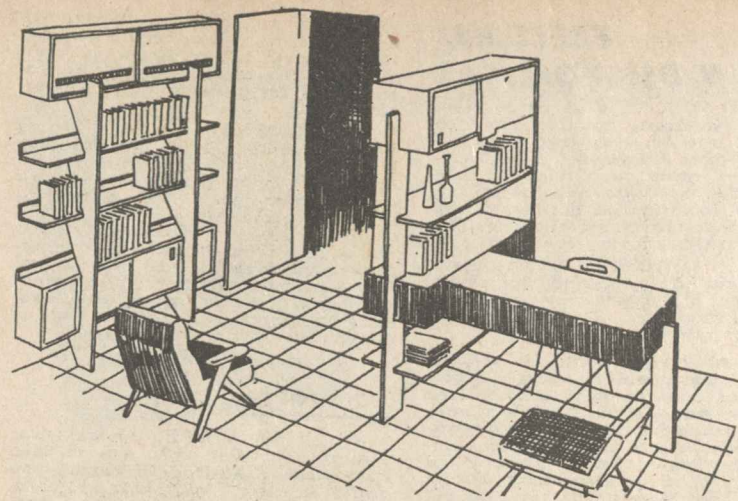
Χάνει τή φρεσκάδα του... διψά. 'Η NIVEA δίνει στο δέρμα να πιή, γιατί μόνον ή NIVEA περιέχει την περίφημη EUCERIT που εισάγει στο δέρμα και του δίνει τό απαραίτητο ύγρο. Δέρμα περιποιημένο με NIVEA διατηρείται έλαστικό και νεανικό σαν μωρουδάκι.

Δροσερό δέρμα με κρέμα **NIVEA** γιατί ή NIVEA δίνει στο δέρμα να σιή. ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF - GERMANY

ΑΠΟΜΟΝΟΙΕΡΕΣ
Γάμων
Βαπτίσεων
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

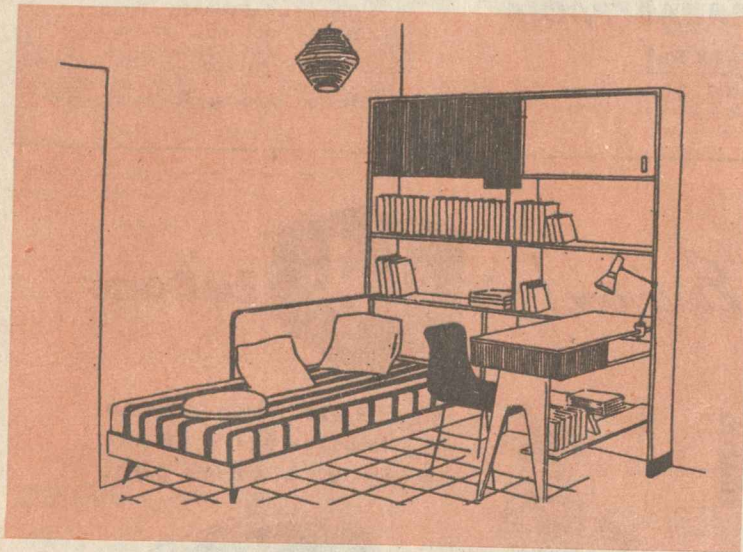
ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ
ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 33
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ)
ΤΗΛΕΦ. 616-584
Σε 15 ήμέρες μαθαίνετε να οδηγείτε αυτόκίνητο.
30 χρόνων πείρα έγγυόται την τέλεια κατάρτισή σας σε όλα τ'α ζητήματά του αυτόκινήτου.
ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

Ιρένε Λίτσι

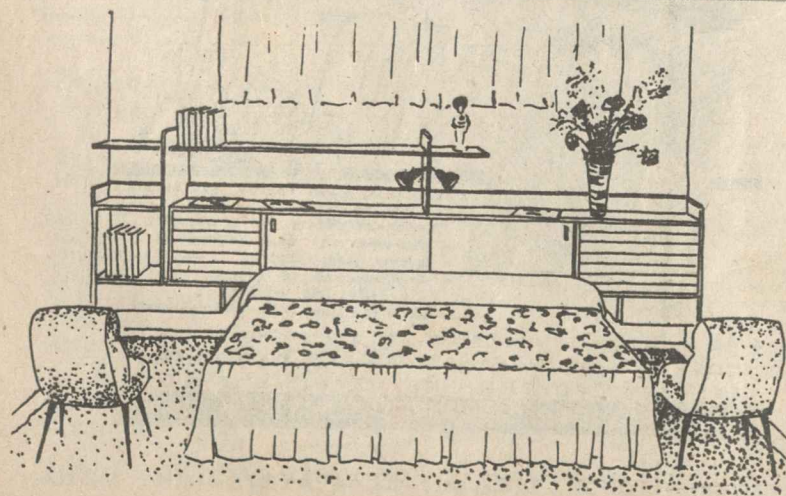
ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Δίνουμε εδώ ένα ωραίο σχέδιο για γραφείο. Έχει μία μικρή βιβλιοθήκη - έπιπλο με ράφια και χωρίσματα για βιβλία και την άλληλο-γραφία. Σ' αυτό θα προστεθή το γραφείο ώστε να έχετε πρόχειρα ό,τι χρειάζεσθε απ' τη βιβλιοθήκη. Δεξιά καθώς μπαίνουμε υπάρχει η κυρίως βιβλιοθήκη με κλειστά φύλλα. Για να συμπληρωθή ή έπι-πλωσι φτάνει μία καρέκλα για το γραφείο, δύο-τρεις πολυθρόνες.

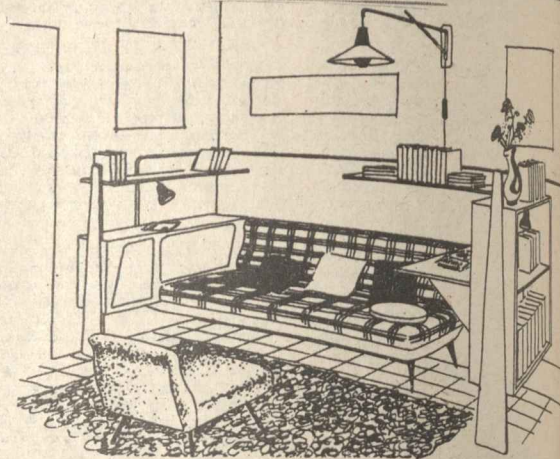
Η ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ

Τοποθετήστε κρεβάτι και βιβλιοθήκη, όπως δείχνει ή εικόνα. 'Η βιβλιοθήκη, με ράφια ανοιχτά κάτω και κλειστά επάνω θα τοποθε-τηθή στη γωνία κατά μήκος του τοίχου και σ' αυτήν θα στηριχθή το γραφείο που θα κλείνει το τμήμα αυτό. Το ντιβάνι θα έχη για κεφάλι ένα κλειστό φύλλο της βιβλιοθήκης. Το όλο μέρος φωτίζεται από ένα γλόμπο στερεωμένο στο ταβάνι και από μία μικρή κινητή λάμπα.

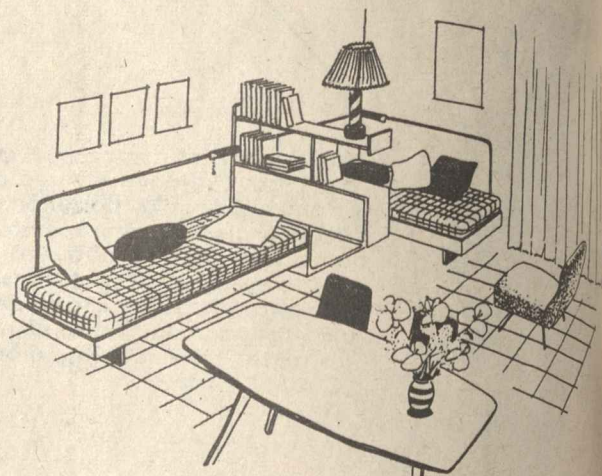
Πρακτικά Έπιπλα για μικρό χώρο

Σας δίνουμε παρακάτω μερικές ιδέες έπιπλα που θα σας εξυπηρετήσουν αν δεν διαθέτετε πολύ χώρο. Συνθέτουν διάφορους πρακτικούς συνδυασμούς και δεν είναι δύσκολο να κατασκευασθούν.

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΣΑΛΟΝΑΚΙ

Το ντιβάνι εδώ είναι τοποθετημένο από τη μία μεριά του τοίχου σ' ένα έπιπλάκι που χρησιμεύει σαν κομοδίνο και στην άλλη σ' ένα μικρή βιβλιοθήκη με μερικά ράφια για βιβλία κι ένα έπιπλωνόμενο γραφείο. Πίσω απ' το ντιβάνι και κατά ένα μέρος πίσω από το έπιπλάκι που αποτελεί την κεφαλή του ντιβανιού, ο τοίχος είναι έπενδυμένος με θωρηκωμένο έξοχο. Τρεις ωραίες λάμπες στο κέντρο και στα πλευρά δίνουν

ΣΑΛΟΝΑΚΙ-ΓΡΑΦΕΙΟ

Εδώ έχουμε δυο ντιβάνια ένα στη γωνία και άλλο στον τοίχο. Αυτό που είναι στη γωνία χωρίζεται από το άλλο μ' ένα έπιπλο που σχηματίζει την κεφαλή του δευτέρου. Το έπιπλο αυτό αποτελείται από δυο χωρίσματα ανοιχτά για βιβλία και ένα κλειστό από δυο γραφεία διπλωμένα προς τη διεύθυνση των δυο ντιβανιών. Ο συνδυασμός είναι θαυμάσιος και κομψός.

ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ

Στην κρεβατοκάμαρα αυτή ο ένας τοίχος καταλαμβάνεται από ένα χαμηλό έπιπλο, που θ' αποτελέσει το κεφάλι του κρεβατιού και θα έχη μερικά ράφια και χωρίσματα για βιβλία και περιοδικά. Στα πλευρά κάτω το έπιπλο θα έχη από ένα συρτάρι. Το μέρος που αποτελεί την κεφαλή του κρεβατιού είναι ντουλαπάκι με συρόμενα φύλλα, για τα ασπράγματα.

Χαμμέρα Ζωή!

μέ σοκολάτα Γάλακτος **ION**

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ 100%

ION

ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

Πάντα σέ κάθε μαθητική σάκκα
Μιά σοκολάτα γάλακτος **ION**

ΔΙΝΕΙ ΧΑΡΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ!

Μιλούν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Βαδίστε στην άσχη με κάποια επιφύλαξη, αλλά κατόπι μη διστάσετε να απλώσετε τα φτερά σας και να επεκτείνετε τα σχέδιά σας, εφόσον και αν υπάρχουν μιά μικρή αμφιβολία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Απριλίου): Ακολουθήστε καινούργια τακτική και απομακρυνθείτε από το δρόμο που είχατε γαράξει τώρα τελευταία. Μιά αλλαγή θα σας ωφελήσει σημαντικά σε καινούργιους ορίζοντες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Απριλίου): Μην αναλαμβάνετε κάτι ανόρεκτα. Θα έχετε τη διπλή απόδοσι αν δείξετε ενδιαφέρον πραγματικό για την υπόθεσή αυτή. Μην περιφρονείτε τις λεπτομέρειες που παρουσιάζονται.

ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου—22 Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Ιουλίου): Αξιοποιήστε τον καιρό σας και μην αφήνετε να φύγουν χαμένες τόσες ευκαιρίες. Δεν έχετε να εκτιμάτε αυτό που αξίζει και φοβάστε πως θα μετανοήσετε αν δεν αλλάξετε τακτική.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αυγούστου): Όσο και αν θα θέλατε να αποφυγείτε την επέμβαση συμφέρε να λάβετε μέρος και μάλιστα να προσπαθήσετε να επιβάλετε τη γνώμη σας εφόσον και αν δεν το κάνετε εύκολα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αυγούστου): Με την καλωσύνη και τη γλυκύτητα θα καταφέρετε πολύ περισσότερα. Μην δίνετε τα πράγματα και φροντίστε να δημιουργήσετε την εντύπωση πως δεν κρατάτε απολύτως καμμία κακία.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοέμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Νοεμβρίου): Έχετε πάρει την πιο σωστή απόφαση και τίποτα δεν πρέπει να σας κάνει να μετανοήσετε. Όλα θα εξελιχθούν όπως το επιθυμείτε και θα δικαιωθώ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Πρέπει να περιορίσετε τον εγωισμό σας. Ό,τι καλό έχετε εξασφαλίσει κάτω από τα δειγματολόγια που εγωισμού και σας κάνει να γάνετε τις ευκαιρίες που τυχαίνουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Κυττάτε και το συμφέρον σας. Μην αποκλείετε τον εγωισμό, ο οποίος είναι ο μόνος ο οποίος σας κάνουν να περνάτε εύχρηστα χωρίς όμως και να σας προσθέτουν κάτι θετικό που θα διαρκέσει πολύ.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 'Απριλίου): Μην έχετε την αφέλεια να πιστεύετε ότι τα πράγματα έχουνται πάντα όπως τα θέλουμε. Δεν πρέπει όμως να απογοητευθείτε αλλά να δείχνετε μαχητικότητα πάντοτε και πίστι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Μην εξουθενώστε το φέρεμά των άλλων και κανονίστε ανάλογα και τη δική σας συμπεριφορά. Έχετε το δικό σας χαρακτήρα και αποφασίστε σύμφωνα με αυτόν και τις συνθήκες σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Η ανυπομονησία θα δυσχεράνη την κατάσταση και θα την περιπλέξει. Μάθετε να περιμένετε και οπωσδήποτε να επιτύχετε αυτό που επιδιώκετε. Μη διστάτε καθόλου τα πράγματα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αύγ.—22 Σεπτ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αυγούστου): Επωφεληθήτε από τις ευκαιρίες που σας παρουσιάζονται. Μη βλέπετε την πιο άσχημη δι των πραγμάτων και μάθετε να ανακαλύψετε και να αξιοποιήτε το καθετί ευχάριστο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Όσοι αυτές οι ημέρες θα είναι λίγο δυσκολές αλλά όλα θα τακτοποιηθούν και θα ρθούν πολύ καλύτερες στιγμές που θα σας κάνουν να μη θυμόσαστε ότι συναντήσατε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Θα κερδίζατε περισσότερα αν παύνατε τα πράγματα από την ευχάριστη πλευρά τους. Αυτός σας ο χαρακτήρας θα κάνει ένα πρόσωπο να σας κάνει μιά σοβαρή πρόταση.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Δείξτε κατανόηση. Μην αποφασίζετε επιπολημένα και κοίτες χωρίς να εμβραβύνετε στα πράγματα. Εξετάστε μάλιστα τη συμπεριφορά του είναι δικαιολογημένη από κάτι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιανουαρίου): Πλησιάζετε πολύ τώρα εντείνετε τις προσπάθειές σας. Αυτό που θα κερδίσετε αξίζει κάθε κόπο και ακόμη κάθε θυσία γιατί τότε θα επιτύχετε απόλυτα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Ιανουαρίου): Αφήστε τα σχέδιά κατά μέρος και δοκιμάστε την έσχατη μορφή προγράμματος. Ο καιρός περνάει χωρίς αποτέλεσμα. Πρέπει να πάρετε έναν απόφαση ακόμη και αν σας φαίνεται ότι υποχωρείτε.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Μην αναβάλετε διαρκώς τις υποθέσεις σας και τις αφίνετε για την τελευταία στιγμή. Πρέπει να έχετε στη διάθεσή σας τον κατάλληλο χρόνο για να μελετάτε τις υποθέσεις σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Μην εκδιμάτε την κατάσταση γιατί με αυτό τον τρόπο δεν θα έχετε να ωφεληθείτε τίποτα. Είναι προτιμότερο να ζητήσετε να έλθετε σε συμβιβασμό και άρκεσθете σε κάτι σύγγραφο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): Μην ασχολήστε με ξένες ενόψεις. Φροντίστε αποκλειστικά τις δικές σας υποθέσεις και κυττάτε τα προβλήματα σας που ζητάνε τη λύση τους. Αρνηθείτε να δώσετε τη γνώμη σας.

ΣΥΓΟΣ
(23 Σεπτ.—22 'Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Μην αφήνετε μισοτελειωμένες τις δουλειές σας. Σας συμφέρει να ξεκαθαρίσετε απόλυτα αυτό που έχετε άνοιξη και κατόπι να προχωρήτε σε καινούργια ενδιαφέροντα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Οκτωβρίου): Είναι λίγο δύσκολο να επιτύχετε τώρα άμεσα αυτό που επιδιώκετε γιατί υπάρχει ένα εμπόδιο κρυφό. Δεν είναι όμως ακατόρθωτο. Να επιμείνετε όσο μπορείτε περισσότερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Οκτωβρίου): Μην υποχωρείτε στα σημεία που δεν συμφωνείτε. Αποφασίστε μόνον ό,τι εσείς κρίνετε σωστό για να μπορείτε κατόπι να έχετε την εύθυνη των αποφάσεών σας στη ζωή σας.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουάρ.—19 Φεβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Ιανουαρίου): Όλα θα τακτοποιηθούν και θα ανοίξουν νέες καινούργιες δρόμους που θα σας οδηγήσουν πιο άμεσα στην επιτυχία. Μη χάνετε το θάρρος σας και την υπομονή και θα περάσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Μην απογοητευθείτε αν δεν επιτυγχάνετε άμεσα. Τα εμπόδια σε λίγο θα σαρωθούν και ο δρόμος θα μείνει ελεύθερος να σας οδηγήσει στην πραγματοποίηση των επιθυμιών σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Φεβρουαρίου): Θα βρείτε την ευκαιρία να κατορθώσετε αυτό που σκεπτεσθε αλλά δεν θα σας ωφελήσει μόνο που θα ταράξει τη γαλήνη του στενού σας περιβάλλοντος. Χρειάζεται προσοχή.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 'Ιουνίου): Ελευθερώστε τον εαυτό σας από τις άναων σεις. Διώξτε μακριά τα παρόλθον και συγκεντρώστε τις ανησυχίες σας στο παρόν και στο μέλλον. Μη ζητάτε πολλές αναμνήσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουλίου): Αν σας ενδιαφέρει πραγματικά να συναντήσετε το πρόσωπο αυτό και αν νομίζετε πως θα κερδίσετε κάτι σημαντικό από αυτή τη συνάντησι μη διστάσετε να τη δημιουργήσετε μόνιμ σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουλίου): Μη ζητάτε καινούργιες περιπέτειες και μην ξανοίξετε στο άγνωστο. Εξετάστε μήπως κοντά σας βρίσκεται αυτό που ζητάτε. Πολλές φορές συμβαίνει να μην ξέρουμε την αξία.

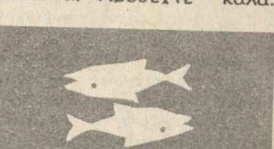

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοέμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Οκτωβρίου): Από σας περιμένουν πολλά και πράγματα είσαστε σε θέση να τα προσφέρετε. Σας μάλιστα θα πρέπει να δείξετε και λίγο αλτρουισμό αλλά να ξερετε να σας κάνει καλό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Ένα συγγενικό σας πρόσωπο θα σας βγάλει από τη δύσκολη θέση που έχετε βρεθεί. Προσέξτε όμως στο μέλλον να μη δίνετε πίστι σε ό,τι ακούτε αλλά στη δική σας κρίση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Αλλάξτε το περιβάλλον σας και ξεβύστε από τα συνθήματα που είναι και άναρη. Δημιουργήστε καινούργιες προοπτικές για καινούργια ενδιαφέροντα. Προσέξτε καλά.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Δεν πρέπει να αφήνετε τα πράγματα να πάνουν τη λύση τους την τελευταία στιγμή γιατί αυτό σας κινδυνεύει ψυχικά και σωματικά. Η αγωνία σας σας στερεί της χαράς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Με καινούργια δυνάμεις αναλάβετε τις υποθέσεις σας και επιδιώξτε τα συμφέροντά σας. Εξωτερικοί παράγοντες και θα έχετε πλήρη και μόνιμη επιτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Μην ενθουσιάζεστε άλλα κυττάτε πως τα αποτελέσματα θα είναι μόνιμα. Μη φοωντίζετε σας και μην πηδείτε ότι ακαί το κέρδος αυτό ΣΙΒΥΛΛΑ

Λύσεις
«ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΑΧΕ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

Οριζόντιως:
1) ΠΑ—ΛΑΥΔΑΝΟΝ 2) ΕΥ—ΕΝΕΚΑ 3) ΛΙΟΠΕΣΙ—ΡΕ 4) ΣΜΗ—ΚΛΟΟΥΝ 5) ΟΡΗΝ—ΡΙΑ—ΣΩΣ 7) ΔΑ—ΤΑ 8) ΑΝΑΘΗΜΑ—ΡΕ 9) ΟΥ—ΔΕΙΑ 10) ΧΥΜΟΣ—ΟΜΑΝ ΖΙΤΑ—ΑΡΝΙ.

Καθέτως:
1) ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ 2) ΑΥ—ΚΑΝ 3) ΓΟΜΜΑ—ΟΥ 4) ΛΥΠΗ—ΟΥΜΑ 5) ΑΣΕ—ΠΑΝ 8) ΑΝ—ΜΕΣΑ 7) ΔΕ—ΡΟΝΟ—ΡΕΜΙ 10) ΟΚΕΥ—ΝΑ 11) ΝΑ—ΝΗΣΙ—ΑΝΑ

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΧΑΡΤΙΑ
Οι φιγούρες παίρνουνται από τα ΦΑΝΤΗΣ, ΡΗΓΑΣ, ΝΤΑΝ, τα ζητούμενα γράμματα που ματίζουν τη λέξη ΦΑΝΤΑΣΜΑ.

ΤΡΙΑ ΑΛΦΑ
Οι λέξεις που σχηματίζονται από τα τρία αλφα είναι: μάλα, λαμα, κανάτα, λάχανο, λατρεία, λάτσα, φαγάνα, γαβάθα, λατρεία, παγανά.

ΞΕΡΕΤΕ ΚΑΛΟ ΣΚΑΚΙ
Αν επιτύχετε 127 τσάκους είσατε πραγματικά ετασμένοι, μάλιστα λοιπόν.

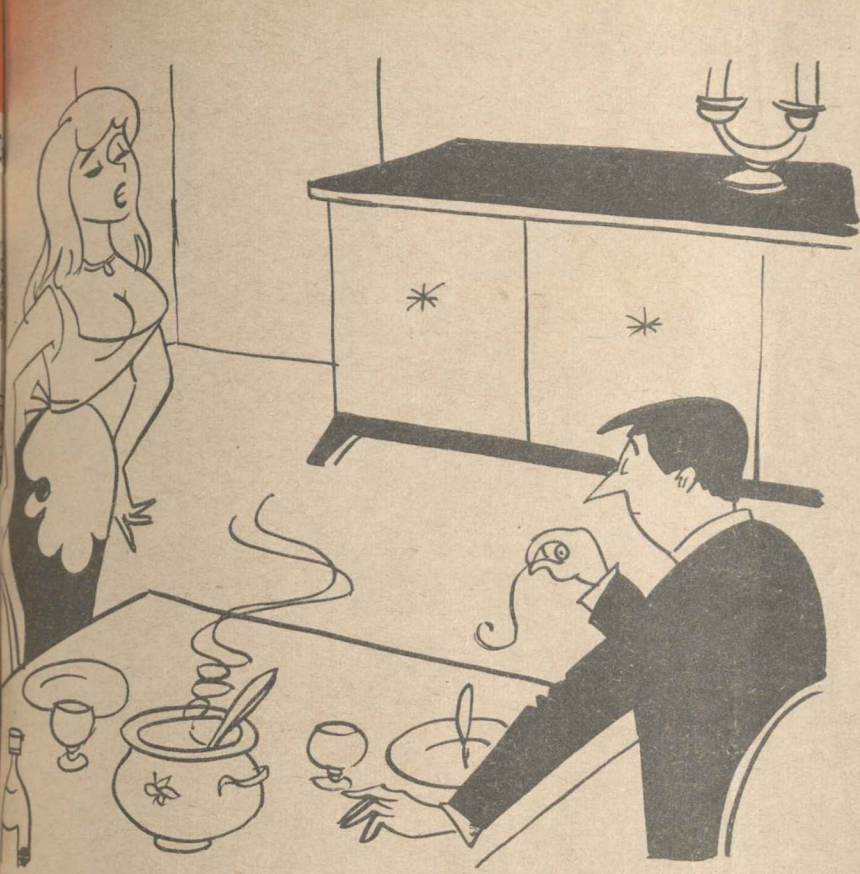
ΠΩΣ ΩΝΟΜΑΖΟΝΤΟ
Η σωστή σειρά των ονομάτων των μουσουργών είναι: Κάισαρος Σπύρος, Καίσαρος Μανώλης, Λαμπέλης Νάτολ, οράγκας Διονύσιος, Μανώλης Λαλας, Μπρόσπουλος Δημήτρης, Κελλάρης Θεοφάνης, Σπύρος Σπύρος.

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΦΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΣ, ΓΥΡΙΟΣ, ΡΟΜΑ, ΤΟΣ, ΜΙΓΑΣ, ΛΗΚΥΟΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΑ, ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ, ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΣ, ΣΠΙΡΙΤΟΣ, ΤΑΤΑ.
Η παροιμία που σχηματίζεται ναί: «Ασχυρό το μέλημα και το σώμα».

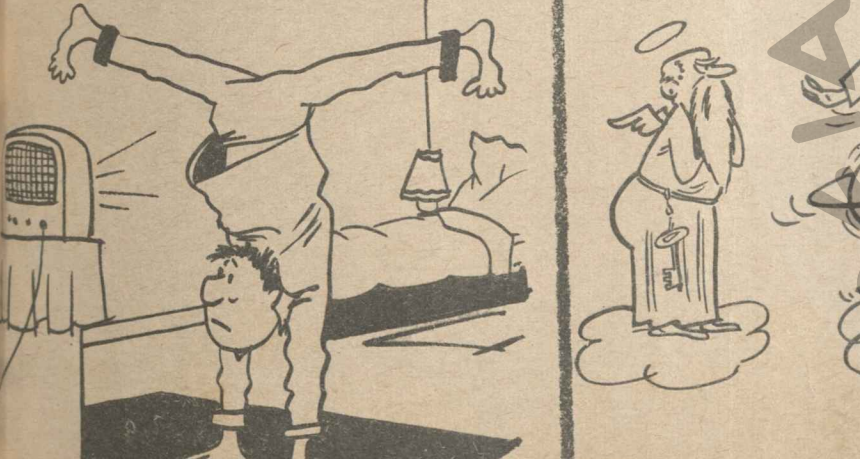
Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΛΗΣ
Δέχεται Πανεπιστημίου 16 (Γωνία Χαριλάου Τριαντ.)
'Αριθ. τηλ. 614-620

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ
Της 'Εταιρείας Ψυχικών 'Ερευνών (Βραβείον Τριανταβείας μακράς αποστάσεως).
Δέχεται καθ' έκαστην 1 π. μ. και 5—8 μ.μ. Μεταδού 25 Α' δρόμ. (προς Μουσείον), τηλ. 810-975

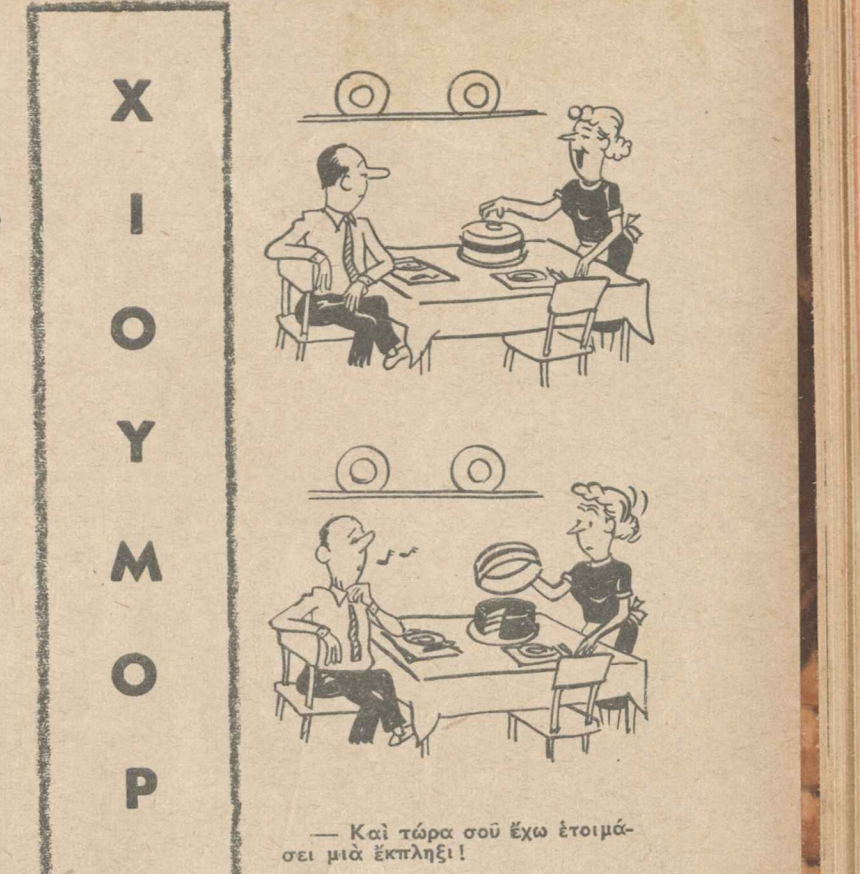
Η ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΥΡΡΗΛΛΗ
Δέχεται καθ' έκαστην 4—6 μ.μ. Αιπτήριον 185 (α' δρόμος), Τηλ. 871-682

— Πριν από χρόνια θα την έβαζες στο πορτοφόλι σου.

— Τώρα, ανοίξτε τα χέρια!

— Και τώρα σου έχω ετοιμάσει μιά έκπληξι!

— Δι' αυτό μου ζήτησες μεγαλύτερο φωτοστέφανο; Χωρίς λόγια

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

Άπαλά χέρια!

"Όσα ρούχα και αν πλύνετε, το DAL διατηρεί την απαλότητα και την ομορφιά των χεριών σας, χάρις εις την ειδικήν επισημονικήν παρασκευήν του.

1200

Ένα λεπτό
μαί ευχάριστο
άρωμα!

Τό σπητικό σας δά είναι πίο χαρούμενο καί πίο εύτυχισμένο, όταν ή μπουγάδα χαρίζη στα ρούχα σας ένα λεπτό καί ευχάριστο άρωμα. Τό DAL έχει ένα τόσον λεπτό άρωμα, πού δά σας ένδουσιάζη!

Αγοράστε σήμερα

Μικρή ποσότης του DAL χρειάζεται για να έχετε ένα ολόκληρο σωρό από ρούχα ολόκαθα. Μόνη σας δά διαπιστώσετε την μεγάλη του απόδοσιν. Επί πλέον, είναι καί φθηνότερον από τά ξένα απορρυπαντικά!

Οίονομιό!

Η
υαλιύτερη
έυλογη!

Συγκρίνατέ το DAL με όλα τα άλλα απορρυπαντικά καί δά διαπιστώσετε, ότι είναι τό μόνον μέ τόσα πολλά πλεονεκτήματα: Ρούχα ολόκαθα, οίκονομικό πλύσιμο, λεπτό καί ευχάριστο άρωμα, άπαλά χέρια!

DAL είναι συμφέρον σας!

Όμορφαίνει ό,τι πλένει